

THÁNH GIÁO SƯ TẬP
ẤT MÃO – BÍNH THÌN
(1975 – 1976)

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ ĐẠI ĐẠO

THÁNH GIÁO SƯ TẬP
ẤT MÃO – BÍNH THÌN
(1975 – 1976)

Nhà xuất bản **TÔN GIÁO**

Hà Nội 2021

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ ĐẠI ĐẠO

Đã thông qua VĂN PHÒNG HIỆP THIÊN ĐÀI
Ngày 18-8 Canh Tý (04-10-2020)
Tổng Thư Ký Hiệp Thiên Đài

A handwritten signature in black ink, written in a cursive style, appearing to read 'Hoàng Mai'.

Giáo Sĩ HOÀNG MAI

LỜI GIỚI THIỆU

Ra đời từ năm Ất Ty (1965), Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo (CQPTGL), có chức năng nghiên cứu giáo lý, sưu tập kinh điển đạo Cao Đài và các tôn giáo bạn để phổ biến chánh pháp chơn truyền theo tôn chỉ vạn giáo nhất lý.

Trong thời gian qua, CQPTGL đã xuất bản các quyển *Thánh Giáo Sưu Tập*, trích lục và tập hợp lời châu tiếng ngọc của Ông Trên ban trao và do CQPTGL tiếp nhận từ năm 1965 đến năm 1974.

Để đáp ứng nhu cầu tu học của đông đảo đạo hữu hiện nay, CQPTGL quyết định tiếp tục ấn tống các quyển *Thánh Giáo Sưu Tập* từ năm Ất Mão 1975 đến nay.

Chúng tôi chọn trong từng bài thánh giáo một câu văn, câu thơ, hay một ý chủ đạo của Ông Trên để mượn đó tạm làm nhan đề cho mỗi bài.

Khi trích lục thánh giáo, chúng tôi đã lược bớt những đoạn Ông Trên dạy riêng cho một số đạo hữu. Các chỗ lược bớt đó được đánh dấu bằng ký hiệu (...).

Tâm nguyện chân thành của chúng tôi là các quyển Thánh Giáo Suu Tập này sẽ giúp ích quý đạo hữu nghiên cứu đạo lý thâm sâu do các Đấng Thiêng Liêng dày công truyền dạy, đồng thời là hành trang tu học và hành đạo của mỗi người môn đệ Cao Đài trên đường tự độ, độ tha.

Trân trọng,

Thu phân năm Canh Tý (2020)

Thay mặt Ban Thường Vụ
Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo
Tham Lý Minh Đạo

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Thiên Chí', written over a long, sweeping horizontal line that extends to the left and right.

THIÊN CHÍ

NĂM ẤT MÃO (1975)

1. THẤY MỞ CƠ TẬN ĐỘ KỲ BA NHƯ MÙA XUÂN ĐẾN VỚI VẠN VẬT

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 30-12 Giáp Dần (10-02-1975)

THI

*Kim Quang Đồng Tử báo tin xuân,
Linh Đức Đông Phương dạy chúc mừng,
Thiên mạng, Thiên ân cùng liệt vị,
Vui cùng xuân đạo cảnh thanh tân.*

Kim Quang Đồng Tử

Chào chư Thiên mạng, Thiên ân liệt vị. Tiểu thánh vâng
linh Đức Đông Phương đến dạy xả đàn, sắp đồng tử âm
dương để tiếp Đức Chí Tôn giá ngự. Tiểu thánh xin chào
chung, phản hồi phục linh. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Phục Đức hồi nguyên phục tánh chơn,
Tôn Thần liễu đắc độ sanh dân,
Tân niên mãn địa xuân như mộng,
Cung chúc xuân tâm vật nhiễm trần.*

Bản Thần chào chư Thiên ân hướng đạo. Chào chư đạo tâm nam nữ.

*Nhìn xem mấy áng phù vân,
Chợt tan, chợt tụ, bao lần tụ tan.
Xuân qua, xuân lại tràn gian,
Chỉ người giác ngộ huy hoàng đón xuân.
Dầu trong cõi tạm hồng trần,
Trọn gìn tâm đạo thì xuân vĩnh tồn.*

Bản Thần cung chúc tân xuân quý liệt vị được nhiều ân lành Đức Từ Phụ ban cho. Xin nhường bút.

TIẾP ĐIỀN

THI

***Đô** thành nhộn nhịp đón xuân sang,
Thống hội huê khai sắc rõ ràng,
Quản thọ Thiên ân gìn khắp nẻo,
Địa Thần cung chúc giữa tiền đàn.
Chúc mừng liệt vị Thiên ân,
Chúc chư huynh đệ tình thân đạo đồng,
Chúc mừng quan khách ngoài trong,
Tân niên hưởng trọn ân hồng thưởng xuân.*

Đô Thống Quản Địa Thần

Cung hỷ! Cung hỷ chư Thiên ân hướng đạo, chư đạo tâm nam nữ.

Hôm nay, Bản Thần cùng chư tôn thần đến trước để tuần du kiểm điểm trật tự trong ngoài. Đức Chí Tôn cùng chư Phật Tiên Thánh sẽ giáng lâm để chứng lễ cho chư vị. Nhân tiết xuân về, chào mừng năm mới, Bản Thần kính

chúc quý Thiên ân hướng đạo, quý vị đạo tâm nam nữ được
nhật nhật an khang, niên niên đắc Đạo. Chư liệt vị thành
tâm tiếp Đức Nam Cực Tiên Ông. Bản Thần chào chung,
xuất ngoại hộ đàn. Lui.

TIẾP ĐIỀN

*Nam thiên mở cửa bủa ơn xuân,
Cực lạc nhờ tâm biết chỗ dừng,
Tiên Phật độ đời do một phép,
Ông làm chủ tế được phàm thân.
Phàm thân tuy chẳng trường tồn,
Trong thân còn có linh hồn hiển vi,
Chủ ông vốn thiết lương tri,
Để làm máy Tạo hợp nghi tài thành.*

Bản Đạo chào chư Thiên ân sứ mạng. Chào chư đạo tâm
nam nữ. Giờ này Bản Đạo cùng chư Phật Tiên đến trước
tiếp giá Đức Chí Tôn giáng đàn. Chư liệt vị thành tâm
nghiêm chỉnh tiếp nghinh. Bản Đạo nhờ hiền muội điển ký
giúp bình lại từ đầu.

Bản Đạo chúc chư Thiên ân, chư liệt vị sang niên trình
mới được nhiều kết quả về tu học. Bản Đạo chào chung,
xuất ngoại nghinh tiếp Đức Chí Tôn vừa đến. Xin chào
chung tất cả. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Huyền nhiệm Thầy ban khắp cõi trần,
Khung trời Đại Đạo thương ân xuân,
Cao Đài mở rộng đường sinh lộ,
Thượng cảnh lấp ngăn lối tử thân.*

*Đế khuyết vui vầy hàng Thánh Phật,
Ngọc giai vắng vẻ bóng nguyên nhân,
Hoàng đồ Thầy chỉ từ năm trước,
Đại chí Thiên Tôn sẽ để phân.*

Thầy các con. Thầy mừng các con.

Thầy cùng chư Phật Tiên đến trong đêm giao thừa để ban ơn cho các con được vui mừng trong lúc xuân về. Thầy miễn lễ, các con an tọa.

Này các con! Tiết xuân hòa dịu đã đến trần gian. Các con đều dừng bước để đón xuân, vui xuân và gác hết nỗi ưu tư nhọc nhằn trong năm cũ. Các con cũng nên ghi lại những gì xấu tốt nên hư, bĩ thối thăng trầm trên quãng đường các con vừa đi qua. Nắng hạ mưa thu, đông tàn rét mướt, những kinh nghiệm sống ưu và khuyết đó sẽ đem đến cho con kỳ vọng nào để canh tân hơn, hoàn thiện hơn cho bước đường sang giai đoạn mới trong năm mới?

Đêm nay, Thầy rất vui mừng trước sự hiện diện đông đủ của các con. Nhân đây, Thầy dặn dò để mỗi đứa ghi nhớ.

Thầy mở cơ tận độ kỳ Ba này cho các con, cho thế giới nhân loại cũng như mùa xuân đến với vạn vật. Vạn vật đã trải qua những giai đoạn sanh sôi, trưởng thành hoạt động, thâm liễm và tàng ẩn để phục sinh, như cái nóng bỏng của mùa hè, mưa gió thê lương của mùa thu, rét mướt lạnh lùng của mùa đông, là cơ vi triển chuyển từng giai đoạn, vừa un đúc, vừa tạo thành cho vạn vật mà không hề hủy diệt.

Các con ôi! Thế giới nhân loại hiện giờ đã xa Thầy, đã tách rời nguồn cội mà không hề trở lại. Tách rời nguồn cội thì cành rơi, lá đổ, không còn nhựa thì làm sao mà sống? Dù là cành cây có to đến đâu, có nhiều hoa nhiều lá, đơm

bông kết nọ bao nhiêu đi nữa mà nhựa sống không còn thì một lúc nào đó sẽ khô khan úa xào.

Nhân loại đã bỏ sự sống thiên nhiên không ăn mà no, không mặc mà lành để tìm sự sống cực khổ trong tham dục để phải làm mới có mà ăn, mới có mà mặc. Như vậy cũng chưa an phận. Si mê, tranh giành, cướp đoạt, lấn áp, hơn thua, tàn sát lẫn nhau cho đến nỗi đời ly loạn, cốt nhục tương tàn, tang điền thương hải. Càng tiến càng sâu, tiến mãi cho đến lúc cuộc đời sẽ hủy diệt cuộc đời.

Thầy khởi đầu cơ phục nguyên tái tạo trên mảnh đất nhỏ bé để dân tộc ít oi mà giàu lòng tin đạo này góp tay vào công cuộc xây dựng đời Thánh đức Thượng nguơn, thế giới an bình cho xã hội nhân loại trong tương lai. Thầy đã đưa tay đến với các con, các con phải đưa tay tới với Thầy. Thầy sẽ dìu dắt các con đến gần Thầy và trở về cùng Thầy. Thầy cùng các con là một, sống trong lẽ thiên nhiên, trong mùa xuân vĩnh cửu.

Này các con!

THI BÀI

*Thầy ban ơn tâm xuân Ất Mão,
Cho các con tâm đạo vững vàng,
Dầu trong thế cuộc ly loạn,
Biết đời, biết đạo, biết đường tiến tu.
Niên trình mới vận trừ mọi mặt,
Từ ngoại giao, nội đắ tâm truyền,
Pháp quyền trên dưới định yên,
Hóa hồng chánh pháp tùy duyên độ đời.*

*Xuân là Đạo, Đạo Trời ban phát,
Đạo là xuân, xuân lạc thiên nhiên,
Vui xuân vui với tâm điền,
Tiết thời hòa dịu người yên vật lành.*

Xuân này, Thầy muốn cho tất cả các con cái lớn nhỏ của Thầy đều hưởng hồng ân Thầy để thanh tâm tịnh ý mà học Đạo. Vậy sau khi xả đàn, các con lớn nhỏ hiện diện đàn nay hãy ngồi tại chỗ của mình và Thầy nhờ các con Ban Thường vụ thay cho Thầy đem tặng cho mỗi con cái của Thầy mỗi đĩa một quả tử, một ly rượu trên Thiên bàn nghe con!

Thầy sẽ cho chư Phật Tiên đến với các con trong những đàn sắp đến. Còn chai bạch thủy các con để trên Thiên bàn, Thầy ban ơn các con hãy dành để đãi cho các huynh đệ đến sau trong ngày xuân. Những quả Thầy ban cho các con đều được ân điền cho con vui xuân. Ân điền được linh diệu là do ở lòng tin có Thầy trong tâm để tự hoàn thiện bản thân cho nên người, nên đạo. Phần thứ hai là do tú khí âm dương kết thành quả tử. Lòng tin và tính chất, hương vị của quả tử sẽ giúp các con thân lực dồi dào trong mùa xuân. Các con hãy đem về cùng chia nhau mà hưởng giao thừa.

Thầy ban ơn lành tất cả các con, từ các con lớn đến các con thanh thiếu niên. Thầy hồi Bạch Ngọc. Thăng.

2. MỘT ĐỜI ĐẠO ĐỨC LÀ ĐỜI LÝ TƯỢNG

Thánh tịnh Ngọc Minh Đài
Tuất thời, 01-01 Ất Mão (11-02-1975)

THI

*Lê dân cộng hưởng nghĩ mà thương,
Duyệt thấy điều nhân quả vấn vương,
Đại đức thoát ra vòng nghiệp lực,
Tiên đài muốn đến sớm lo lường.*

Lê Duyệt Đại Tiên

Chào chư hiền đệ, hiền muội. Miễn lễ, đồng an tọa.

Chư hiền đệ hiền muội! Đầu năm Ất Mão, Bần Đạo đến để viếng thăm chư hiền đệ, hiền muội và cũng ghi lại vài điểm son mà chư đệ muội Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý cũng như Ngọc Minh Đài đã đạt được mức tiến rất khả quan.

Trong một năm dài hành đạo, một năm kinh nghiệm, chư hiền đã thấy được những gì trong lãnh vực tu thân hành đạo? Đã ở trong cái trạng thái nhị nguyên nên chư hiền luôn luôn đứng trước ngã ba đường thế sự, trong đó có sự lẫn lộn đạo-đời, chánh-tà, phải-trái, ngã-nhơn, ích kỷ-vị tha, khiêm cung-tự đại, nhẫn nhục-sân si, phẫn chí-ngã lòng, hăng hái-biên lường, dễ người-thận trọng... Chỉ có những người thánh nhân, thánh trí mới thấy được lẽ biến dịch đó mà nhận ra chân tướng của cuộc đời để đặt mình cho đúng chỗ, đúng lúc, hợp tình hợp đạo. Đạo đời là một, phạm thánh không hai, chí tâm mộ đạo không phai thì kết quả nào đâu phải khó.

Chư hiền đã cố gắng vượt qua mọi phức tạp diễn biến của cuộc đời, khép mình trong đạo đức. Đó là điểm đáng ghi. Đời có những gì? Cửa nhà, ngựa xe, công danh, sự nghiệp, nhưng tất cả chỉ là phương tiện vật chất tạm bợ mấy mươi năm trong lẽ đắc thất, buồn vui, sung sướng. Khi giữ áo ra đi thì còn lại những gì, người trí không ai không lưu tâm đến điểm đó.

Một đời đạo đức là đời lý tưởng. Một cuộc đời đáng sống khi hướng ngoại thì lo giúp thế độ đời, lúc trở vào tâm nội thì trau dồi đạo hạnh, tu đức, tu công, mưu cầu ích chúng lợi dân, xây dựng nếp sống hiệp hòa trong thiên hạ. Hiền thánh xưa có chi đâu là lạ, biết dưỡng nuôi ý chí giúp đời, ở ăn cho thuận lòng Trời, đối với đạo người thì không tự hối.

Nhân dịp xuân về, mọi vật đều chuyển mình hòa cùng sinh khí của đất trời, Bàn Đạo nhân dịp đó mà chúc cho đời thêm thánh thiện.

Chúc rằng:

- 1. Giáp Dần hết, bước sang Ất Mão,
Nơi Ngọc Minh, Bàn Đạo giáng đàn,
Chúc cho khắp cả thế gian,
Muôn loài đồng hưởng ân ban đất trời.*
- 2. Chúc khoáng sản an nơi lòng đất,
Đã muôn năm ẩn dật giúp đời,
Quả hoa nhờ đó tốt tươi,
Khỏi lòng tham dục của người tóm râu.*
- 3. Chúc thảo mộc châm sâu gốc rễ,
Hút nước phân đất mẹ nên hình,*

*Sum sê cành lá sản sinh,
Đơm hoa kết trái đáp tình non sông.*

4. *Chúc thủy tộc côn trùng điều thú,
Khắp biển sông rừng rú đó đây,
Khỏi cơn bom đạn bới cày,
Khai quang hóa học hình hài chết non.*
5. *Chúc tỉnh quận hương thôn xóm ấp,
Chúc đồng bào cùng khắp trong ngoài,
Ruột mềm thương lấy chân tay,
Khỏi điều họa gởi tai bay bạo tàn.*
6. *Chúc nhân loại trần gian khác giống,
Quý trọng nhau mạng sống ở đời,
Đại khôn vãn cũng con người,
Giàu nghèo vãn cũng bầu trời thở chung.*
7. *Chúc lãnh tụ khắp trong tôn giáo,
Thế mạng Trời dẫn đạo tinh thần,
Giáo truyền thức tỉnh nhân dân,
Khỏi điều kỳ thị ngã nhân chánh tà.*
8. *Cây Đại Đạo chia ra nhiều nhánh,
Nếp một chum làm bánh nhiều hình,
Đạo đời tuy khác nhân sinh,
Đều do một Đấng Chí Linh tạo thành.*
9. *Chúc người đạo tu hành mau đắc,
Đối xử nhau tự khắc chế mình,
Luyện rèn tâm thánh minh linh,
Nặng tình đạo đức nhẹ tình thế gian.*

10. Chúc tuổi trẻ trong hàng thanh thiếu,
Trẻ còn thơ nương náu đàn anh,
Khuôn viên mẫu mực sẵn dành,
Phước nhà nên gặp Đạo lành rắng tu.
11. Học giáo lý phá ngu mê tín,
Luyện tập cho khiết tịnh tâm tư,
Lời rằng: Nhất tự vi sư,
Nên người thì phải Lễ u làm đầu.
12. Chúc kẻ sĩ rành câu liêm sỉ,
Khỏi ngàn sau phi thị gièm pha,
Lời rằng: Cọp chết để da,
Người chết để tiếng gần xa nhắc đời.
13. Chúc tất cả mọi người mọi kẻ,
Chúc nữ nam già trẻ gần xa,
Chúc cho vui cảnh vui nhà,
Chúc cho trên thuận dưới hòa hanh thông.
14. Chúc con trẻ sống trong giáo dục,
Tuổi thơ ngây nhờ đức mẹ cha,
Công lao sinh dưỡng hải hà,
Hiếu ân vẹn giữ mới là nên ngoan.
15. Chúc thanh tráng trong hàng nam nữ,
Giữa cuộc đời đủ thứ nhiễu nhưng,
Sáng lòng vạch lối tìm đường,
Tránh vòng sa đọa nêu gương thiếu đồng.
16. Chúc nam tử gia phong giữ vẹn,
Chúc nữ lưu chẳng thẹn đạo nhà,

*Âm dương giao nghĩa kết hòa,
Xướng tùy nhu thuận đạo nhà dựng xây.*

17. *Chúc khởi cảnh cảnh cây lá gió,
Chúc khởi đàng tham đó bỏ dăng,
Sáng đèn hay sáng của trăng,
Tào khương tám mắt mới rằng gia phong.*
18. *Chúc những kẻ tình sông nợ núi,
Thân nam nhi giung ruổi đường trần,
Giữa hồi tai biến quốc dân,
Trung quân đứng đạo hiếu ân cao dày.*
19. *Chúc những bậc anh tài chí sĩ,
Chúc những người vong kỷ vị tha,
Trái thân đèn đáp sơn hà,
Tình non nghĩa nước đạo nhà oằn vai.*
20. *Chúc những kẻ sẵn tay quyền thế,
Lẽ vong tồn quốc kế dân sinh,
Vì đại nghĩa dám quên mình,
Không vì tư kỷ hy sinh giống nòi.*
21. *Chúc những kẻ học đòi vọng ngoại,
Sớm hồi tâm mà ngoái bước đi,
Hiếu câu bạng duật tương trì,
Ngư ông đắc lợi ích gì nước non.*
22. *Chúc những kẻ vẫn còn liêm sỉ,
Sớm dứt điều tà mị can qua,
Trái thân đèn nước non nhà,
Dặn lòng chế ngự mới là chánh chơn.*

23. Chúc những bậc tu đơn luyện mạng,
Chúc những hàng tu tánh luyện tâm,
Bảy tình sáu cửa vững cầm,
Ngăn loài tà mị ngoại xâm quấy phiền.
24. Chúc những bậc thể Thiên hoàng Đạo,
Chúc những hàng giáo sĩ phổ thông,
Dang tay bắc nhịp cầu vòng,
Gây tình huynh đệ đại đồng thể gian.
25. Chúc Thiên sứ trong hàng phước thiện,
Gởi tâm tư vào chuyện chúng sanh,
Thấy đời khổ sở khôn đành,
Chén cơm manh áo vẫn dành sót chia.
26. Đoái hoài kẻ sớm khuya hè phố,
Xót thương người không chỗ nấu nướng,
Dạ cầu ngõ hẻm đầu đường,
Mãi hiên sạp chợ nấu nướng làm nhà.
27. Dầu có nghĩ đến ba ngày tết,
Phận khôn nản nặng vết thương đau,
Đâu là viễn ảnh ngày sau,
Cuộc đời đen tối đậm màu lê thê.
28. Mong hòa bình sớm về đất nước,
Cho tình yêu Tổ quốc vô cương,
Ráp ranh chẳng ngại chật đường,
Chung tay quét dọn phố phường yên vui.
29. Vậy mới thiết hưởng mùi xuân nhật,
Hoa tình thương rạo rực đó đây,

*Thoát qua khổ sở dậm dài,
Trời Nam hưởng phước Bửu đài thanh cao.*

(...)

Bản Đạo ban ơn lành cho chư hiền đệ hiền muội. Hẹn một dịp khác sẽ còn tái ngộ. Giã từ lui gót. Thăng.

3. VUI NGUỒN XUÂN ĐẠO XUÂN VÔ TẬN

Minh Lý Thánh Hội
Tuất thời, 04-01 Ất Mão (14-02-1975)

THI

*Thế sự **Hưng** vong vốn lẽ thường,
Nguồn xuân **Đạo** mạch hãy phô trương,
Cho xuân vĩ **Đại** trùm non nước,
Cho bóng Thánh **Vương** hiện thế trường.*

Hưng Đạo Đại Vương

Bản Thánh chào chư Thiên ân hướng đạo, chào chư đạo tâm nam nữ.

Hôm nay có Đức Đạo Tổ giáng lâm, Bản Thánh đến trước để chúc tụng Tân Xuân cùng chư hiền đệ hiền muội.

Này chư hiền đệ hiền muội! Trước cảnh đời còn ly loạn, người đi trước, kẻ nối bước theo sau, chắc ai cũng không khỏi ưu tư khi xuân về cùng vạn vật. Nhưng may thay, trong khi nhơn sanh đang quay cuồng theo tham vọng, lặn thân vào trường kiếp sát, thì cũng có một số người biết quay về nguồn lành Đạo cả, sẵn sàng hy sinh dù phải cộng nghiệp, bằng tâm đạo chí thành, lấy lòng tin của Đức Thượng Đế làm động năng thúc đẩy tu hành, hoàn thiện bản thân, đem tình bác ái đến nhơn sinh đồng loại, vừa thực hiện, vừa cầu nguyện, tất cả hướng về quyền năng tối thượng của Thượng Đế. Nhờ vậy nên mới có được phần lắng dịu trong mùa xuân. Bản Thánh ước mong sao dân tộc này đều có ý hướng và hành động như vậy, tương lại, hòa bình không là viễn ảnh xa xăm. Kết quả này, chư hiền đệ,

hiền muội có phần trong đó nên Bản Thánh cần phải chúc cho chư hiền đã hưởng được một mùa xuân đầy hồng ân và kết quả.

Đức Đạo Tổ đã đến, chư hiền thành tâm nghinh tiếp.

Bản Thánh chào chung, hẹn ngày tái ngộ. Ban ơn lành chư hiền đệ hiền muội. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

Thái Thượng Đạo Tổ

Hỷ hỷ chư môn sanh nam nữ.

THI

*Vạn vật nhờ xuân để nở sanh,
Xuân do lý Đạo mới lưu hành,
Vui nguồn xuân đạo xuân vô tận,
Dưới bóng Huyền Khung hưởng trọn lành.*

Tôn Sư đến trần gian giờ này để ban ơn cho chư môn sanh nam nữ trong tiết xuân khai thái. Chư môn sanh đã đặt trọn tâm thành trong quyền pháp đạo, không phân biệt màu sắc, phái chi để lãnh lấy sứ mạng tế chúng độ nhơn trong thời hạ nguơn mạt kiếp.

Đàn Khai Xuân cho Thánh Hội hôm nay rất trọn lành. Tôn Sư miễn lễ, chư môn sanh đồng an tọa.

Này chư môn sanh! Giữa thời nhiễu nhương ly loạn, cuộc phân hóa trầm trọng của nhơn sanh đã thành trường sát kiếp. Chư môn sanh là những con người biết giác ngộ trước cảnh đen tối mờ mịt của trần gian, mới được Thượng Đế ban trao sứ mạng Tam kỳ Phổ độ, một sứ mạng chung cho dân tộc được chọn. Nếu toàn thể những người được

đứng trong khuôn viên tôn giáo đạo đức đều đồng lòng hòa hợp lại trong tinh thần vô cố, vô chấp, vô ngã, vô công, vô danh thì có lo chi không giải được sự cộng nghiệp của chúng sanh, đem lại thanh bình an lạc chung cho thế giới nhân loại.

Minh Lý Thánh Hội được hình thành để gánh vác một phần trọng trách trong buổi hạ nguơn.

Chư môn sanh hiện tại là hình bóng của người đã qua. Tất cả đều Thiên ân sứ mạng, tùy tài đức, tùy khả năng mà sử dụng. Không vì có muôn xe sản nghiệp, hoặc lầu thông kinh điển ngàn pho mới thực hiện được đạo lý để độ đời, cũng không bởi chất phác thật thà, ít oi mà mặc cảm là không hành được cái Đạo. Đã học đạo, hành đạo, tất biết Đạo hằng có trong vạn vật. Vạn vật sinh tồn trong lý Đạo. Những phương pháp, phương châm, bí quyết để con người được biết rõ chính mình và biết sống trong lý Đạo để bảo trì nhân bản trên xã hội nhân loại này đều tóm vào một ý nghĩa của mùa xuân, bởi xuân là mùa lặp lại qua cuộc sanh trưởng thâm tàng, biết hòa dịu để lưu hành trường dưỡng.

Người biết Đạo mới biết vui xuân. Biết vui xuân là biết hòa mình cùng đại thể, cùng vạn vật.

Ôi! Trong cõi vô thường vẫn có cái hằng thường. Khi cành mai trở nụ kết hoa ở cuối đông để đón tiết xuân sang khoe khoang màu sắc trong thời gian rất ngắn, cánh hoa sẽ tàn tạ lìa cành còn để lại cái bất diệt mai sau là xuân vĩnh cửu trong những hạt mai đang kết tụ thành hình trong tiết tam dương. Thảo mộc vẫn còn có cái xuân bất diệt mà so hàng trong vạn vật, phương chi con người, há lại không có mùa xuân bất diệt ấy sao? Đạo vô thường là vậy. Đạo hằng

thường cũng thế. Tất cả đều trong lẽ Đạo. Khi trọn biết lẽ Đạo rồi, vô thường, hằng thường không còn ý nghĩa nữa mà chỉ còn cái bất biến vô sanh. (...)

Chư nữ hiền đồ nghe dạy chung đây:

THI

*Tu hành trọn giữ được thân tâm,
Trong sạch tịnh thanh trước vững cầm,
Học hỏi đạo mâu cho thấu lý,
Đường xưa nẻo cũ dễ dàng tâm.*

Chư hiền đồ nam phái nghe dạy:

*Thức tỉnh sang qua khỏi biển trần,
Gặp đồ mau sớm liệu đời chân,
Vượt qua sóng gió thời nguơn hạ,
Thoát kiếp phàm phu đắc Thánh ân.*

*

*Hồi toàn thể Thiên ân đồ đệ,
Thánh Hội còn trọn thể tôn vinh,
Đạo cao đức cả tiên trình,
Cốt do quyền pháp xương minh kịp kỳ.*

Đây Tôn Sư ban ơn cho chư hiền đồ Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý:

*Đặt hình danh để thi đạo đức,
Chiếm ngao đầu vào bực Chơn Tiên,
Mới hay giáo pháp rộng quyền,
Pháp quyền sáng tỏ mới yên trong ngoài,*

*Đấng Giáo Chủ Cao Đài cứu thế,
Là vô hình, vô thể, vô danh!
Nên cần hướng đạo môn sanh,
Vô nhơn vô ngã mới dành ban trao.*

*Chấp hình danh thì sao được Đạo,
Phá chấp rồi toàn hảo toàn chơn,
Nơi đây biểu tượng tinh thần,
Đại đồng huynh đệ trong phần hòa nguyên.*

*Tôn Sư ban ơn riêng cho trẻ,
Đã vì đời quên lẽ sống mình,
Vì đời trọn đức hy sinh,
Vô vi nhi trị chấp kinh tòng quyền.*

*Xuân Ất Mão tân niên hoan hỷ,
Cho Cơ Quan-Minh Lý vui vầy,
Tu thân hành đạo chung tay,
Cho ngày xuân vẫn đủ đầy ngày xuân.*

Đây Tôn Sư ban ơn lành cho chư hiền đồ nam nữ. Tất cả những quả tử nơi Đại Điện, hãy đem đến mỗi sắc một quả. Tôn Sư ban ơn lành cho gọi là tưởng thưởng ngày xuân.

Khai Minh, Khai Sắc, Khai Tâm! Sau khi đàn, hãy hội tất cả quả tử để trao cho mỗi huynh đệ của hiền đồ gọi là:

THI

*Tú khí âm dương kết quả linh,
Linh do chí diệu chí chơn tình,
Tình thâm quảng bá tình đồng đạo,
Đạo mạch luân lưu độ vạn linh.*

Phần năm trái Tôn Sư dành riêng cho Thánh Hội, liệu phương pháp mà chia cho đồng đều.

Giờ hầu mãn, ơn phước ngày xuân vẫn tràn đầy, chư hiền đồ hãy sáng suốt cõi lòng mà nhận định.

Tôn Sư ban ơn lành toàn thể đạo tâm hiền đồ nam nữ.

Thăng.

4. HỘI ĐỒNG TIỀN BỒI CHỨC XUÂN

Vĩnh Nguyên Tự
Ngọ thời, 06-01 Ất Mão (16-02-1975)

THI

*Trời Phật từ bi cứu chúng sanh,
Tam nguơn mở Đạo dạy tu hành,
Chỉ ai chối bỏ tình thương ấy,
Tạo nghiệp thân mang phải chịu đành.*

Thiện Phước Ca Văn Thiệu

Tê Đạo chào chư Thiên ân hướng đạo Cao Đài, chào mừng chư đạo hữu.

Hôm nay Tê Đạo được lệnh đến báo đàn, chư Tôn Linh Tiền Khai Đại Đạo giáng cơ chúc xuân. Nhân đây Tê Đạo kính chúc chư liệt vị:

THI

*Nhuần gọi hồng ân Đức Chí Tôn,
Thân an gia thanh Đạo miên tồn,
Thế Thiên hành hóa không hư hoại,
Tu chứng đờn phòng đạt pháp môn.*

Chư liệt vị thành tâm tiếp điện, Tê Đạo xin xuất ngoại hộ đàn. Lui.

TIẾP ĐIỆN

THI

*Hội Đồng Tiền Bồi giáng cơ tiên,
Ất Mão mừng xuân đạo Vĩnh Nguyên,*

*Xuân cảnh xuân tâm xuân bất tận,
Cho hàng hướng đạo thú thiên nhiên.*

Ngọc Lịch Nguyệt

Chào chư hiền đệ, hiền muội.

Tiết xuân còn rục rờ, Tiên Huynh rất vui mừng được gặp mặt chư hiền đệ, hiền muội trước Bửu điện Vĩnh Nguyên Tự với nguồn cảm ứng thiêng liêng, với đỉnh hương trầm nghi ngút để hội họp cùng chư Tiên Khai Đại Đạo và chư nữ Thiên Ân Tiên Bồi để cùng vui ngày xuân của 50 năm về trước và 50 năm trở lại đây. Tiên Huynh mời chư liệt vị đồng an tọa, thành tâm tiếp điển và bớt phần nghi lễ. Xin nhường bút. Thăng.

THI BÀI

*Thú thiên nhiên nhà Tiên cửa Phật,
Động đào nguyên thạch thất an nhàn,
Thương đời chẳng nữ nghỉ an,
Phân thân một phút thế gian khắp cùng.*

Ngô Minh Chiêu xin nhường bút.

*Thương kẻ thế muôn chung ngàn tử,
Nhân quả gây sanh tử ra vào,
Kiếp người tợ giấc chiêm bao,
Hư hư thực thực lẽ nào thực hư?*

Thượng Trung Nhựt xin nhường bút.

*Dem một tấm lòng từ trái khắp,
Giống nhân gian cùng chấp cánh hồng,
Để tìm gặp chủ nhân ông,
Cho tan nghiệp lực cho lòng tiêu dao.*

Trần Đạo Quang xin nhường bút.

*Xây dựng một Đài Cao tại thế,
Rải tình thương lấp bể oan cừ,
Lựa là túc trí đa mưu,
Thủy triều tứ hải trường lưu vĩnh tồn.*

Hộ Pháp Phạm Công Tắc xin nhường bút.

*Bước hoạn lộ bốn chôn mòn gót,
Áng lợi danh như bọt đầu gành,
Lỡ làng bao kẻ hùng anh,
Trăm năm còn lại sử xanh những gì.*

Cao Quỳnh Cư xin nhường bút.

*Giữ sao chiếc bạch y khỏi lấm,
Dù phong sương không thấm bụi trần,
Mang vào một kiếp vi nhân,
Gánh đời gánh đạo chỉ ngân ấy ru!*

Vương Quang Kỳ xin nhường bút.

*Vàng mây án trắng lu vì bởi,
Vọng tâm do chung lợi mà ra,
Một Thầy, một Đạo, một Cha,
Nếu chưa gần được chớ xa muôn trùng.*

Nguyễn Ngọc Tương xin nhường bút.

*Đường sứ mạng thung dung tiến bước,
Bậc Thiên ân xuôi ngược sá gì,
Đường đời chơn giả thị phi,
Thuần chơn vô ngã bảo trì thân tâm.*

Thiện Pháp Nguyễn Bửu Tài xin nhường bút.

*Nợ dâu trái thân tầm kéo chỉ,
Nợ chúng sanh người nghĩ sao đây,*

*Trăm năm lưu lại những gì,
Thế gian gọi chúng bù chì nước non.*

Nguyễn Tấn Hoài xin nhường bút.

*Danh không danh, danh còn muôn thuở,
Lợi cho đời, đời nhớ thiên thu,
Vĩ nhân kim cổ bấy chừ,
Nặng tình đại chúng nhẹ tư riêng mình.*

Hoàng Ngọc Trác xin nhường bút.

*Mượn tạm kiếp nhân sinh phương tiện,
Nương cõi trần tu luyện tánh tâm,
Mấy ai lột vỏ ngàn năm,
Mà gây nhân dữ quả làm sao ngon.*

Bạch Liên Phan Thanh xin nhường bút.

*Còn nê chấp hao mòn thân xác,
Còn phân chia tan tác hình hài,
Lòng còn ngăn cách riêng tây,
Bao giờ hiệp nhất Cao Đài vạn dân.*

Cao Triều Phát xin nhường bút.

ĐỒNG VIẾT:

*Hội hiệp một ngày xuân Ất Mão,
Đồng gửi bao ý đạo tình tư,
Tiền đồ lỡ bước đồ thư,
Bối nhân khả úy chuyển hư thành toàn.*

Vân Hương Thánh Mẫu

Chào chư Thiên ân liệt vị, chư đạo tâm nam nữ. Nhân tiết xuân còn thắm đượm cỏ cây, Bản Nương cùng chư Tiên Nương đáp lời mời của Tiên Cô Diệu Hạnh đến chúc

xuân. Thế gian có lẽ lộc quà xuân với câu chúc tụng bách niên, còn Bản Nương cùng chư Tiên không có quà ngon ngọt mà chỉ có những lời đạo đức thanh cao gởi lại chư Thiên ân liệt vị làm quà xuân trong niên mới.

*Ngọc có ẩn thâm san ngọc biếc,
Vàng thâm tàng đặc biệt vàng hay,
Chung tay xây dựng Cao Đài,
Thế nhân biết chẳng ngày nay mặc tình.*

Diệu Hạnh Tiên Cô

*Lưới trời rộng thình thình chẳng lọt,
Án Trời ban không sót mảy hào,
Thuần chơn đức hạnh thanh cao,
Mưa thu nắng hạ sắc màu nào phai.*

Liên Hoa Thánh Mẫu

*Muốn khỏi cảnh trần ai thoái hóa,
Ra khỏi vòng nhân ngã luân hồi,
Công phu công quả đắp bồi,
Như xuân vĩnh cửu tới lui nhiệm mầu.*

Nguyệt Điện Tiên Cô

*Tâm với tánh khởi đầu tu trước,
Móng nền là tu phước tu công,
Chấp nê là chúc nãi lòng,
Là dây oan nghiệt buộc vòng trần la.*

Bảo Thọ Thánh Nương

*Tạo hoàn cảnh bước ra hành đạo,
Là tự tay cõi thảo nghiệp duyên,*

*Siêng năng lui tới thất thiên,
Góp phần công quả oan khiên tiêu mòn.*

Diệu Hạnh Tiên Nương

*Nghe giảng đạo cho hồn tấm gôi,
Miệng đọc kinh sám hối răn lòng,
Luyện thân khẩu ý sạch trong,
Khỏi vòng họa gởi, khỏi vòng tai bay.*

Bảo Hòa Thánh Nữ

*Xuân Át Mão đôi dòng khuyến nhủ,
Xuân dặn dò kỹ chú tình xuân,
Xuân đi xuân lại bao lần,
Xuân mang sứ mạng đường trần ruổi giung.*

An Hòa Thánh Nữ

*Xuân chúc bạn tâm trung mãi tuệ,
Xuân chúc người mở khiếu thiên lương,
Xuân hòa san sẻ tình thương,
Xuân tâm đắc Đạo thiên đường trùng hoan.*

Bảo Ân Thần Nữ

NGÂM

*Xuân xuân bủa khắp trần hoàn.
Vui xuân cất bước lên đàng thi công.*

Bảo Hiền Thần Nữ

ĐỒNG VIẾT:

*Chúc xuân chỉ một tác lòng,
Bạn tiên người tục chung đồng thưởng xuân.*

Xin nhường bút lại chủ nhân.

Hôm nay, Tiên Huynh rất hoan hỷ tiếp đón chư hiền đệ, hiền muội trong ngày tiết xuân còn hòa dịu cõi trần gian. Lần họp mặt đông đủ này để ghi nhớ lần họp mặt 50 năm về trước (những kỷ niệm vàng son) người nguyện hy sinh để lập thành nơi Tiên Huynh đã mời chư Tiên Bối khai Đạo đến để chúc xuân. Giờ đây, chư Đại Tiên cùng chư Thánh Nữ Tiên Nương đã lui về cõi thượng, còn lại Tiên Huynh và chư hiền đệ, hiền muội, xin bàn luận một vài ý đạo để hầu đáp lại tình liên quan thân thiết trên đường sứ mạng kỳ ba. Mời đồng an tọa.

Chư hiền đệ, hiền muội! Mỗi độ xuân về, mỗi kỳ hội lễ thỉnh thoảng có các hàng Tiên Bối Khai Đại giảng cơ để tâm tình đạo sự, hoặc đọc một vài câu thơ gọi kêu khuyên nhủ như vừa qua, chư hiền đệ hiền muội có một cảm khái nào trong lời nói của người xưa với ý thức hệ ngày nay không?

[Đạo Trưởng Phụ Tá Bảo Pháp Chơn Tâm bạch: ...]

Hiền đệ an tọa.

Một vài vần thơ chúc tụng, một đôi vé thi bài nhắc nhở nhủ khuyên, có phải chẳng một điệu nhạc ru hồn hay một màn diễn xuất trên sân khấu, câu nhặt câu khoan, câu nam, câu khách.

Chư hiền đệ muội ôi! Hình bóng của người xưa đang gắn liền với sứ mạng hiện hữu, sứ mạng của dân tộc được chọn, đang theo từng nhịp bước với hàng Thiên ân hướng đạo trong những lúc gian khổ, khi thăng trầm trên đường sứ mạng kỳ ba. Tòa thánh, Hội thánh, Thánh thất, Thánh tịnh,

tóm lại từ anh thông sự cho đến hàng hướng đạo tối cao, không giờ khắc nào chúng Tiên Huynh xa cách. Chỉ có âm phò mặc trợ được hay không là do nguồn cảm ứng của các em thôi. Tiên Huynh nói đây không phải để gọi lòng tưởng nhớ tha thiết của các em, mà nói để các em thấy sứ mạng to tát của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Những sự hy sinh từ tiền nhân cho đến chúng ta, từ hàng Giáo Tô cho đến hàng lớp hướng đạo, tín đồ, cũng chưa triệt thoái được lòng tham dục của ngoại xâm nội loạn. Tưởng nhớ đến chúng Tiên Huynh, không phải để nhớ chúng Tiên Huynh mà là nhớ đến những ý chí giác ngộ vươn mình khai phóng để rồi giác ngộ cho đừng mê lầm. Vươn mình để khỏi bị oan khiên đè nén, khai phóng cho thống nhất khỏi cảnh ngăn ngõ lấp đường trời trăng của nghiệp lực. Nếu cần phải hy sinh thêm nữa, thì các em phải hy sinh, nói rộng ra là hy sinh đạo sự, giá trị hơn là hy sinh bản ngã.

Tiên Huynh đáp lời hứa của Tiên Phụ cùng các em bằng lời chúc Tân Xuân, bằng tình thiêng liêng của người khuất bóng và bằng ý Đạo. Tiên Huynh trở về với nội bộ, các em hoan hỷ.

Này các con cháu! Tiên Huynh mừng cho Đạo nghiệp ngày nay được phát huy, không riêng gì Vĩnh Nguyên Tự mà các thất chùa trong xã cũng đồng phục hưng đạo đức, chỉ còn phát huy đạo đức trong nội tâm để cảm hóa nhơn tâm, làm sao cho tất cả những người trong thôn ấp đều biết làm lành lánh dữ, thương yêu đoàn kết. Đạo nghiệp có bền vững thì thế nghiệp mới trị yên. Thế nghiệp có trị yên thì dân lành mới no cơm ấm áo, khỏi cảnh giành giật lẫn nhau.

Đàn xuân hôm nay, để trọn vẹn tinh thần khai xuân cho vạn vật, Tiên Huynh vẫn tắt mấy lời, chur phận sự và các cháu ghi nhớ. (...)

THI

*Tạ lòng đê muối đến khai xuân,
Đem lại thôn lân mấy điển thần,
Cho bớt loạn ly người lẫn vật,
Cho xuân còn mãi nét canh tân.*

Ban ơn lành cho tất cả. Thăng.

5. DẸP LÒNG VONG KỶ TRẢI RA ĐẠI ĐỒNG

Bác Nhã Tịnh Đường
Tuất thời, 12-01 Ất Mão (22-02-1975)

THI

*Tân niên **Bác Nhã** mở huyền môn,
Phụng sắc **Thiên Sư** độ dẫn hồn,
Rước khách **Tam Tông** qua bỉ ngạn,
Cho tròn **Pháp Chủ** phận Thiên Tôn.*

Chào chư Thiên ân, chư hiền đệ hiền muội. Tân niên Ất Mão, Bàn Đạo lại được may mắn hội ngộ cùng chư hiền đệ, hiền muội trước đàn khai cơ Bác Nhã Tịnh Đường. Lời nói đầu tiên của Bàn Đạo là chúc mừng chư hiền đệ, hiền muội đã hưởng được những ngày xuân đạo đức dịu hòa. Bàn Đạo cũng chúc cho cảnh xuân còn mãi trong lòng người Thiên ân hướng đạo để vững vàng trên đường phụng Thiên hoàng Đạo sự dân. Mời đồng an tọa.

Hôm nay, Bàn Đạo muốn chư hiền hãy cùng Bàn Đạo luận đàm một vài ý Đạo làm món lễ để đáp tình đạo mạch trong hai cõi sắc không.

Chư hiền đệ hiền muội! Mùa xuân là mùa vạn vật sinh sôi nảy nở, cảnh xuân là cảnh rực rỡ canh tân, nên mỗi độ xuân sang, người người vui vẻ tiếp đón Tân Xuân. Dầu cuộc diện trần gian có nhiều thay đổi, dầu trong mọi hoàn cảnh sang hèn, nghèo giàu, vẫn giữ nề nếp ông cha sấm sanh lễ vật mới, y phục mới, chung trà, ly rượu, lời chúc tụng sống lâu trăm tuổi, hạnh phúc, vạn sự như ý... với bao nguồn hy vọng vươn lên qua lời chúc tụng như hoa trở mùa

xuân. Những ý niệm mới, ước vọng mới đã sẵn sàng, đầu năm mới có đáp ứng được hay không, họ cũng bằng lòng xóa mờ dĩ vãng để đón nhận tương lai. Trong giới tu hành, người học Đạo cũng hòa mình cùng nhân thế vui đón xuân sang, vui câu chúc tụng, nhưng vì không cầu nhiệm sắc tướng cá biệt của xuân, hạ, thu, đông, nên dĩ vãng là dĩ vãng. Bởi không thọ tướng vô ngại hiện tượng của sanh trường thâm tàng, nên tương lai là tương lai mà dĩ vãng và tương lai của người tu hành chơn chánh là một bài toán đã đáp số để tung Thiên lý hành đạo sự dân đó thôi. Hạ nguon mặt kiếp, Đại Đạo kỳ ba, Đức Thượng Đế Chí Tôn và Phật Tiên còn lâm phạm khai Đạo độ đời thì Bản Đạo cùng chư hiền đã trót sanh vào thời mặt kiếp sao khỏi chịu cộng nghiệp chung với chúng sanh.

Người thoát xác cũng như người sống, còn sứ mạng chung của Đại Đạo mà không quyền chối bỏ. Hai tiếng cộng nghiệp Bản Đạo vừa nêu ra, chư hiền đừng vội tưởng tất cả ai ai cũng phải chịu chung một trường sát kiếp. Cộng nghiệp của người tu hành là do bởi lòng từ bi, bác ái, vong kỷ vị tha mà có. Đứng trước cảnh đời quá ư là bi đát, sự đe dọa, sự chết chóc đang lan tràn mảnh đất quê hương, lửa tham dục còn ngưng cháy trong mớ tro tàn máu xương cỏ cây nhơn vật. Muốn hiệp mà không hòa làm sao để hiệp? Muốn ổn định tình hình ngoại cảnh mà nội chiến nhân tâm không ngưng dứt thì làm sao để ổn định? Ôi! Danh lợi là miếng mồi, người tạo được, móc được, thả được, mà sao không tránh được, lại phải mắc vào danh lợi của lưỡi câu.

Tế Điền Hòa Thượng đã nói:

*Nhứt pháí thanh sơn cảnh sắc u,
Tiền nhân điền thổ hậu nhân khâu.*

*Hậu nhân thâm đắc mạc hoan hỷ,
Huòn hựu thâm nhân hạ hậu đầu.*

Nhưng có mấy ai ở trong đời muốn lưu tâm đến lời nói đơn giản mà nghĩa lý thâm sâu này để thánh hóa nhân bản trở nên bậc tài nhân, tài trí, tể thế an bang. Đã không có rồi phải chịu định luật đào thải của Hóa Công, như lời Đức Chí Tôn đã nói: “Bởi xa Thượng Đế nên cuộc đời tự hủy diệt cuộc đời.” Như thế, muốn làm tròn bổn phận vi nhân thì phải làm sao hồi chư hiền đệ muội?

Chư hiền hãy giải đáp vấn đề chung đi. Bản Đạo mời chư hiền cùng nêu ra vấn đề....

[Phụ Tá Bảo Pháp Chơn Tâm bạch ...]

Hãy tiếp tục.

[Đạo Trưởng Khai Sắc bạch ...]

Chư hiền đệ, hiền muội bình thân.

Lòng của chư hiền có khác chi lòng Bản Đạo, dầu không ô nhiễm hồng trần mà đối với chúng sanh thì từ bi vô lượng.

Chư hiền đệ, hiền muội!

BÀI

*Xuân Ất Mão phô bày ý Đạo,
Cùng cảm thông hoàn hảo với nhau,
Tinh thần sứ mạng nêu cao,
Khúc quanh thế lộ làm sao vẹn toàn.*

*Đã giải thoát hí tràng mộng ảo,
Có còn chững là đạo vi nhân,
Thế nào trọn nghĩa trọn ân,
Trong khi quốc biến sanh dân khổ nạn.*

*Câu “Nhữ tắc ân hoàn nhữ thọ”,
Nhân đã gây quả nợ trở sanh,
Lòng người nghiệp lực chẳng lành,
Xẻ chia cốt nhục thân hình đốn đau.*

*Đức bác ái làm sao bủa khắp,
Lòng từ bi bồi đắp bao la,
Duy còn có một cái ta,
Đẹp lòng vong kỷ trái ra đại đồng.*

*Xưa ai nguyện hư không hữu tận,
Nguyện vô cùng xứng phận Thế Tôn,
Cổ kim ý đạo hằng tồn,
Cho thông Bác Nhã huyền môn cứu đời.*

Này chư môn sanh Minh Lý Thánh Hội! Đã bao nhiêu năm trường tu học, chư hiền đã được sự khai thị thánh huấn của các Đấng Thiêng Liêng. Riêng Bản Đạo ngày thoát xác cũng như ngày còn tại thế, hằng tùy cơ duyên un đức rèn luyện cho chư hiền đệ muội trở nên hàng Thiên ân hướng đạo, không giờ phút lãng quên, mong sao cho chư hiền nhất tâm nhất trí tiến đức tu nghiệp để phòng tế chúng độ nhân xương minh quyền pháp cho Thánh Hội được vững an. Người chức sắc, người tín đồ có cơ hội hoàn thành trách nhiệm thiêng liêng đúng thời cơ vận hội, bao nhiêu nấc thang tu tiến để giải thoát nghiệp quả trần gian và tu tánh luyện mạng, tiến đến hàng Phật Tiên Thánh, chung sự chỉ cần con người biết giác ngộ là đủ. (...)

Bản Đạo cảm ơn bộ phận Hiệp Thiên Đài Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý. Bản Đạo ban ơn lành chư hiền đệ hiền muội. Thăng.

6. ĐẠO CHÍNH LÀ LỄ SỐNG CỦA CON NGƯỜI

Minh Đức Tu Viện
Ngọ thời, 13-01 Ất Mão (23-02-1975)

Minh Đức Đạo Nhơn

Chào chư Thiên mạng, Thiên ân liệt vị, mừng các con, các cháu.

Đàn khai cơ Minh Đức Tu Viện được sự hội diện đông đủ của chư hiền, Tệ Huynh lấy làm hoan hỷ. Tệ Huynh cũng báo tin mừng cùng chư hiền và các con cháu được rõ: Đức Quan Âm Bồ Tát sẽ giáng bút khai cơ giáo đạo. Vậy chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp.

Chí Tín, nhục tử xem xét lễ phẩm và mời huynh đệ an bài trật tự cho thanh tịnh trong đàn, thành tâm chuẩn bị hành lễ tiếp điện. Bồ Tát đã đến. Tệ Huynh xin xuất ngoại hộ đàn. Thăng.

TIẾP ĐIỆN

Bàn Đạo chào chư hiền sĩ, hiền muội.

THI

Nam bắc đông tây cũng một trời,
Hải hà châu khắp một nguồn trôi.
Quan san tuy cách, lòng đừng cách,
Âm điệu dầu lời, dạ chớ lời.
Như tại Thiên cơ vô sở đắc,
Lai do Nhơn sự bất tùy thời.
Giáng cơ chứng chiếu lòng thành nguyện,
Đàn nội ban ơn để mấy lời.

Bản Đạo hoan hỷ giảng bút khai cơ Minh Đức Tu Viện trước sự hội hiệp đông đủ của chư hiền sĩ, hiền muội. Bản Đạo ban ơn đôi dòng đạo lý để người thiện duyên giác ngộ lãnh hội tu hành.

Bản Đạo mời chư hiền sĩ hiền muội an tọa.

Hôm nay, cuộc gặp gỡ ngẫu nhiên của chư hiền là biểu tượng khai thới của mùa xuân, đầu thời tiết đổi thay, nhưng ngày xuân bất tận. Người giác ngộ, kẻ tu hành chơn chánh hằng thọ hưởng ơn xuân khắp ba sáu cung trời không hề đổi thay thay đổi, nên chỉ đứng trước cảnh vật mà không bị cảnh vật chi phối, sống trong hồng trần mà không ô nhiễm bụi trần. Tâm từ huệ, đức viên dung hằng hòa lẫn với thế nhân để rèn luyện nhân tâm cho mọi người trở nên thánh thiện. Những người ấy dầu chưa siêu phàm nhập thánh, nhưng cũng đáng xem là Thánh triết Hiền nhân trên cõi thế. Những người ấy là ai? Là những trang lịch sử đã lật qua hay những kẻ bước sau trên đường thánh thiện. Hiện tại cõi đời đang bị phủ mờ nhiều lớp tham dục của nhân tâm, vô minh của bản ngã, cho nên đời hóa ra ly loạn mà người lại tàn sát lẫn nhau. Đạo chính là lẽ sống của con người. Con người vì vật chất phù hoa cám dỗ theo đuổi bất buông, sống bằng sự sống tạm bợ hỗn loạn, tranh giành, quên mất vốn tự hữu của Thượng Đế phát ban, vừa phá sản, vừa đưa mình vào cơ hủy diệt.

Chư hiền sĩ, hiền muội hiện diện nơi đây là những người biết lẽ sống thật, biết giác ngộ gìn giữ cái Đạo tự hữu hằng hữu của chính mình, dầu khác phái, khác chi cũng đều hòa đồng trong Đạo. Điều đáng nói hơn hết là chư hiền đã nói lên được tiếng nói Đạo nhất nguyên, là đã nhìn nhận câu: “Vạn giáo đồng nhất lý”.

Mọi hình thái sắc tướng âm thanh đều là những phương tiện tạm mượn để phô bày diễn tả lý Đạo đó thôi. Kỳ thật Đạo là Đạo, chỉ tâm vô sai biệt mới nhìn thấy lý huyền nhiệm của Đạo. Người học Đạo, kẻ tu hành, không nên chấp cứng danh từ hay hình thức sai biệt, mới đạt được lý nhất nguyên của Đạo. Chư hiền sĩ, hiền muội gặp gỡ hôm nay, liên quan thông cảm với nhau, có phải do đạo tâm vô phân biệt không? Có tâm đạo ấy nên mới nghe được tiếng nói vô thanh, tiếng đàn không dây để tự giác ngộ thấp đước cho mình, thì còn lo gì bóng vô minh che lấp. Những người giác ngộ chính là những sứ giả hòa bình của Thượng Đế cho xuống thế gian ở cùng nơi khắp chốn trong các giai tầng xã hội thế nhân, các tôn giáo, để mưu cuộc hòa bình cho thế giới nhơn loại. Ngọn đèn dầu nhỏ đến đâu cũng đem ánh sáng đến cho đêm tối, từ đạo tâm cá nhân đến đạo tâm đại đồng, sẽ chuyển được thế cuộc hung tàn trở nên thánh thiện.

Đạo có được trường lưu hoằng pháp là do nhơn tâm đặc Đạo. Nhơn tâm cũng chính là Thiên tâm, là tâm của vạn vật vũ trụ. Thế nên, người lãnh đạo đặc nhơn tâm tức là đặc Đạo vậy.

M.H.! Hiền sĩ nghe:

THI

*Đạt đạo nhờ tâm biết dụng tâm,
Căn xưa vốn sẵn, dễ dàng tâm,
Trò nên, Thầy sẵn ban ơn phước,
Mở rộng nền nhân rõ lý thâm.*

K.S.! Hiền sĩ nghe:

THI

*Hải đặng tìm đúng hướng xuôi thuyền,
Đạo nghiệp nên nhờ chí nhẫn kiên,
Có bạn có Thầy tua vững dạ,
Rước người khách tục lại đường Tiên.*

N.V.M.! Hiền sĩ nghe:

THI

*Nên Đạo nên người tự bấy lâu,
Phải lo tìm lại chốn nguồn đầu,
Thiên nhơn hiệp nhưt đều do ở,
Tâm của chính người biết nhiếp thâu.*

C.T.! Hiền sĩ nghe:

THI

*Vượt sóng buồm trương vững lái lèo,
Tùy doi nương vịnh để lần theo,
Cho nên sứ mạng Trời ban phát,
Muốn đến Linh sơn chẳng nhọc trò.*

Bản Đạo điểm danh chư hiền sĩ trong bốn phái để biểu dương sự hòa hiệp của thế nhơn và Đạo pháp. Muôn ngàn đường chung quy vẫn một, người thức giả giác ngộ chơn tu không còn thấy chỗ sai biệt dị đồng, mà thấy chính mình hòa lẫn với nhơn sanh, Thiên lý- một ý thức trong đàn khai cơ Tân niên Ất Mão để chư hiền sĩ hiền muội lãnh hội được thể nào cho đúng với đạo thực thể cứu đời. Những sự hòa giải ổn định sở dĩ bất lực trước nhơn tâm, là vì chưa đúng Đạo. Chư hiền sĩ hôm nay đối với cuộc đời như hột

cát trong bãi sa mạc, như một vì tinh tú nhỏ trong vòm trời to rộng bao la. Tuy nhiên, huyền nhiệm của Đạo pháp, lý siêu mầu của Tạo vật, những cái nhỏ nhút vẫn là lớn nhút trong lý Đạo. Người biết nhìn nhận được chỗ tối yếu ấy, sẽ đạt được những gì hy hữu trong cuộc sống hồn nhiên. Bản Đạo cũng mừng cho chư hiền sĩ. Khi tham thiền tịnh tọa, hãy suy nghiệm những lời dạy hôm nay để đạt đến mục đích chư hiền sĩ đã nhắm, và lý tưởng đang hoài bão trong tương lai cho Đạo Pháp.

K.T.! Hiền sĩ nghe dạy:

THI

*Dày công tu niệm bấy lâu rồi,
Gẫm lại đường trần có mấy mươi,
Tâm đức giữ sao cho sáng chói,
Đường Tiên nẻo Phật chẳng xa vời.*

L.Đ.T.!

THI

*Học đặng bao nhiêu ráng thực hành,
Trong trường tiến hóa lắm hư danh,
Nên công nghiệp cả nhờ tâm đức,
Vững bước đừng quên một chí thành.*

K.T.!

THI

*Lo lường nghiệp lực mãi đeo đai,
Giải thoát nên trò chứng đạo khai,
Cửa Phật nhà Tiên dành sẵn đó,
Quày chơn kịp bước đến Cao Đài.*

L.D.S.!

THI

*Muốn nên đạo đức phải tìm Thầy,
Không ở bên ngoài, chẳng ở đây,
Sớm biết quay về cùng Thượng Đế,
Giáng sanh hằng hữu tại tâm này.*

Bản Đạo ban ơn cho chư hiền sĩ hiền muội:

*Xuân còn phưởng phát tâm niên,
Khai cơ Minh Đức tùy duyên độ đời.
Mênh mông mặt biển chân trời,
Nguyên nhân lạc bước cõi đời loạn ly.
Trăm năm rồi có những gì?
Gọi là đạo nghĩa bù chì thân sanh.
Nhơn tâm tạo nghiệp chẳng lành,
Nên đời ly loạn phải đành đó thôi.
Trí nhơn đâu dễ yên ngồi,
Chon tu chánh đạo phục hồi bình yên.
Biển trần có Bát nhã thuyền,
Cậy tay sứ mạng trẩy miền trần ai!
Ơn lành ban bố hôm nay,
Cho chư sĩ muội ngày ngày thanh tâm.*

(...)

Đàn khai cơ Minh Đức Tu Viện để đem điển lành bủa khắp mọi nơi cho người thiện căn hữu phước được thoát vòng cộng nghiệp, cho khách tục còn vương mang nghiệp lực trần ai được giác ngộ quày chon. Công đức hôm nay chư hiền sĩ hiền muội được dự phần để nhận ân lành của

Đức Chí Tôn ban bố. Từ đây đến Hạ chí, chư hiền sĩ hiền muội nên an định thân tâm trước mọi biến chuyển của cuộc đời. Đêm tối rồi lại sáng. Đối với lòng người tu hành học Đạo, không nên vướng mắc vào chỗ sáng tối của ngoại cảnh, mà hãy luôn luôn khêu tỏ ngọn tâm đăng để soi sáng cho chính mình trong thế cuộc, đó mới đúng lẽ Đạo của người tu.

Đến đây, Bản Đạo tạm dừng bút để chư hiền sĩ hiền muội cùng bộ phận Hiệp Thiên Đài hồi gia cho sớm. Bản Đạo ban ơn lành chung tất cả trung đàn. Thăng.

7. ĐÔNG TÂM NHẤT TRÍ THÌ VIỆC GÌ CŨNG LÀM NÊN

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 15-01 Ất Mão (25-02-1975)

Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh

Bản Đạo chào mừng chư hiền đệ, hiền muội.

Đêm Thiên Quan Tứ Phước, chư hiền đệ hiền muội tụ họp đông đủ nơi đây, Bản Đạo rất vui mỗi khi thấy con cái của Đức Chí Tôn quay quần dưới chân Từ Phụ để nghe lời Thánh huấn. Đàn nay là đàn phúc trình Tam Cá Nguyệt của Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý. Bản Đạo miễn lễ chư hiền đệ, hiền muội đồng an tọa trong giây lát.

Đàn phúc trình chung niên của Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý trong nhiệm kỳ ba năm, Bản Đạo vui mừng khi nhìn thấy chư hiền đệ, hiền muội có đạo tâm chí thành tuân hành huấn lệnh của Đấng Từ Phụ cùng chư Phật Tiên cũng như Bản Đạo để hoàn thành sứ mạng đối với đạo và đời. Trong ba năm qua, chương trình hành đạo cũng thực hiện được khả quan dầu chưa kết quả toàn diện, nhưng với nhân sự hiện hữu về tâm lực cũng đáng được ngợi khen.

Này chư hiền đệ hiền muội!

THI

*Danh lợi bao lăm cũng thể thường,
Sao bằng đạo hạnh trái muôn phương,
Khi nên, nên cả và thiên hạ,
Dừng gót an vui chốn đạo trường.*

BÀI

*Trường Tạo Hóa, Hóa Công sắp sẵn,
Kiếp nhơn sanh, sanh đặng bao hồi,
Trong đời mấy bậc thứ ngôi,
Làm sao xứng đáng con người trần gian.*

*Khai Đại Đạo hóa hồng chánh đạo,
Độ nguyên nhân cõi thảo phàm nhân,
Lập đời Minh Đức Tân Dân,
Nhà an nước trị Thiên ân gội nhuần.*

*Tùy tâm đạo mà phân trách nhiệm,
Lập chí rồi mới điếm đầu công,
Đức tài dầu chẳng tương đồng,
Siêng năng cần mẫn thật lòng thì nên.*

Tổng Thơ Ký đệ phúc trình cho Bàn Đạo duyệt khán.

[Đạo Trưởng Tổng Thơ Ký đệ phúc trình]

Hiền đệ an tọa.

Chư hiền đệ hiền muội nghe Bàn Đạo phê đây:

TIẾP BÀI

*Tam cá nguyệt chung niên hành đạo,
Đệ phúc trình kiểm thảo khuyết ưu,
Có câu: “Đạo pháp trường lưu”,
Khuyết thì bồi bổ, còn ưu trọn lành.*

(...)

*Nội Chánh Vụ thừa hành Thánh ý,
Cùng các Ban chung thủy lo lường,*

*Cơ Quan một cánh bướm trương,
Vững vàng lèo lái hoằng dương đạo màu.
Ban Văn Hóa cầm đầu mọi việc,
Tạo nên hàng Thánh triết Hiền nhân,
Bản căn đạo lý tinh thần,
Mâm non giáo dục trí dân vững vàng.*

Nhân sự tuy cũng rất cần, nhưng cần hơn hết là sự đồng tâm nhất trí thì việc gì cũng làm nên, cũng phát triển. (...)

*Văn Phòng Vụ ân ban trách nhiệm,
Các hồ sơ kiểm điểm cho xong,
Đặc Chương thu thập ngoài trong,
Hoàn thành Thư Viện quả công ghi đề.*

Về Ngoại Giao Vụ: (...) Các Đấng Thiêng Liêng cũng đã đôi lần nhắc nhở về sự liên giao tôn giáo bạn. Nhưng chư hiền đệ hiền muội không tiếp tục được là vì chưa hiểu Thiên cơ và Thánh ý. Một phần khác là sự liên giao và phổ thông giáo lý Đại Đạo trong nội bộ Cao Đài. Chư hiền đệ hiền muội đã bỏ qua nhiều cơ hội công quả đặc biệt về liên giao và phổ thông giáo lý Đại Đạo. Là người Thiên ân lãnh sứ mạng phổ thông giáo lý Đại Đạo thì không nên từ khước một việc làm khó khăn hay ngang trái nào cả vì chư đệ muội đã thường nguyện:

*Dầu trong mọi cảnh khó khăn,
Nguyện lòng đem hết sở năng thực hành.*

Hơn nữa, phổ thông giáo lý Đại Đạo cần được truyền bá sâu rộng đến mọi người để giúp người giác ngộ tìm một lối đi, một hướng tiến, như đèn cần cho đêm tối, thuốc cần cho bệnh nhơn. Nếu biết đêm tối, có đèn mà không đốt, biết có

bệnh nhơn, có thuốc mà không chữa thì có đèn có thuốc cũng chẳng ích lợi cho ai. Phải hòa mình vào thế tục mới độ được người đời. Chư hiền đệ, hiền muội hãy làm hết bổn phận, kết quả hay không còn tùy ở cơ duyên và căn trí.

*Ngoại Giao Vụ lo về đối ngoại,
Một công trình trọng đại liên giao,
Có tình thì lý mới sâu,
Muốn nên sứ mạng dài lâu đừng nao.*

Về Nữ Chung Hòa:

*Nữ Chung Hòa trương cờ Đại Đạo,
Dầu ngại ngần khảo đảo chớ nài,
Chị em nối chặt vòng tay,
Giúp cô trợ quả hằng ngày không quên,
Công có được nhờ nên việc khó,
Khó không làm thì có được chi,
Đạo màu nhiều chỗ ẩn vi,
Mở lòng bác ái từ bi sẽ rành.*

Về Thanh Thiếu Niên: Bản Đạo rất vui mừng được thấy các trò Thanh thiếu niên hiện diện đông đủ hôm nay. Điều ban ơn trước tiên là Bản Đạo chấp thuận trên nguyên tắc huy hiệu và đồng phục. Còn nội quy sẽ có một đàn cơ gần đây riêng biệt cho thanh thiếu niên để tu chỉnh lại nội quy cho gọn ghẽ, không rườm rà.

Phản phúc trình đến đây tạm xong. (...)

Lời sau cùng của Bản Đạo phân cùng chư hiền đệ hiền muội Cơ Quan và chư hiền đệ muội hiện diện hôm nay, Bản Đạo rất cảm kích tâm thành mộ đạo của chư hiền đệ

muội. Vì tâm thành mộ đạo mà chư hiền đã chọn con đường hợp lý, hợp tình, hợp Đạo để trở bước, và cũng vì tâm thành mộ đạo mà chư hiền đệ hiền muội và Bàn Đạo gặp gỡ hôm nay. Nhưng đạo pháp vô cùng mầu nhiệm, không phải tìm, nghe, thấy, biết hay bàn nghị mà ngộ Đạo. Vì vậy nên cùng học Đạo mà mỗi người có khuynh hướng riêng, tùy tổ chức, tôn giáo hay học thuyết do mỗi người chọn sẵn. Điều mà Bàn Đạo muốn nói nơi đây là muốn đáp ứng lại tâm thành mộ đạo của chư hiền đệ hiền muội. Chữ Đạo qua kinh điển đã dịch giải rất nhiều. Không một tôn giáo nào không đề cập đến nghĩa lý uyên thâm, chí linh, chí diệu của chữ Đạo. Chư hiền là những người tìm Đạo, học Đạo, tất đã đọc, đã học qua nhiều kinh điển nói về Đạo, thì hiện giờ chư hiền đệ muội hãy nhớ lại lời Lão Quân đã nói: *“Đạo khả đạo phi thường Đạo, Danh khả danh phi thường Danh.”* Hay Đức Thế Tôn cũng có nói: *“Nhược dĩ sắc tướng âm thanh cầu ngã, thị nhơn hành tà đạo, bất năng kiến Như Lai.”* Đem một vài lời chứng minh không xa lạ với chư đệ muội để chư đệ muội hiểu rằng những danh từ tạm đặt theo quy ước trần gian là những phương tiện giúp hành giả đạt đến Đạo pháp. Cũng như Bàn Đạo hôm nay với ngôn linh cơ này cũng là phương tiện giúp chư đệ muội có một quyền năng tựa vào đức tin đó, gìn giữ một đường lối đừng sai lạc. Thông Thiên học tuyên thuyết “Huynh đệ đại đồng”, Cao Đài nói: “Vạn giáo nhưt lý.” Sự trùng hợp về phương diện lý trên không phải ngẫu nhiên mà là đương nhiên. Vì vậy chư hiền đệ, hiền muội và Bàn Đạo vẫn liên quan trên trách nhiệm tạo thế nhơn hòa cho trần gian này an cư lạc nghiệp.

Còn một dịp nào hội ngộ, Bàn Đạo sẽ tiếp chuyện thêm. Hiện giờ mỗi người phải tự giải thoát và tự nhận lấy trách nhiệm trước hoàn cảnh hiện tại. Bàn Đạo chúc mừng chư hiền đệ hiền muội đó. (...)

Nhân đây, chư hiền đệ hiền muội thành tâm, Bàn Đạo cũng dùng lộc trong xuân ban ơn chư hiền đệ muội. Vậy sau khi xả đàn, chư hiền hãy tuân tự chia nhau mà hưởng.

THI

*Chung bạch thủy trong lành mát mẻ,
Quả hồng lê đẹp đẽ thanh tân,
Ẩn tàng pháp nhiệm Thiên ân,
Đạo tâm thưởng thức sạch trong lòng phàm.*

Chư hiền đệ hiền muội vui vẻ trong tinh thần sứ mạng hiện tại.

Bàn Đạo ban ơn lành chư hiền đệ hiền muội. Bàn Đạo hồi động phủ. Thăng.

8. GIÁ TRỊ DUY NHẤT CỦA CON NGƯỜI LÀ TÂM ĐẠO

Vĩnh Nguyên Tự
Ngọ thời, 27-01 Ất Mão (09-3-1975)

Bảo Hòa Thánh Nữ

Chào chư Thiên ân hướng đạo, chào chư đạo tâm lương phái. Xin mời đồng an tọa.

Tệ Tỷ thỉnh linh giáng đàn trước giờ Đức Giáo Tông để có đôi lời dặn dò gia nội. Chư liệt vị hoan hỷ chờ đợi giây lát.

Này các con, các cháu! Người tu hành chân chính đã bỏ tất cả những bản ngã, sống đạm bạc mà thanh nhàn, lòng trống không mà chứa đầy ân đức. Mã Đon Dương phải xả phú mới cầu được Đạo. Lưu Trường Sanh diệt dục mới đắc Chơn Tiên. Khuru Tổ thập phần khổ mới được thành Đại Giác. Những gương ấy, các con cháu đã đọc qua rồi. Nay các con tu niệm, đem thân vào chốn cửa Thánh nhà Tiên, mẹ vui mừng khôn xiết kể. Nhưng có điều mẹ muốn nói với các con là các con hãy hòa hiệp nhau để tu hành. Người tu hành chỉ cần cơm đủ no dạ, áo đủ che thân, ngoài ra, chỉ có kinh kệ, thiền định, không cất giấu vật chi riêng cho mình mà phải xem mình là Đạo pháp, là chúng sanh. Đạo pháp chưa được hoằng dương là chính mình còn u tối, cần phải trau dồi học tập. Chúng sanh còn khổ nạn là chính mình chưa đủ đầy bốn phận thiêng liêng, cần phải hòa mình độ chúng. Nay các con tu hành, ly gia nhập tự hiến thân, thân của các con còn hiến cho Đạo pháp thì còn vật gì quý hơn thân con mà con phải gìn giữ nó. Người đời thường bị

những thứ tham lam vụn vặt khiến tranh chấp lẫn nhau. Người tu hành phải nên cẩn thận, nếu có lỡ làm nên hối cải, diệt trừ để tu hành đúng theo lẽ Đạo thì mới không uổng công tu. Có đất lành dung thân, có truyền thống đạo đức, có Thánh ngôn, Thánh giáo mà không thoát kiếp trầm luân, tu không đắc quả thì uổng lắm thay! (...)

Lời sau cùng của mẹ hôm nay là khuyên các con cháu nên gần cửa đạo để bảo trọng lấy thân. Cơ Trời không dám lộ, đũa nào biết thì liệu lấy. Các con cháu nhớ lời mẹ dạy hôm nay, một đàn khác, nếu mẹ có giáng sẽ dạy thêm.

Đức Giáo Tông vừa đến, Tệ Tử xin cảm ơn chư liệt vị đã mất thì giờ chờ đợi. Xin giã từ. Lui.

TIẾP ĐIỂN

Thanh Minh Đồng Tử

Chào chư Thiên ân hướng đạo, chào chư liệt vị lương ban. Tiểu Thánh vâng lệnh báo tin Đức Giáo Tông lâm đàn dạy Đạo. Chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp. Tiểu Thánh xin xuất ngoại ứng hầu. Lui.

TIẾP ĐIỂN

Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh

Bản Đạo mừng chư hiền đệ, hiền muội.

Đàn hôm nay, Bản Đạo đến để dạy chư phận sự Vĩnh Nguyên Tự về phần tu học hành đạo. Chư hiền đệ hiền muội đồng an tọa.

Ngày xưa, các hàng Tiên Khai Đại Đạo thừa lệnh Đức Chí Tôn hội hiệp nơi này để lập thành Thánh thể và Pháp Chánh Đại Đạo. Cũng nơi này đã xuất phát những người

Đại Thiên Phong Chức sắc Tam Kỳ Phổ Độ đầu tiên. Vĩnh Nguyên Tự trải qua thời gian mấy mươi năm thăng trầm theo thể đạo tinh đời, giờ đây đã trở về nguyên sơ trên dòng lịch sử của Đại Đạo.

Chư hiền đệ hiền muội sở tại dầu là chức sắc hay tín đồ đạo hữu cũng là người tiếp nối đạo nghiệp của tiền nhân trước một biển khổ bao la đang trập trùng sóng gió. Chư hiền đệ, hiền muội đang ở trong chiếc thuyền từ vững chắc, nếu muốn vượt khỏi biển khổ bèn mê chỉ cần vững vàng niềm tin, an định tâm thần để cùng nhau lèo lái thuyền từ qua cơn sóng gió, cứu độ sanh linh.

Chư hiền đệ, hiền muội nên hiểu, người sanh trong đời dầu ở cương vị giai tầng nào trong xã hội thế gian, cái giá trị duy nhất của con người, đó là tâm đạo. Tâm đạo sẽ giúp cho con người biết hướng theo ngọn hải đăng để xuôi thuyền về bến giác. Tâm đạo cũng là vốn liếng tự hữu của Thượng Đế phát ban. Có giữ gìn được đạo tâm thì Thiên tánh sẽ phát hiện để chứng quả vô sanh ở cõi trần gian, không phải nhọc nhằn tha thiết vọng cầu nơi sơn đầu hải đảo chi cả. Chư hiền đệ, hiền muội giữ gìn được đạo tâm, thì tất cả những hàng ma, ác quỷ sẽ từ từ xa lánh hoặc hàng phục trước quyền năng vô lượng của đạo tâm. Chừng đó chư hiền đệ hiền muội sẽ cảm hóa được người đời quay về nẻo Đạo.

Sở dĩ có đàn cơ hôm nay là nhằm về sự cứu cánh trong một địa phương hoặc trong thôn xã này. Nếu dân chúng nơi nào vô đạo ác tâm thì địa phương đó phải xảy ra biết bao nhiêu cảnh đảo điên tai ách, nào chiến họa binh đao, đạo tặc, thủy hỏa, hoạn trùng, ôn dịch tưng bừng óng dậy nhiều hại dân sanh. Nếu dân chúng biết hồi đầu hướng thiện, biết trọng đạo tâm, biết làm lành lánh dữ, biết tu

niệm học hành đạo lý, thì hãy vệt khoát những gì tối tăm đang che lấp đạo tâm để được sự cứu rỗi trong kỳ mạt kiếp.

Bàn Đạo rất thương hại cho những chơn linh còn u tối đang đứng bên miệng hố sâu mà vọng tưởng công hầu khanh tướng, đang gân bên bầy rập mà ngỡ rằng lợi lộc vinh sang. Giây phút cộng nghiệp trong trường sát kiếp đã vong tán khô trần bất năng chuyển thế. Muốn cứu rỗi những chơn linh ấy, muốn khoát vệt bức màn vô minh đầy tham lam dục vọng ích kỷ, bạo tàn, ắt phải có những bàn tay thánh thiện vô tư. Nhưng bàn tay thánh thiện vô tư ấy ở đâu? Bàn tay thánh thiện vô tư thật sự chớ không phải ảo tưởng vô hình mà người đời hằng vọng tưởng.

Người tu hành chơn chánh sẵn sàng mọi đức tánh vô kỹ, vô công, vô danh để hòa mình cùng chúng sanh hầu làm tròn bổn phận thiêng liêng cao cả trong kiếp vi nhân. Những người ấy sẽ có đôi bàn tay thánh thiện diu dắt người khổ nạn trầm luân, đưa đón những hàng nguyên căn thiện chủng.

Đã là người thì ai cũng như ai! Chư hiền đệ hiền muội cũng có thể làm được Thánh Hiền Tiên Phật, cũng có thể hoàn thành sứ mạng thiêng liêng để về nơi quê xưa vị cũ, mà cũng sẽ là ác quỷ, ma vương hoặc chịu trong luân hồi lục đạo. Các danh từ được nêu lên, chỉ trong một con người ấy thôi. Chư hiền đệ hiền muội dầu sao cũng sẵn sàng phương tiện, có đất dung thân, có truyền thống đạo đức, có Thánh giáo, Thánh ngôn, có thể nói là chư hiền đệ hiền muội phải làm thế nào cho xứng đáng với thiên chức Thượng Đế đã ban trao là con người trên thế gian này. (...)

Đến đây các phần việc đã xong, chỉ còn một việc sau cuối là các trò Tu Sinh, Tu Sĩ sở tại phải ngày ngày học tập giáo lý, đêm đêm trì tụng kệ kinh giới luật quy điều đừng sai đừng phạm để qua cơn dông tố ngày sắp đến. Đạo rộng mở nhưng chỉ dẫn độ được những kẻ chơn tâm hành đạo, tu học mà thôi. Bàn Đạo dặn bấy nhiêu lời để các trò ghi nhớ.

Bàn Đạo ban ơn toàn thể chư hiền đệ hiền muội. Thăng.

9. MÀU XANH CỦA ĐỨC TIN PHẢI LÀ MÀU XANH CỦA CẨM THẠCH BẤT BIẾN

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 14-02 Ất Mão (26-3-1975)

Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh

Bản Đạo chào chư Thiên ân, mừng chư hiền đệ, hiền muội đạo tâm nam nữ.

Đại hội Thường niên Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam, Bản Đạo đến để mừng chư hiền đệ hiền muội đã làm tròn công quả được mười năm trên đường sứ mạng phổ thông giáo lý Đại Đạo cứu độ nhơn sanh. Điều mà Bản Đạo vui hơn hết là được thấy chư hiền đã biết tự nhận lấy bốn phận đương vi trong thời mạt pháp, không ngại tuổi cao tác lớn, bất chấp thời gian, không gian để xây dựng chánh pháp, tu trì công đức, công phu, giúp đời tế chúng. Đó là điểm đáng khích lệ và ngợi khen. Bản Đạo miễn lễ, đồng an tọa.

Trước khi ban hành phần việc cho Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam trong nhiệm kỳ mới, Bản Đạo nhân ngày Đại hội một Cơ Quan cộng đồng phổ thông giáo lý Đại Đạo, trước sự hiện diện đông đủ của chư chức sắc, chức việc, đạo tâm nam nữ trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, Bản Đạo nhắm vào nội thể Đại Đạo để thử vạch một hướng tiến cho kế sách phát động ở ngày mai.

Như chư hiền đã biết, bất cứ lãnh vực nào, nhất là lãnh vực Đạo giáo, giá trị tinh thần, giá trị của tâm linh luôn luôn là một giá trị được đề cao bậc nhất. Tác năng của tâm

linh sẽ chi phối to tát đến mọi hoạt động của thể chất và tư tưởng. Đối với những người mệnh danh là hướng đạo, là nòng cốt cho cơ đạo cứu thế, những kẻ hiển dăng cho ánh sáng lý tưởng Đại Đạo thì nền tảng tâm linh phải được xác định trước tiên và hơn ai hết. Vì vậy, kẻ sách về tâm linh cho những kẻ hiển dăng phải được đề cập trước nhất. Bàn Đạo cũng nhắc lại trên phạm trù tâm linh, giá trị đức tin là giá trị của ý chí hiển dăng cho một lý tưởng sáng chói để cứu thế. Có một đức tin đồng mãnh là đã có một ý chí hào hùng tin quyết về kết thúc cao quý của sự cứu độ toàn dân sinh bằng một lý tưởng thật sự thanh cao của Đại Đạo. Phải tin quyết thì mới nhất tâm để chí thành hành sự. Đã có nhất tâm chí thành hành sự thì kết quả sẽ không xa. Mọi nguy nan dù khó khăn đến đâu cũng sẽ vượt qua một cách uy nghi tuyệt vời.

Chính vì thế, hơn ai hết, những bậc Thiên mạng nên cẩn trọng từ thâm sâu, nung nấu, rèn luyện đức tin sáng chói như minh đăng, như ngọc thạch. Màu xanh của đức tin phải là màu xanh của cẩm thạch bất biến. Hãy dìu dắt và gieo niềm tin này cho những ai đã hiển dăng sát cánh bên mình chan hòa cùng chung trong lý tưởng cứu thế của Đại Đạo.

Cũng trong lãnh vực tâm linh, thành phần nhân năng, trí năng và động năng cũng phải được đề cập đến một cách thiết yếu.

Đã là bậc hiển dăng thì lòng nhân là phương tiện đưa đến thành công, làm sáng danh Đức Chí Tôn Thượng Đế và gieo niềm tin cùng sự an vui cho nhơn sinh. Phải có một lòng nhân cao quý trong lý tưởng mà mình phục vụ, không

xem mình là mình. Nếu đã hiển dăng, là đem mình làm thiên hạ, trọng cùng thiên hạ như trọng chính mình.

Đã là bậc hiển dăng thì sự sáng suốt của trí năng phải được cải thiện theo thời gian. Sự sáng suốt sẽ dẫn dắt chính mình ra khỏi lạc lầm và diu dắt nhưn sanh theo đúng lý tưởng sứ mạng mà Đức Chí Tôn đã đặt để từ lúc khai nguyên. Hãy tĩnh thật tĩnh để sáng suốt hành động thật đúng để hoàn thành sứ mạng. Động mà thật tĩnh, tĩnh mà thật động. Đó là sở trường của những bậc hiển dăng.

Đã là bậc hiển dăng thì lòng can đảm là một uy hùng của cái dũng đạo đức. Cái dũng của bậc hướng đạo trong lý tưởng cứu thế phải là cái dũng bất khả thối. Trước một nguy nan, chỉ có sự hy sinh và tận dụng lòng dăng hiển của chính mình làm niềm yêu kính Chí Tôn cao cả nhưt. Không phủ nhận hay lùi bước những gì mà sứ mạng đã ban cho trên đường vạn lý mà mình đang trở bước.

Một người, dù khả năng tâm linh thật hoàn hảo, cũng khó có thể bao gồm mọi sự việc. Vì vậy, vấn đề nhưn sự, những kẻ cùng thấy được ánh sáng Đại Đạo và cùng hiển dăng lòng mình để phục vụ cho lòng tin cao quý này phải được đề cập đến.

Bản Đạo và chư hiền đề cập đến vấn đề nhưn sự trong Đại Đạo. Nhưn sự dùng cho sự hướng đạo, dùng làm tác năng tạo dựng sự cứu rỗi của Chí Tôn không nhất thiết phải đông đảo và phức tạp. Sự đông đảo phức tạp chỉ có giá trị trên số lượng mà thôi. Trái lại, sự tiến triển của lý tưởng sứ mạng thật là khó khăn gấp bội. Vì vậy, điểm tốt nhất là vấn đề nhưn sự phải đặt nặng trên tính cách nhưn sự phẩm và nhưn sự hợp nhưt hơn là sự tổ hợp quá đông đảo.

Sau đây, kê sách về nhơn sự đặt nặng trên giá trị phẩm, giá trị hợp nhứt của nó trong nội thể của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Đã là bậc hiền dâng, giá trị phẩm của từng cá thể phải được rèn đúc và xây dựng thường xuyên. Giá trị đức tin, giá trị nhân ái, giá trị trí thức và giá trị dũng mãnh của tinh thần, tất cả phải được nung nấu và cải thiện hoàn hảo luôn luôn. Ngoài ra phương cách bảo dưỡng thể chất không thể không đề cập đến, vì nhờ có nó mà con người mới có thể đi hết con đường mà mình đã vạch ra. Trí năng và thể năng là hai năng lực bổ sung nhau, giúp đỡ sự thực thi trọn vẹn đức tin và lòng nhân ái của chính mình.

Giá trị trí năng phải luôn tiến kịp với thời đại thì mới dẫn dắt và lèo lái thời đại được. Vì vậy, kiến thức của những bậc hiền dâng giúp ích không nhỏ trên đường đạo pháp. Ngoài ra bậc hiền dâng còn phải tự nguyện với lòng mình là hướng về sự hợp nhứt hơn là chia rẽ. Những ai đã tự nguyện hiến dâng cho lý tưởng Đại Đạo phải là một khởi nguyên duy nhứt chẳng hề phân. Có như vậy, giá trị hiến dâng mới thật sự trọn vẹn và con đường sứ mạng mới mong được khai hoát hầu rước đưa nhân sinh giải thoát bể khổ thành sầu. Đã là bậc hiền dâng thì không còn gì gọi là mê tột vị kỷ để vấp ngã, đi ngược cùng Pháp Chánh để rẽ phân, để phủ phàng tranh chấp. Có không chấp, không phân tranh giữa khởi nguyên hiến dâng thì nhân loại mới thật sự hòa bình trong thương yêu hòa hiệp. Nội thể Đại Đạo đã phân để hóa hầu cứu độ chúng sanh. Giờ thì không còn một trở lực nào làm ngăn sự hợp nhứt giữa những người sắt đá hiến dâng. Vì đi ngược Pháp Chánh, nên con người đã xa nhau và vô tình xa cách nguồn gốc chơn tánh của Thượng Đế. Giờ thì khởi nguyên hiến dâng phải hiệp một để diu dắt

nhân sinh. Kế sách về nhơn sự này, Bản Đạo và chư hiền sẽ khảo sát tường tận hơn trong một kỳ khác. Kế sách tổng quát này trước tiên là phải hợp nhứt về lãnh vực Pháp Chánh, sau đó là hợp nhứt về lãnh vực hành chánh đạo. Có trọng Pháp Chánh, có không hiểu lầm thì sự hợp nhứt sẽ không xa trong trí ước. (...)

Chư hiền đệ hiền muội! Xuyên qua mấy trang đạo lý để đánh thức tâm linh những hàng nguyên căn hữu duyên đắc ngộ Tam kỳ Phổ độ để sớm xét lòng hầu vững đức tin trong sứ mạng thế Thiên hoàng Đạo. Phật Tiên Thánh khả dĩ có được những đặc điểm phi thường khác hơn là bởi thuộc hàng giác ngộ, biết chế ngự kịp thời những tâm tư phiền não vừa máy động. Chư hiền hỡi còn nhớ câu sau đây: “Đường đi khó không phải vì ngăn sông cách núi, mà chỉ e lòng người ngại núi e sông”. Ngoại cảnh chướng ngại nếu có đưa đến cho hàng hướng đạo hoặc giới tu hành đã là một sự trở ngại, nhưng nếu có một chướng ngại nội tâm làm ngăn cách với Đạo thì lại càng trở ngại hơn cho bước đường hồi nguyên đắc nhất. Thánh phàm khác nhau chỉ là do sự giác ngộ hoặc kịp thời chế ngự những ngăn cách ấy mà thôi. (...)

Bản Đạo cũng lưu ý thêm một vài ý đạo sau đây:

Đương giữa lúc nhơn tâm bên ngoài quá động thì người hướng đạo cần phải đại tịnh thêm hơn để chế ngự bên ngoài.

Trong lúc nghiệp căn đang đền bồi nhơn quả thì người giác ngộ lại cần phải tu công lập đức nhiều hơn.

Trong lúc thế nhơn càng khổ lụy, người tu cần phải vận dụng tinh thần công quả mọi mặt để giúp nhơn tế khổ theo

lòng bác ái từ bi. Trong lúc mê nhân đang trả nghiệp thắm sàu bằng thân xác, người tu cần phải gia công lập đức nhiều hơn, người giác ngộ hãy tự nguyện tìm việc đạo mà hành trong lúc còn phương tiện sức khỏe, ngày giờ có thể hành được, đừng để khi nước đến trôn, lửa cháy mà dù muốn làm cũng không sao có phương tiện sức khỏe và thì giờ. (...)

Chư hiền hiện diện cũng như sẽ đến dự lễ ngày mai nên lưu lại hầu đàn cơ tới mai sẽ được ban ơn.

Chương Nghiêm Pháp Quân hãy dòi các bình bạch thủy đến đây để Bản Đạo trấn thân ban ân điển, luôn cả chai hồng tửu.

THI

*Bạch thủy một bên lọ tửu hồng,
Ban ơn điển huệ phép huyền công,
Cho chư đệ muội dùng thêm sức,
Kẻ tục người Tiên đáp nghĩa lòng.*

Thôi, Bản Đạo tạm ngưng nơi đây để dành thì giờ cho các tiết mục chương trình hành sự. Bản Đạo ban ơn chư hiền lưỡng phái. Bản Đạo hồi cung. Thăng.

10. NHỨT TÂM NHỨT ĐỨC MỘT TIẾN KHÔNG NGỪNG

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 15-02 Ất Mão (27-3-1975)

Kim Quang Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên ân, chư liệt vị đạo tâm nam nữ. Tiểu Thánh vâng lệnh Tôn Sư đến báo đàn. (...) Chư Thiên ân liệt vị thành tâm nghiêm đàn tiếp Đức Đông Phương giáng lâm. Tiểu Thánh xin xuất ngoại ứng hầu. Lui.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Thương xót người đời khổ quá thôi,
Vì chung chơn tánh đã xa Trời,
Phàm tâm loạn động gây nhân xấu,
Muốn giải nhờ tu đạo đức đời.*

Đông Phương Chương Quản

Bản Đạo chào mừng chư hiền đệ, hiền muội lưỡng phái.

Ngày Đại hội Thường niên mà cũng là ngày đánh dấu bầu tân nhiệm kỳ Ban Chấp Hành tam niên hành đạo, Bản Đạo đến, trước là chia vui những gì gọi là thâu lượm được kết quả trong bước đường tu thân hành đạo của chư hiền đệ muội các cấp Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý và sau là phân sắp xếp một phần đạo sự. Đây, Bản Đạo miễn lễ, đàn trung đồng an tọa.

Chư hiền đệ, hiền muội! Vẫn còn nhớ Thánh xưa có

ghi rằng: “*Hành thiện chi nhân như xuân viên chi thảo, bất kiến kỳ trường, nhật hữu sở tăng*”, việc hành đạo nơi Cơ Quan cũng thế. Đối với chư hiền thì luôn luôn thấy mình gánh nặng đường xa, có lúc cảm thấy như giẫm chơn tại chỗ. Nhưng xuyên qua bản đúc kết mười năm hành đạo của Cơ Quan, không ai chối cãi sự trưởng thành thật tế của nó. Nhưng chỉ không thấy sự phát triển một sớm một chiều mà thôi.

Chư hiền vẫn cũng còn nhớ lời Chí Tôn thường dạy: Tam Kỳ Phổ Độ đại ân xá mà đó cũng là cơ hội phân phạm lọc Thánh, phân Phật tách ma, hoặc là Thánh hoặc là phạm, hoặc là Phật hoặc là ma, cũng trong nguon hạ này mà thôi. Vì thế nên cơ sây sàng chơn lọc từ mặt đời đến mặt đạo. Như mặt đời, chư hiền đã thấy rõ chánh tà chơn ngụy đã và đang hiện nguyên hình của nó và sẽ còn hiện nguyên hình to tướng nữa. Còn về mặt đạo, rồi đây sẽ thấy ai là bực hướng đạo chơn tu, ai là người tín đồ thuần phác thiện lương, ai là người tu thật, ai là kẻ choàng lớp áo chức sắc thiên phong nhưng bì phu cốt tủy của nó lại là ma vương quỷ sứ. Rồi đây chư hiền sẽ thấy chúng lộ nguyên chơn tướng.

Thế nên Bàn Đạo cũng như các Đấng Thiêng Liêng thường nhắc nhở chư hiền phải ráng bền chí kiên tâm, siêng năng trì thủ để chấp hành đạo sự. Trên có Thầy cùng chư Phật Tiên dắt dẫn chỉ dạy từ bước đi, dưới có bạn hiền nương nhau đồng tu đồng tiến. Một bộ máy gồm nhiều bộ phận chi chít, chằng chịt ràng buộc liên hệ nhau. Chư hiền vào hành sự Cơ Quan lại là đã được duyên lành đưa đẩy hoặc sự tuyển chọn của Thiêng Liêng, hãy ý thức điều đó mà hoan hỷ giung ruổi trên bước đường tự tu tự tiến, đừng

vì lẽ gì tự tay mình cầm cửa cửa nhánh trong khi mình ngồi bên ngoài cành cây. Câu: “*Đại mộc sơn thượng, lưu giang bát đặc hồi cố*” tuy đơn giản có mấy chữ ấy nhưng cũng đáng làm câu kinh nhật tụng cho những tâm hồn còn non yếu chấp câu. Đại Đạo ra đời trong Tam Kỳ Phổ Độ là con đường lớn rộng thênh thang xuyên qua muôn trượng núi rừng chông gai hiểm trở, chỉ có bậc chơn tu để bước thật thà trên con đường ấy sẽ hưởng được sự bằng phẳng khứ hồi an tịnh mà thôi. (...)

Vị trí Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý đứng trước bối cảnh đặc biệt vì phân hóa của cơ Đạo nên phải tạm dùng những danh từ, những hình thức tổ chức đơn sơ để làm phương tiện hành đạo, chớ Cơ Quan không phải là một chi phái hay hội thánh nào riêng tư cả. Tuy rằng phần hành của Ban Chấp Hành tượng trưng cho Cửu Trùng Đài, còn phần hành của Bộ Phận Thông Công chấp thủ lập pháp, bảo pháp tượng trưng cho Hiệp Thiên Đài chớ không phải là Cửu Trùng hay Hiệp Thiên như danh chánh ngôn thuận của một hội thánh. Do đó, các chức chương, các nhiệm vụ đều là phương tiện, còn phần kết quả xiển dương do nơi chí thành tâm đạo lập công bồi đức của mỗi đơn vị cá nhân. Đến khi nào có một hội thánh duy nhất cho Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ thì lúc bấy giờ Chí Tôn Thượng Đế sẽ tùy công đức, công trình của mỗi người mà an ngôi định vị. Thế nên, các phần hành của Cơ Quan do mỗi cá nhân phụ trách phải cố gắng tự giác, tự nguyện, hy sinh hiến dâng bởi đức tin chơn chánh mà hành đạo. Trong khoảng thời gian dĩ vãng, chư phận sự mỗi đệ muội có khi đã đảm nhận nhiều phần việc khác nhau, nên có lúc quá sức của mình, nhưng đã cố gắng nên mới được những gì tốt đẹp như ngày nay. (...)

Chư hiền đệ muội đàn trung thành tâm tiếp điển. Bàn
Đạo ban ơn tất cả. Bàn Đạo hồi cung. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

Huyền Đô Đại Pháp Sư

Ta chào chư Thiên mạng, Thiên ân hướng đạo. Chào chư
đạo tâm đàn trung lưỡng phái. Ta được lệnh đến báo đàn, có
Tôn Sư Đạo Tổ giáng lâm. Chư liệt vị chính đàn nghinh
tiếp. Ta xin chào tất cả, xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Nhị ngoạt giáng sanh tại cõi trần,
Tái sanh hà xứ biết bao lần,
Dốc đem đạo pháp cho nhân loại,
Tu tánh luyện hồn đắc pháp thân.*

Thái Thượng Đạo Tổ

Lão mừng chư môn đồ lưỡng phái. Thừa lệnh Ngọc Hư
Cung, nhân ngày khánh đàn, chư môn đồ hành lễ kỷ niệm
cũng là ngày Đại hội Thường niên Cơ Quan Phổ Thông
Giáo Lý, Lão đến ban ơn lành cho chư môn đồ đại diện Hội
thánh, Tòa thánh, Giáo hội, cho Thánh thất, Tịnh thất và
chư đạo tâm nam nữ với tác lòng thành không ngăn ngại
giữa những dị đồng chấp danh, chấp tướng. Lão miễn lễ,
chư môn đồ đồng an tọa.

Kế tiếp theo đây, Lão ban ơn lành cho đại diện các hội
đoàn nữ phái các địa phương về thủ đô dự lễ và chung tâm
góp ý trong các chương trình nghị sự hành đạo độ đời, tế
nhơn cứu chúng.

N.T.T., nghe Lão ban ơn. Là Nữ Chung Hòa Chiếu Minh Ân Giáo, một nơi thiếu thốn mọi mặt, từ giáo lý, môi trường hành đạo, đến sự vẹn toàn an ninh, nhưng với tâm thành mộ đạo, Lão ban ơn lành cho đó.

THI

*Căn trí chưa tròn việc mở mang,
Văn chương tài cán chẳng so hàng,
Tâm thành mộ đạo mong cầu tiến.
Thọ nhận hồng ân Lão bố ban.*

N.T.T.!

THI

*Bao phen chờ đợi được kêu tên,
Nương dựa bạn lành sẵn một bên,
Nẻo Phật đường Tiên tua tiến bước,
Hậu lai vận số mới an bài.*

P.T.T., nghe Lão ban ơn:

THI

*Cửa đạo luôn luôn mở rộng thình,
Khôn ngoan vào đó mới thương mình.
Thương mình tu học cho tinh tấn,
Dù dẫu thân nhơn độ chúng sinh.*

T.V.V.!

THI

*V. trẻ, Tiên Thiên Bát Quái Đồ,
Có công tu học giữa mài tô,
Hãy đem hiểu biết lo cho đạo,
Bằng cách phổ truyền giáo lý phồ.*

THI

*V. lão, trời chình bóng xế tà,
Đường về cửa Phật ấy còn xa,
Mau chon lẹ bước chưa rằng trễ,
Đạo tại tâm trung đó vậy mà.*

D.L.!

*Nẻo Phật đường Tiên đã biết rồi,
Mau chon lẹ bước gấp đi thôi,
Tuổi đời gấm chằng bao nhiêu nữa,
Vị cũ ngôi xưa sớm phản hồi.*

H.Đ.T.!

*Dày dạn công tu suốt cuộc đời,
Bao nhiêu gian khổ chằng hề lời,
Kiên tâm tiến bước đường còn lại,
Danh đạo tình thương sẽ rạng ngời.*

C.T., gởi:

THI

*Mãi tìm cho biết gốc Tiên gia,
Lão Tử, Đông Phương có phải Ta?
Lúc đó tâm trung còn trở ngại,
Không lo tìm tằm nước ma ha.*

Đ.T. nghe:

THI

*Hữu kiếp sanh ra gặp Đạo Trời,
Nương tàn ẩn bóng học chiêu mời,*

*Bòn công sẽ đến đường dâu cách,
Cho vẹn thân sinh một kiếp người.*

K.M. nghe:

THI

*Tâm thành mộ đạo chẳng quyền danh,
Nẻo tắt đường quanh đã biết rành,
Gắng chí lập công cùng với Đạo,
Cho nên nhân kiếp được viên thành.*

Chư môn đồ ôi! Cửa Đạo luôn luôn chờ người khách tục, tiếc thương cho đời lỡ bước chần chờ, còn vực thăm đời bên cạnh bao quanh lại lẹ bước, ngại cho bộ hành lữ khách buổi hạ nguồn. Nghiệp duyên của mỗi người có cơ hội đền bù, nhưng cũng có cơ hội cứu chuộc bằng cách lập đức bồi công tu thân hành đạo.

T. nghe:

THI

*Tuần tú khô ngô dáng diu hiền,
Tiền căn hữu phúc gặp cơ duyên,
Đạo Trời chen bước thi công quả,
Trước độ nhơn thân, cứu cứu huyền.*

Lời dạy chung cho các môn đồ: Phải ráng trì hành chánh tâm, chánh tín, tu đức, tu công để tự cứu, cứu tha trong thời gian sắp đến. Giống lành cố gắng rải gieo thì quả tốt ắt có ngày gặt hái. Minh tâm giác ngộ, sáng suốt ý thức đó là Thánh, là Tiên, là Phật, nhưng không phải chờ ngày thoát xác để đắc vị Tiên Phật trong ước mơ, mà phải ở ăn xử thế, đối nhơn tiếp vật cho ra người có phong độ, có nét na, có từ ái khoan dung đại độ, có thực hành bác ái vị tha ban vui cứu

khô cho đời. Đó là Phật tại tiền, là Tiên tại thế. Bao nhiêu đó đã nói rôt cái lý căn bản của Đạo rồi. Chư môn đồ hãy ý thức mà tu hành cho xứng phận kéo uổng kiếp làm người.

Thôi, đêm đã khuya rồi, chư môn đồ đã viên mãn trong mấy ngày hành đạo. Những lúc dừng chơn nơi nghỉ để phục sức lấy đà tiến thủ cho nhiệm kỳ mới. Người hướng đạo phải thanh cao hơn người quân tử. Thành không tự mãn, bại chẳng thối chí ngã lòng, được khen không buông ý, bị chê chẳng não phiền. Bại thành, khen chê nó là những hiện tượng, kẻ ý thức luôn luôn làm chủ lấy mình, nhưt tâm nhưt đức một tiến không ngừng. Sự là sự, lý là lý, chủ nhơn ông thông lý chấp sự, không vì lý sự tác động chủ nhơn ông. Có thể mới đi đến nơi, hành đến chốn. Có thể, Đạo mới thành, tu mới đắc.

Một lần nữa Lão ban ơn cho tất cả chư môn đồ. Lão hồi cung. Thăng.

11. THỰC HÀNH CỨU ĐỘ VÔ VI

Vĩnh Nguyên Tự
Ngọ thời, 15-3 Ất Mão (26-4-1975)

Kim Vân Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên ân hướng đạo, chào chư liệt vị đạo tâm nam nữ. Tiểu Thánh vâng lệnh Đức Chơn Nhơn đến báo đàn, chư liệt vị thành tâm thủ lễ tiếp nghinh. Tiểu Thánh xin xuất ngoại hộ đàn. Lui.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Thấy đời khổ sở động lòng thương,
Chư Phật Thánh Tiên đến thế trường,
Cứu kẻ thiện căn về cực lạc,
Đưa người phước đức lại thiên đường.
Chim khôn mau kiếm cây lành đậu,
Thú dại đừng hòng thoát lưới trương.
Một cuộc say sòng cơn mặt kiếp,
Lập đời thánh đức hưởng thanh bường.*

Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn

Lão chào chư Thiên ân sứ mạng, chư hiền đệ hiền muội và các con cháu.

Cảnh hỗn loạn diễn tiến hằng ngày, chư hiền đệ hiền muội có được đức tin đồng mãnh, đạo tâm sáng ngời nên không e ngại bất cứ việc gì đã có Thánh ý ban truyền, Lão mừng cho đó vậy. Lão miễn lễ, đồng an tọa.

Chư hiền đệ hiền muội! Lễ kỷ niệm đệ nhị châu niên trùng hưng đạo nghiệp được linh tổ chức để ghi nhớ và tán thưởng công lao của hàng đạo tâm thiện chí đóng góp tinh thần trách nhiệm xây dựng lại một hình bóng cứu thế tại trần gian. Vì thế, Lão muốn nói lên giá trị thật sự của nó không phải nhằm vào ngôi chùa đồ sộ nguy nga có khách thập phương đến lễ bái cúng dường đông đảo mà mục đích phải là hoằng dương chánh đạo phổ độ nhơn sanh. Có như vậy mới xứng đáng với công trình người xưa đã tạo lập và người nay xây dựng lại. Kỳ lễ kỷ niệm này, Ban Cai Quản, Nữ Chung Hòa sở tại đã ý thức gây mầm mống đoàn kết tương thân tương trợ để thực hiện đức độ từ bi bác ái của người tu, Lão rất hài lòng. Hãy ráng bồi công lập đức trong cơ hội hiếm có này để tự cứu và độ tha. Lão ngợi khen tinh thần hành đạo của Nữ Chung Hòa Thủ đô, Lão cũng khuyên chư hiền muội đừng nao lòng trước mọi việc khảo thí quanh mình, dầu muốn dầu không cũng phải ít nhiều cộng nghiệp. Là người tu hành phải chấp nhận những điều gì không toàn vẹn cho riêng mình.

Chư hiền đệ hiền muội! Cách đây Thiêng Liêng thường nhắc nhở về cầu nguyện hay tịnh tập thể. Một việc làm nghe qua như mò trăng đáy nước, tìm cá trên cây, sắc tướng âm thanh trong bốn đường thuận lưu động tịnh, nhưng đối với người tu hành chơn chánh biết sống với tâm linh mới thấy đặng trong hữu có vô, trong vô mà diệu hữu. Không phải Phật Tiên Thần Thánh chờ đợi sự van vái, cầu xin, lễ bái của người đời mới ra tay cứu độ. Cũng không phải vì tiếng xưng tụng hằng đêm mà gia ban ân phúc. Trong cái làm mà có, cũng có làm mà không có. Mảnh thân tứ đại này, bộ y phục này, quyền sách này, mọi thứ

và mọi thứ đều là phương tiện có của cái không, thì không đây là không tướng, không sắc mà thọ tướng hành thức sanh diệt bởi cái không và cái có hiệp một. Nếu bỏ cái có thì nào ai biết được cái không. Bởi còn có, còn không nên phải còn sử dụng thuận lưu động tịnh. Khi chẳng còn có, chẳng còn không thì trở về với chơn như bản thể. Sự hữu ích của các thời cầu nguyện hay tịnh tập thể đều do đức tin chơn chánh và bản chất thanh tịnh vô vi của mỗi người. Có đức tin chơn chánh thì không hay tin tưởng loạn động. Có bản chất thanh tịnh vô vi thì thần lực đủ đầy. Hai yếu tố quan trọng này để người tu thực hiện được sự cứu độ vô vi. Thế nên cần đến các thời cầu nguyện hay tịnh tập thể để các dòng tư tưởng trọn lành phát xuất từ tâm linh của mỗi tịnh viên hướng lên để cảm hóa cùng Thiên địa, ứng hiệp với các Đấng Thiêng Liêng như linh quang, như vân vũ để biến tỏa thành trận mưa ban phát rưới chan mát mẽ khi con người đang sống trong bầu lửa dục của trần gian.

Chư hiền đệ hiền muội!

THI

*Khổ nạn lan tràn khắp đó đây,
Đốt thiêu nhơn loại khổ đường này,
Dầu đem hết nước nơi sông biển,
Khó tắt lửa lòng kết họa tai.*

*Họa tai muốn dứt khó chi đâu,
Thần lực riêng ai cũng nhiệm màu,
Hãy hướng nội tâm mà sử dụng,
Tìm nguồn pháp thủy giải ưu sầu.*

*Ưu sâu ôm giữ mãi mà chi?
An lạc thanh nhàn lại quẳng đi,
Lúc nắng sẵn thuyền kêu chẵn bước,
Mưa rào nước mạnh phải đành quy.*

Hôm nay có Hội Công Đồng Tam Giáo, chỉ riêng Lão được Ngọc Sắc đến với chư hiền đệ hiền muội và dạy dỗ tại những việc cần thiết và sẽ ban ơn sau. Để đủ thì giờ hành đạo, Lão dạy Ban Cai Quản, chư phận sự và cháu chất lớn nhỏ hãy bình tĩnh mà lo tu hành, đừng để tâm loạn động mà khó vượt khỏi cộng nghiệp nghe. (...)

Hãy vững vàng và tu hành tưởng niệm Đức Thượng Đế hằng ngày nghe!

Sau đây, Lão cũng khuyên chư hiền đệ Cơ Quan cũng như Minh Lý Thánh Hội hãy vững vàng để tiếp tục lo trách nhiệm đương vi của chính mình để hoàn thành sứ mạng. Lão ban ơn được an lành. (...)

Thăng.

12. TRỌN VỆ HIẾN DÂNG CHO ĐẠO PHÁP SẼ ĐƯỢC AN BÀI CỦA ĐỨC THƯỢNG ĐẾ

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 15-3 Ất Mão (26-4-1975)

Thanh Minh Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên ân hướng đạo, chào chư liệt vị. Tiểu Thánh đến trước báo đàn có Đức Giáo Tông lâm đàn giáo đạo, chư liệt vị thành tâm thủ lễ tiếp nghinh. Tiểu Thánh xin xuất ngoại ứng hầu. Lui.

TIẾP ĐIỂN

Lý Đại Tiên Trưởng Thái Bạch Kim Tinh

Bản Đạo chào mừng chư hiền đệ hiền muội.

Đàn hôm nay, Bản Đạo đến để dạy chư hiền đệ hiền muội những việc cần trong giai đoạn này. Chư hiền đệ hiền muội đồng an tọa.

Này chư hiền đệ hiền muội! Những gì đã được Đức Thượng Đế Chí Tôn cùng chư Phật Tiên Thánh Thần dạy từ mấy mươi năm qua rồi, giờ đây đã diễn tiến và diễn tiến cho đến khi nào kết quả trước công cuộc xây dựng đời Thánh đức Thượng nguồn. Chư hiền đệ hiền muội là những người Thiên ân chức sắc hướng đạo trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Đối với cuộc đời, sứ mạng thiêng liêng cao cả đã gắn liền với người được gọi là con cái đã chọn của Đức Chí Tôn, thì hơn bao giờ hết, người Thiên ân đã có quyền pháp Đạo Thượng Đế ban trao để lèo lái thuyền từ qua biển khổ.

Từ ngàn xưa các nước trên thế giới, chính những người có sứ mạng cứu thế đến thế gian trong thời nước nhà dân tộc của quốc gia đó phải chịu luật vay trả nhân quả kiếp nạn đã gây tạo từ lâu kết thành một công cuộc giải quyết để cứu độ quần linh thoát vòng tai ách, nào phải mới có ngày hôm nay đâu! Nếu Việt Nam này, dân tộc này là những thần tiên sống trên miền cực lạc thì Thượng Đế đâu phải nhọc nhằn đến với chúng sanh và chư Thiên ân hướng đạo đâu phải chịu mang vào mình những trách nhiệm to tát trước vạn linh sanh chúng để rồi phải bối rối băn khoăn.

Chư hiền đệ hiền muội ôi! Thiên cơ sắp bày, công luật diễn tiến, dầu muốn dầu không thì đến cuối tận đường Long Hoa Đại Hội cũng sẽ có những ngày Nghiêu thánh Thuần võ bụng ngậm cơm đến với chư hiền đệ hiền muội.

Chư hiền đệ hiền muội hãy xem kia, đàn kiến đang lũ lượt kéo nhau hợp thành đàn trên chỗ gò khô nóng cao, để tránh khỏi mưa dầm gió bắc. Loài nhỏ nhít mà Thượng Đế còn ban cho có điểm linh để biết sắp sẽ có trận mưa nên vội vàng dẫn dắt nhau tìm nơi trú ngụ. Phương chi là con người tánh linh hơn vật, quản trị mọi thứ trên đời, ắt phải biết đến trách nhiệm của mỗi cá nhân trong tập đoàn xã hội quốc dân, nhất là người tôn giáo – người có được sự ban phát của Đức Thượng Đế Chí Tôn và chư Phật Tiên Thánh Thần để thay vào việc cứu độ nhân sanh, thì cả hai nhiệm vụ, vừa thọ Thiên ân, vừa làm nhiệm vụ vi nhơn, nhắc nhở cho mỗi người không biết trước cảnh khổ của trần gian. Bàn Đạo rất hoan hỷ nhìn thấy chư hiền đệ hiền muội dầu thế nào cũng trọn lòng tin tưởng sự cứu cánh của Thiêng Liêng, nhưng sự cứu cánh ấy không do một đức tin của mỗi cá nhân mà còn phải do nơi quyền năng tối thượng, nếu đã ban cho chư

hiền đệ muội sẽ được vừng vàng để lo lấy sứ mạng của mình trong thời hỗn loạn này. Đành rằng trời cao đất rộng, cánh chim bằng mặc sức tung bay, nhưng nếu những cánh chim bay không định hướng cũng sẽ rơi vào một cạm bẫy khác trên mảnh đất tha phương. Không chim nào không có tổ. Chim lìa khỏi tổ là bạt gió muôn phương, để rồi đáp lại những cành cây không định hướng.

Hôm nay, Bàn Đạo muốn cho chư hiền đệ hiền muội biết để vừng lòng, Đức Chí Tôn Thượng Đế hội công đồng Tam Giáo đã quyết định trong cuộc đào thải hoặc bảo tồn để đưa nhơn loại trở về đời sống an lành trong Thượng ngươn Thánh đức. Những người có sứ mạng cứu thế trong giai đoạn này luôn luôn được sự âm phù mặc trợ của các Đấng Thiêng Liêng và chư Thần minh quảng bố. Trừ khi nào những người có sứ mạng trong quyền pháp đạo, thọ Thiên ân mà không thực hiện đúng theo Thánh ý Thiêng Liêng, đó là một việc khác nữa. Để cho chư hiền đệ hiền muội tự sống với cái sống thiêng liêng của chính mình, nhìn thấy Thượng Đế ở trong ta và ta trong Thượng Đế. (...)

Hiện giờ trong tam cá nguyệt này, chư hiền đang bận rộn, vừa sắp xếp nội bộ vừa lo lắng trước cuộc đời, nhưng không sao tất cả, chư hiền đệ! Đây cũng là bài học rất đắt giá cho thế giới nhân loại ngày nay. Nói đến nội tình đạo giáo, khi Đức Từ Phụ an ủi dỗ dành khuyên lơn nhắc nhở, khi Đức Vô Cực Từ Tôn kêu gọi tha thiết với các con, khi chư Phật Tiên Thánh Thần đều giúp đỡ dẫn dắt trên mọi bước đường cứu thế, chỉ có một việc là hòa hiệp nhau để thực hiện sứ mạng Tam Kỳ Phổ Độ mà thôi. Bao nhiêu Thánh ngôn, Thánh giáo bao nhiêu năm qua rồi, đến ngày này phải chịu cho lũ hổ lang lừa dẫn, dầu muốn hiệp cũng

phải bị trở ngại không ít, dầu muốn hòa cũng muốn màng rồi. Đó là cơ Trời sắp đặt, người thế gian không thể cải qua được, nếu tự mình không cứu lấy mình, không tìm đường giải thoát, không hoàn thành sứ mạng trước Đấng Chí Tôn thì luật Trời cũng sẽ giải quyết cho tất cả.

Chư hiền đệ hiền muội! Ngoài phần cứu trợ nạn nhân cùng điều hành nội bộ, chư hiền đệ hiền muội hãy an lòng chuẩn bị trong Đệ Nhị tam cá nguyệt để lập đại kỳ công trên đường phổ độ chúng sanh.

Đã là người tu hành chơn chánh, có đức tin trọng đại, có sứ mạng Thiên ân, chỉ còn một việc là trọn vẹn hiến dâng cho đạo pháp, sẽ được an bài của Đấng Thượng Đế sắp đến đây.

Chư hiền đệ muội cũng sẽ như mọi người có trách nhiệm đối với giai đoạn vô minh này, nhưng Bàn Đạo dặn cho, hãy giữ trọn vẹn tinh thần đạo đức, hãy gìn lòng bác ái từ bi, hãy nhớ đến ân oai của Thượng Đế đã ban cho và đừng quên mình trong quyền pháp đạo, dầu việc khó khăn đến đâu chư hiền đệ hiền muội cũng sẽ được dễ dàng đáp ứng và cứu độ người đời. Trước bao nhiêu cuộc diện thay đổi, các tôn giáo đã chấp nhận một thâm tình để giải quyết mọi sơ đoán hiện hữu. Nhưng có được hay không cũng là sự định đoạt của cơ Trời, từ nhơn sự đến Thiên cơ tất cả không ngoài con người trên cõi thế, nên chi Bàn Đạo khuyên chư hiền đệ hiền muội luôn luôn giữ vững tâm linh để đi suốt đoạn đường sứ mạng.

THI

*Tân tuồng phải diễn đến tàn canh,
Đủ lớp nịnh trung thế mới thành,*

*Lời dặn xưa kia đem học lại,
Để tròn sứ mạng trước nhơn sanh.*

(...)

Trở lại chư hiền đệ hiền muội được cử đặt trong các phần hành đạo các Vụ các Ban, Bản Đạo xét thấy tâm đạo sốt sắng của chư hiền đệ hiền muội đã làm bức tường kiên cố để ngăn đón những xáo trộn của cuộc đời, nếu cả phần hành đạo được đúng mức lại là ngọn đuốc tuệ soi giữa đêm đen để tránh nơi chông gai cạm bẫy. Tuy nhìn vào thế cuộc không thể phân biệt được người hay ta ở hoàn cảnh nào, nhưng mỗi khi có trách nhiệm được đặt để trong vòng tay của các Đấng Thiêng Liêng thì trách nhiệm ấy là một bảo vật để giúp cho người hành đạo đi suốt quãng đường đã vạch ra. Nên chỉ những hàng hướng đạo, những bậc đạo tâm đều có một sự quyết định hẳn hoi trong đời sống của họ không bao giờ thay đổi. Chư hiền đệ hiền muội nơi đây, người đã được Đức Chí Tôn điểm nhận và ban ơn trên đường hành đạo từ lâu cũng như những người mới tập sự hoặc mới tìm được đường lối thích hợp đạo lý đúng với sở nguyện mà xung phong vào các chức vụ đều được Tam Giáo công đồng ghi nhận để chư chức việc, chư phận sự đủ thần lực tự tin mà hành đạo. Việc làm phải làm, đường đi cứ đi, đừng bê trễ cũng đừng dừng bước để chóng đem lại an bình cho nhân loại. Chư hiền đệ hiền muội là một nhóm người đang được ơn Thượng Đế để thực hiện một sứ mạng trong các sứ mạng cứu thế và vẫn còn bao nhiêu nhóm người khác cũng đang làm những việc khác, mỗi mỗi các tư kỳ phận trong quyền năng của Thượng Đế. Chư hiền đệ hiền muội an lòng tiến hành mới thấy được lẽ nhiệm màu của trời đất chuyển xoay. (...)

Muốn đem một phép mầu hữu hình để làm thế tựa cho niềm tin của chư phật sự, nhưng đó cũng không phải đúng với đạo lý trường tồn, mà chính phép mầu sẽ ban đến cho mọi phật sự trong đêm nay bằng cách tiếp xúc tâm linh mới là thế tựa vững chắc. Chư hiền đệ hiền muội sau khi xả đàn hãy an nghỉ đến Tý thời tịnh tập thể hướng về Thượng Đế, trong giờ phút đó sẽ được ban ơn và chư hiền đệ hiền muội sẽ được an bài trên đường hành đạo.

Bản Đạo dạy bao nhiêu việc tạm cho chư hiền đệ hành sự trong lúc này và sẽ đến với chư hiền đệ khi hữu sự bất thường. Khi có những điều cần thiết sẽ được dạy dỗ thêm.

THI

*Dặn dò đệ muội ráng tu hành,
Giữ trọn thân tâm tiếp điển lành,
Chờ đợi ác vàng vừa ló bóng,
Lên đường cứu độ khắp nhân sanh.*

Bản Đạo ban ơn lành chư hiền đệ hiền muội. Thăng.

13. TÂM LÀ NGUỒN GỐC NHỨT NHƯ VIÊN THÀNH

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 14-6 Ất Mão (22-7-1975)

Bảo Pháp Chơn Quân Huỳnh Chơn

Chào chư Thiên ân hướng đạo, chào chư hiền đệ hiền muội.

Giờ này, Bồn Quân đến để chúc mừng chư tịnh viên nam nữ đã hoàn tất khóa tu Hạ chí, liên tục, chặt chẽ, kính thành là mở đường vào huyền môn tự thể.

Chư hiền đã khảo sát công phu tu kỹ cho riêng mình mà còn lợi lạc cho thiên hạ, thật là quý báu vô cùng. Nhân danh hộ trì tịnh viên Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, Bồn Quân đã thân hành để tiếp đón và đưa tiễn chuyển tiếp cũng như Pháp Chủ và Tịnh Chủ tại các tịnh đường. Chư hiền đệ hiền muội thành tâm nghinh tiếp Đức Lão Tổ giáng lâm, Bồn Quân giữ từ tiếp đón. Lui.

TIẾP ĐIỀN

Đông Phương Lão Tổ

Bản Đạo chào chư hiền đệ hiền muội. Bản Đạo đến để mừng chư hiền vững niềm tin tìm cầu đạo pháp. Tam Giáo Đạo Tổ để lời ngợi khen và ghi vào Tiên tịch.

Hôm nay, Bản Đạo cũng muốn cho cuộc hành trình hồi nguyên phản bản của chư hiền được thông suốt vì xét thấy công tu còn quá ư siển bạc, sợ không đủ để bảo trì đức tánh nội tâm. Thế nên, cần phải có phương pháp để tiếp nối cho chư hiền đệ hiền muội. Chư hiền an tọa.

Qua những ngày tu dưỡng, chư hiền đệ muội được lắng dịu phần nào nỗi lo âu, kinh cụ nội tâm. Theo đà này, chư hiền cần học tập tìm hiểu nhận biết đến chỗ thâm diệu minh linh của chơn tâm và chỗ mê mờ huyền hóa của giả tâm. Mặc dù đề tài đã được nêu lên ngay khi bước chơn vào Thiên đạo, nhưng mấy ai được ngộ được giác. Nếu đã ngộ đã giác, đồng ngộ đồng giác thì thế cuộc đâu có đảo điên, nhân sanh đâu khốn khổ. Người phát tâm tự nguyện đều có sở cầu tương ứng tùy theo căn trí: cầu giải thoát trần khổ, cầu siêu sanh liễu tử, cầu được chứng quả vào hàng Tiên Thánh tự tại thung dung, non bông nước nhược, cầu quốc thái dân an, hà thanh hải yên, v.v... Tất cả đều là sở cầu từ vạn kiếp dĩ lai của nhân sanh chúng đẳng.

Những thực trạng đã trả lời là chưa được gì cả. Nếu không được sở cầu thì tôn giáo để làm gì đây? Người hành giả khép mình trong giới luật quy điều trường trai khổ hạnh để làm gì? Hãy tự vấn và tự giải đáp.

Hỡi chư hiền đệ hiền muội! Ngoài tâm không có đạo, ngoài tâm không có Phật Tiên chi cả. Tâm là chủ sở muôn loài vạn vật. Không cầu tâm mà cầu Đạo phỏng có được Đạo không? Không cầu tâm mà cầu Tiên Phật phỏng có được thành không? Không cầu chủ sở mà muốn trong an ngoài trị thật là việc hết sức sai lầm. Đến những hàng thánh nhân quân tử trượng phu đều phải tòn tâm dưỡng tánh. Thiên địa vạn vật tất cả đều do tâm. Thế tâm là cái gì? Ở đâu? Chư hiền đệ hiền muội chắc có biết. Ngày nay chư hiền đệ muội muốn tu đến Đại Thừa Thiên Đạo thì hãy cầu nhận được chơn tâm ngay từ bây giờ bằng phương pháp tu học tập thể. Hiện có hai nơi: Minh Lý Thánh Hội, Cơ Quan, chia nhau mỗi tuần để giảng để học. Các vị được vào

hàng Thiên ân cứ đặt thành phần nghiên cứu giáo lý Đạo học cho mỗi tuần để dìu dắt lẫn nhau. Cũng tùy theo trình độ nam nữ trong khóa tu mà sắp xếp thành tuần học. Muốn thâm nhận đúng mức, chư tịnh viên trong khóa tịnh này, mỗi người tự viết ra sự học hiểu lãnh hội vấn đề trong khóa tu rồi nộp về Ban Kiểm Học để thâm nhận và tùy đó mà sắp xếp thành tuần học. (...)

*Chư tịnh viên sau ngày mãn khóa,
Nhớ những lời Bác Nhã Thiên Sư,
Dặn dò đã mấy năm dư,
Tâm là nguồn gốc nứt như viên thành.*

*Dầu trước cảnh sanh sanh vọng vọng,
Lấy tĩnh mà chế động an nhiên,
Dưới trên sáng tỏ pháp quyền,
Tự tu tự chứng làm duyên độ đời.*

*Chư đệ muội các thời hộ tịnh,
Dốc tâm thành nghiêm chỉnh lo lường,
Hồng ân bủa khắp muôn phương,
Đó là công quả trên đường trần gian.*

(...)

Chư hiền đệ hiền muội! Bàn Đạo biết rõ tâm tư của chư hiền, nhưng mọi việc đều có sự an bài của Thượng Đế, chư đệ muội an tâm mà tu học. Bàn Đạo cũng nhắc lại một lần nữa, đặc nhất là đặc Đạo. Giảng và học cũng thế. Chư hiền tuy mỗi người hiểu một cách khác về lý trí, nhưng chơn lý vẫn một. Điều cốt yếu là thực hành cho được tinh thần vạn giáo đồng nhất lý là đặc thành, đặc Đạo rồi đó. Chư hiền hãy dung hợp và bổ túc lẫn nhau, dìu dắt nhau tiến bước

trên đường tu học trong hoàn cảnh hiện tại. Bản Đạo ban
ơn lành chung tất cả chư hiền đệ hiền muội. Bản Đạo hồi
động phủ.

Thăng.

14. THAM THIÊN TÂM SẼ HÒA MUÔN VẬT

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 15-7 Ất Mão (21-8-1975)

Thanh Minh Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên ân hướng đạo. Chào chư liệt vị đạo tâm nam nữ. Tiểu Thánh vâng lệnh đến trước báo đàn. Có Đức Giáo Tông lâm đàn. Chư liệt vị thành tâm nghinh tiếp. Tiểu Thánh xin xuất ngoại ứng hầu. Lui.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Đắc nhứt tâm rồi thế mới yên,
Muốn tâm đắc nhứt phải tham thiên,
Tham thiên tâm sẽ hòa muôn vật,
Hòa ấy làm nên đạo phối Thiên.*

Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh

Bản Đạo mừng chư hiền đệ, hiền muội. Miễn lễ, đồng an tọa. (...)

Chư hiền đệ, hiền muội! Đứng trước cuộc biến chuyển đổi thay của đời làm dao động tinh thần, bàng hoàng trước thế sự, Bản Đạo vẫn chấp nhận và thông cảm đối với chư hiền đệ, hiền muội trong cõi đời đầy cát bụi, thân phàm tục phải xông pha làm sao khỏi nám da rỗ gót.

Chư hiền đệ, hiền muội hãy bình tâm để kiểm điểm và tự nhận hiện tại chính mình là ai trong dân tộc này, hoàn cảnh này. Có tự nhận như vậy để tạo lòng tự tin cho mình. Nếu

chư hiền tự nhận là người trong Tam Kỳ Phổ Độ, dầu ở hàng Thiên ân hay tín đồ chằng nữa, cũng đều hấp thụ phần nào chơn lý trong quyền pháp Đạo thì Bản Đạo khuyên nên vững vàng trước lời dạy của Thánh giáo từ mấy mươi năm qua hay từ ngàn xưa để lại.

Dầu tôn giáo nào, dầu chi phái nào, dầu bảo là tà là chánh, thì Đạo vẫn là Đạo. Cái lý chơn chánh của Đạo đều không chấp nhận gì cả mà hoàn hảo tất cả. Phương chi chư hiền đang tu học đại thừa Thiên đạo thì hãy dụng tâm của thiên địa mà tu, hòa mình với sự vật mà sống. Như thuyền đã ra khơi, dầu muốn dầu không mỗi người đều phải chấp nhận có bốn phận trên các con thuyền mà chư hiền đệ, hiền muội là một thuyền trưởng hay một thủy thủ trên con thuyền Đại Đạo.

Một ân phước Đức Thượng Đế ban cho dân tộc này trước thế giới thì chư hiền đệ muội hãy đồng mãnh trên dòng đời xuôi ngược, chịu đựng cho qua cơn trốt gió bão bùng, dầu có tổn thương đến xác thịt hay tình cảm, nhưng đừng rời ánh sáng duy nhất của ngọn hải đăng để vượt về cho đến bến.

Chư hiền đệ muội hãy nhìn kia, lòng tự tín đã giúp cho người đời đi đến chỗ đắc nhưt mà mảnh đất bé nhỏ màu mỡ này hiện tại như trăm hoa đua nở. Loài hoa nào biết thu hút tinh hoa của nhựt nguyệt, biết tiếp nhận đủ vượng khí của đất trời thì muôn màu khoe sắc để kết quả tốt đẹp, bằng ngược lại thì sớm tàn tạ mà không thể quy trách nhiệm cho chủ vườn hoa. Chư hiền đệ muội hãy thấy chỗ đắc nhưt, đắc đạo ở hoàn cảnh bên ngoài mà thâm nhiếp chỗ đắc nhưt, đắc đạo của tâm linh.

Chư hiền ghi nhớ mấy lời:

*Cơ Tạo Hóa cùng thông biến dịch,
Kiếp nơn sanh trong xích đa thù,
Vào đời phải sớm lo tu,
Biết người biết vật công phu huyền đồng.*

*Sống thường tình trong vòng thường đoạn,
Pháp đại thừa biến mãn tam thiên,
Dầu bao nhiêu cảnh đảo điên,
Hữu hình hữu hoại, chơn nguyên giữ gìn,*

*Thuyền không đày vạn linh nương cậy.
Tâm bình yên hưởng lấy thanh bình,
Trăm sông ngàn rạch vẫn tình,
Gương trong lộng đủ muôn hình vẫn trong.*

*Phá hình danh để lòng vô niệm.
Vô niệm rồi trách nhiệm mới xong,
Thiên điều thưởng phạt chí công,
Hòa mình với cảnh trong lòng được an.*

Chư hiền đệ, hiền muội! Năm Đại Đạo thứ 14 tại Vĩnh Nguyên Tự, Đức Thượng Đế đã mở màn đại đồng hiệp nhứt; cho đến thời kỳ này, Cơ Quan có sứ mạng gồm bốn thời kỳ mà Đức Thượng Đế ban cho. Bản Đạo phân để chư hiền đệ muội Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý hay tất cả đều ý thức đến diễn hành tuân tự của Thiên lý mà hành cho đúng Đạo. (...)

Bản Đạo ban ơn chư hiền đệ, hiền muội.

15. CHÍ TÂM SẼ CHÍ ĐẠO

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 15-10 Ất Mão (17-11-1975)

Thanh Minh Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên ân sứ mạng. Tiểu Thánh vâng lệnh đến trước báo đàn, chư Thiên ân sứ mạng thành tâm nghinh tiếp Lý Đại Tiên Trưởng giáng đàn. Tiểu Thánh xin chào chung lui gót ứng hầu.

TIẾP ĐIỂN

Giáo Tông Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ

Bản Đạo chào mừng chư hiền đệ hiền muội.

Vì có vài việc liên quan đến sự tu học hành đạo của chư đệ muội, hôm nay Bản Đạo cho vời chư đệ muội đến dạy dỗ. Bản Đạo miễn lễ, chư đệ muội đồng an tọa.

Trước nhất là về việc tu dưỡng trong khóa tịnh Đông chí sắp đến, Bản Đạo bảo trước để chư hiền chuẩn bị. Chư hiền hãy chuẩn bị ý chí thanh cao và đạo đức gắn bó trước mọi hoàn cảnh, dầu hoàn cảnh nào cũng đều là hoàn cảnh thích nghi cho người tu dưỡng cả. Được như vậy, chư hiền mới giải thoát được sự phiền trực cho tâm linh và đem điểu lành trong sạch tốt đẹp đến cho tha nhân quần chúng.

Chư hiền đệ! Nhật nguyệt chuyển luân ngày đêm sáng tối khác nhau, người đời có lúc làm việc, có lúc phải nghỉ ngơi. Có thực hiện những sinh hoạt nuôi nấng cho nhân sanh thì cũng cần bồi dưỡng tâm linh cho đủ đầy sáng suốt. Thế nên, dầu trước những cuộc diễn biến trị loạn hưng

vong, đó là cuộc thi cho những người hướng đạo cũng như vạn linh trên đường tiến hóa. Dòng đạo luân lưu vô tận, các chế độ cũng như những khúc sông, có khúc vắng khúc dài, có khúc trong khúc đục, có khúc dơ khúc sạch, người hướng đạo cần sáng suốt để tùy doi nương vịnh, lèo lái con thuyền lướt trên dòng sông đạo pháp, đừng hờ hững ngả nghiêng mà đắm chìm trong sóng gió.

Bản Đạo cũng dạy về phần hành đạo Hội đồng Nghiên cứu. Chư hiền hãy chung tay góp sức, trong có hòa nhịp thì ngoài mới khai hoát rộng mở để đón tiếp những người thực tâm, thiện chí đến góp sức trong đường hướng thống nhất giáo lý cho Đại Đạo.

Về phân học tập thể giữa Minh Lý và Cơ Quan, từ đây đến Đông chí sẽ được xét theo căn trí để xếp đề thi hầu tu học. Chư hiền hãy nhìn vào Lịch trình hành đạo của Cơ Quan từ các cấp bậc, chư hiền sẽ thấy rõ, không đòi hỏi gì ngoài việc thực hiện đời sống tâm linh và con người tiến bộ. Đó là ý thức hệ của người hướng đạo cần phải thực thi. Ý thức đó đã được dạy nhiều lần trong các đàn cơ vừa qua. Chư hiền phải vượt qua tất cả mọi khó khăn, đừng chấp chi tiết mà không làm tròn việc lớn. (...)

Chư hiền đệ hiền muội hãy lấy tâm thiên địa để mà tu và hòa mình cùng vạn vật để mà sống. Đạo không là cái gì mới đối với con người, mà thực sự con người là Đạo. Đạo là cái vốn tự hữu sẵn có trong con người và vạn hữu trong luật tắc hữu hình và vô hình. Thế nên, hễ là tự hữu thì vẫn còn, mà cái tạm mượn vật gì sẽ trở về cho vật ấy. Thế nên người tu học hành đạo là tu cái đã có và học lý huyền đồng cùng thiên địa vạn vật. Chư hiền là Thiên ân trong hàng sứ mạng phải hiểu rõ hơn nữa.

Này chư hiền!

THI

*Dẫn lòng chờ đến tiết xuân sang,
Áo đạo thay cho áo ngự hàn,
Vốn sẵn đi buôn không mất lãi,
Công kia quả nợ kết huy hoàng.*

Bần Đạo dạy ít chư đệ muội hiểu nhiều. Chúng lòng chư đệ muội, Từ Mẫu sẽ giáng lâm ban ơn chư đệ muội, vậy chư đệ muội thành tâm tịnh định để nghinh tiếp. (...)

Bần Đạo ban ơn lành chung chư hiền đệ hiền muội. Bần Đạo hồi động phủ. Thăng.

ĐÀN TÁI CẦU

Thẻ Liên Tiên Nữ

Chị chào các em nam nữ. Đức Từ Mẫu sắp giáng lâm, các em thành tâm nghinh tiếp. Chị xin xuất ngoại ứng hầu, một dịp khác sẽ cùng các em luận bàn đạo lý. Lui.

TIẾP ĐIỂN

Mẹ mừng các con nam nữ.

THI

*Diêu cung nhớ đến trẻ con hiền,
Trì chí tu hành lúc đảo điên,
Kim thạch gòn lòng noi đạo chánh,
Mẫu từ dành sẵn phước ân Thiên.*

Mẹ giáng đàn trong giờ phút này để thăm viếng các con cái của Mẹ. Mẹ miễn lễ, các con đồng an tọa.

Mẹ rất vui mừng nhìn thấy các con vững vàng tâm đạo để tu trì và lo tròn sứ mạng đã được ân ban.

Các con ôi! Máy Tào chuyên luân, cùng thông bí thối là thường sự của cuộc đời. Các con đã đọc qua nhiều kinh điển cũng như lịch sử, từ thuở khai nguyên tạo thành vạn hữu thì có biết bao nhiêu là cuộc đổi thay trong nguon hội thể vận tuần hoàn. Các con học đạo, hiểu đạo và hành đạo trong sự sáng suốt của Thượng Đế ban cho, các con sẽ vững vàng trước mọi điều biến chuyển để làm sáng tỏ cái Đạo ở nơi con và đem sự hiểu biết của con để thức tỉnh những con còn đang say mê trong giấc điệp. Mẹ chứng tâm thành hành đạo của các con và luôn luôn cho chư Phật Tiên, Thần Thánh hộ trì, giúp đỡ các con trên bước đường tiến thủ để làm tròn sứ mạng thể Thiên hoằng đạo, phổ độ nhơn sanh.

Hiện tại, những việc con đang làm và sẽ làm đều là sự quyết tâm hành đạo của các con. Chỉ còn chờ đợi niềm vui tươi với kết quả đem đến để các con có một kỳ công trở về dưới chơn Thầy phục lệnh.

Con ôi! Như lời Giáo Tông Đại Đạo vừa đề cập, đạo pháp trường lưu mà các giai đoạn của cuộc đời là những khúc sông vắng dài, trong đục. Các con đang lèo lái chiếc thuyền từ trên dòng đạo pháp, dầu muốn hay không cũng phải vượt qua hết những khúc sông hiểm trở, doi vịnh uốn quanh để xuôi về biển cả vào bến khởi nguyên. Muốn được như vậy, không phải một sớm một chiều mà thành công. Cần có thời gian vô định với sự kiên nhẫn, trì thủ và hy sinh của mỗi đứa để thực hiện cho được phần chứng quả của tâm linh mới hòa hợp với nhơn sanh đem lại sự an bình cho thế giới nhơn loại.

Con ôi! Đạo không bắt buộc con phải xa lánh cuộc đời vì con là một nhơn sanh trong cuộc đời. Những hình thức tôn giáo, quy điều giới luật được đặt để, đó là những phương cách có giá trị trang trí để thay đổi thị dục con người hướng về tâm linh, tạo lập cuộc đời thánh đức cho nhơn loại. Mẹ dạy như vậy để các con học hiểu mà cố gắng đi cuối tận con đường giải thoát đang đi. Ngày nay con buồn, ngày mai con vui, sự thay đổi đổi thay trong trường đời này, con hãy xem đó là vô thường và con nên phá hết mọi chấp trước nơi lòng để vượt qua thế giới vô thường bất đoạn này. Chừng đó con sẽ thấy huyền nhiệm của đạo pháp và tâm linh.

Các con Thường Vụ Cơ Quan cùng các con Vụ Trưởng hãy siết chặt tay nhau, hòa hợp nhau, thương yêu nhau, khoan dung tha thứ cho nhau để hoàn thành sứ mạng thống nhất giáo lý Đại Đạo. Các con nên nhớ, muốn sống một đời sống yên lành thì các con có thiếu thốn chi đâu mà không yên lành trong khi có những đũa phải oằn oại vì nghiệp quả trả vay, sống thật sự không yên lành trong cuộc sầy sàng chọn lọc này. Các con hãy lấy làm vui vẻ mà tiến bước trên đường phổ độ, hãy hòa mình với cuộc đời mới độ được người đời. Các con cũng cần công phu tu kỹ để giữ cái vốn liếng thiêng liêng mới đủ cho con vượt trên đường thiên lý.

(...) Tất cả các con đũa thì có cái này mà thiếu cái kia. Đũa có tài, đức còn thiếu bạc; đũa có đức, tài lại kém; không đũa nào được hoàn toàn. Thế nên các con hãy dụng thể liên hoàn hỗ trợ lẫn nhau từ tâm đức, tài năng. Đừng đũa nào mặc cảm, e ngại để cho đám tà thần thừa cơ xúi giục các con xích mích ngấm ngấm, rời rạc lẫn nhau rồi công phu tu tập bấy lâu trên đường hành đạo phải dở dang

mà đắ tội nghe các con. Tất cả các con hành chánh đạo, chánh tâm là có một thần minh theo dõi hộ trì. Mẹ bảo cho, đừng hờ hững để tâm xáo trộn và có những tư tưởng xấu hay lời nói không trung thực chánh đáng mà bị ghi vào nơi sổ tội. Các con cũng đừng ngần ngại trước những công quả, dầu là công quả nhỏ, mà không làm, cũng đừng sợ sệt trước trở ngại, dầu là trở ngại lớn, mà không tiến. Chí tâm sẽ chí đạo, con nên đạo là chỗ đó nghe các con. (...)

Phần các con nữ phái. Các con Nữ Chung Hòa cũng nên tích cực trong mọi sinh hoạt của Cơ Quan cũng như sự tích cực lo lắng cho tha nhân và tu học. Mẹ khen ngợi tâm đạo của các con. Các con được ân ban đã nhiều, đừng để tâm tư xáo trộn mà giải đãi công phu tu kỹ hằng ngày. Nếu tâm các con không bình thì làm sao tiếp nhận được hồng ân ban bố? Các con cần nhắc nhở chị em Nữ Chung Hòa của các con luôn luôn giữ gìn tâm đạo, hòa mình để cảm hóa cuộc đời. Dầu nữ hay nam cũng là sứ mạng trong Tam Kỳ Phổ Độ nghe các con.

Các con Hiệp Thiên Đài! Mẹ dành rất nhiều hồng ân cho các con lớn nhỏ để vững vàng tự nguyện hiến thân hành đạo, phục vụ Thiên cơ. Các con đã được ơn, hãy lấy đó làm niềm vui trong sự sống. Mẹ lo lắng cho các con trên bước đường hành đạo cũng như Mẹ lo lắng cho toàn thể con cái vạn linh. Các con hằng bữa cần công phu tu dưỡng để trọn lành, trọn tốt trước nhơn sanh nghe các con. Một ngày nào đây nếu các con nam nữ của Mẹ phải tự thấp đuốc mà đi, không còn ý lại nơi lời thánh ngôn, thánh giáo trong những đàn cơ sẽ có, thì các con cũng nên nhớ rằng Thiên Liêng tạm mượn thông công giữa Trời và người để các con an lòng hành đạo, tu thân. Đó là phương tiện đặc biệt, nhưng

dầu đặc biệt cũng chỉ là phương tiện. Giá trị hơn hết là tâm con có minh linh sáng suốt để cảm ứng với Thiên Liêng nơi cõi vô hình. Đó là giá trị bất biến, có thể giúp con đạt đạo, chứng quả được.

Từ đây đến Đông chí, các con sẽ được điếm đạo để tiếp tục tu trì. Các con vừa hành đạo giúp đời, vừa công phu tu luyện. Mẹ tin rằng các con sẽ được Đức Thượng Đế ân ban cho các con đem lại phần xây dựng thanh bình cho xã hội nhơn sanh. Hiện các con trong Đại Đạo đang mong chờ một niềm tin phát khởi ở người sứ mạng Thiên ân tiền phong. Các con cũng nên lưu ý điều đó và đọc lại suốt các lời dạy từ mười năm qua mà tuần tự nhi tiến.

Thôi, đến đây Mẹ tạm ngưng để các con an nghỉ.

THI

*Thương con dạy dỗ để con nên,
Đạt đạo nhờ con có chí bền.
Xây dựng cho đời ngày thánh đức,
Kỳ công vĩ nghiệp sẵn đề tên.*

Hiện diện các con đều có mối liên hệ trên cõi thiêng liêng, các con nên vui mừng mà tu học.

Mẹ ban ơn các con nam nữ. Mẹ hồi cung. Thăng.

NĂM BÍNH THÌN (1976)

1. TÌNH THƯƠNG LÀ PHƯƠNG THỨC TẠO NHÂN HÒA

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tý thời, 01-01 Bính Thìn (31-01-1976)

THI

*Tường vân đưa lối đến hồng trần,
Cùng bạn tâm đồng đón Chúa Xuân.
Nước có đục trong, lòng chớ bọt,
Mây còn tan hợp, chí đừng phân.
Trương cờ Đại Đạo chờ Tiên khách,
Mở ngõ Cao Đài đợi Thánh nhân.
Hạc lại về cùng xuân sắc thắm,
Nghiêng tay tô điểm bức tranh thân.*

Bảo Pháp Huỳnh Chơn

Chào chư Thiên ân sứ mạng. Chào Hiền huynh Huệ Lương. Chào mừng chư hiền đệ, hiền muội.

Đàn Giao thừa đặc ân hôm nay, Đức Chí Tôn sẽ giáng, ban bố hồng ân cho chư hiền an lạc nội tâm đón mừng xuân mới. Bồn Huỳnh xin chia mừng cùng chư hiền. Chưa đến giờ giá ngự, Bồn Huỳnh xin gửi đến chư hiền vài dòng đạo lý gọi là cung chúc tân xuân. Mời chư hiền đồng an tọa.

Này chư hiền! Xuân lại trở về để dẫn đầu cơ sanh trưởng

thâu tàng của một năm. Mỗi độ xuân về, đầu thời nào, hoàn cảnh nào, khắp nước non hoa cỏ vẫn đua chen sắc thắm, người người rộn rã đón xuân sang, đón mừng cái mới mẻ, đẹp đẽ may mắn của năm mới với ước vọng mới, tạo dựng mới, v.v... và cũng trút bỏ hay xóa nhòa những gì nặng nề cay cực của năm qua. Đó là thói thường ai cũng thế, duy có người đã biết làm sáng tỏ cái Đạo tự thân thì niềm vui có thêm phần bao quát hơn, nào bỏn phận làm người, nào sứ mạng thiêng liêng, phải làm thế nào cho kịp thời đúng tiết phát triển đồng đều theo nhịp điệu Thiên cơ vũ trụ.

Dịch có câu: *“Thiên địa giao, Thái. Hậu dĩ tài thành thiên địa chi đạo, phụ tướng thiên địa chi nghi dĩ tả hữu dân.”* Các bậc Thánh nhân ngày xưa thuận theo thời Trời mà phát sinh thánh đức, giáo tứ muôn dân noi theo lòng Trời mà xem dân như con đẻ, không thương riêng, không ghét riêng. Dầu đời có thăng trầm bĩ thối, người có đại khôn, đất có thấp cao, nhưng các Đấng đem đạo tài thành của thiên địa để dưỡng nuôi bồi bổ, dụng phụ tướng thiên địa chi nghi mà mở mang thiên hạ, không tranh không chấp, không tham giận thù hằn, nhà an nước trị, dân chúng vô bụng ngậm cơm. Ngày nay, chư hiền Thiên ân sứ mạng dầu chưa đặt mình vào nhiệm vụ người xưa, nhưng với sứ mạng Thiên ân bảo trì quyền pháp, phụng Thiên sự dân trong thời mạt kiếp này, sự quan trọng ấy nào có kém chi đâu. Thế nên, chư hiền không có mùa xuân riêng biệt mà xuân hạ thu đông đối với chư hiền đều là sở hữu sở dụng để song tu tánh mạng, hành đạo độ đời. Bôn Huynh nói như thế, chắc chư hiền đã ý thức được rồi, vì chư Phật Tiên cũng đã dạy cho chư hiền, giờ chỉ cần xem lại và thực hiện cho đúng Thiên ý. Bôn Huynh vẫn thường xuyên nơi Cơ

Quan với chư hiền. Bồn Huynh vui mừng nhận thấy ở chư hiền một đạo tâm đồng mãnh, kiên trì, dầu hoàn cảnh tu riêng có nhiều buồn khổ, cũng không lìa phận sự tu học công quả, đó là một điểm son hiếm có trong lúc này. Bồn Huynh mừng cho ngày nay và cũng lo cho tương lai, vì lòng người còn tham vọng, thì thế sự còn đảo điên, sợ nổi nước gáo lại gặp lửa xe, biết có đủ can trường để thừa hành Thiên đạo cho đúng Thiên ý không. Nói là nói như thế chớ thật ra chư hiền là những người đã bước chân vào hàng Thiên đạo Đại thừa, hẳn đã biết được thế đạo tình đời, hễ có đá thì có ngọc, có nước có cá thì có rồng, không có đời nào thịnh mãi mà không suy, không có đời nào suy mãi mà không thịnh. Có cuộc lọc lừa sàng sảy căn bã thối thừa mới có Đại hội Long Hoa. Có Đại hội Long Hoa mới tái tạo dinh hoàn lập đời Thượng nguơn thánh đức. Giờ đây, nhìn xem thiên hạ thiếu gì mà người tu đang có.

*Đời thiếu tình thương mới loạn ly,
Tham si thù hận tạo cơ nguy,
Người tu thực hiện tình thương cả,
Mới có tương lai Đạo bảo trì.*

Thế nên chư hiền cần phải hòa mình với sự vật để độ dẫn nhân sanh. Công phu tu kỹ cần để tự giải thoát mà công quả công đức cũng phải cần mới có phương tiện sang qua bốn giác. (...)

Thiên sứ cùng chư Phật Tiên hộ giá vừa đến, có cả Hội đồng Tiền bối. Chư hiền chỉnh trang nghi lễ cùng Bồn Huynh thành tâm tiếp giá. Bồn Huynh xin chúc tất cả chư hiền đạo tâm tăng trưởng trước ngày Đại hội Long Hoa. Hẹn còn ngày tái ngộ. Lui.

TIẾP ĐIỂN

Huyền Khung Cao Thượng Đế Ngọc Hoàng Đại Thiên Tôn Tá Danh Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát

Thầy các con. Thầy mừng các con. Thầy hội chư Phật Tiên đến trần gian đêm Giao thừa để chứng tâm thành và ban ơn cho tất cả các con hưởng mùa xuân vui vẻ. Thầy miễn lễ, tất cả các con đồng an tọa.

Này các con! Năm mươi năm khai Đạo là các con đã hưởng năm mươi mùa xuân đạo dưới bóng Cao Đài. Con ôi! Xuân là Đạo vận hành biến dịch trong thế dinh hư tiêu tức, còn Đạo vô vi thì huyền nhiệm trường lưu. Con muốn thường xuân phải có tâm đạo thì tâm xuân mới phát hiện. Tâm xuân có phát hiện thì thế cuộc dầu có đổi thay phiên não, lòng con vẫn an định tự nhiên. Có an định tự nhiên mới thông đạt được lý Đạo. Có thông đạt được lý Đạo mới bảo trì quyền pháp phụng Thiên sự dân. Các con hãy đọc lại lời dạy của Thầy và chư Phật Tiên trong mười năm qua để điều hành nội bộ Cơ Quan và thực hành sứ mạng phổ thông giáo lý Đại Đạo. Thầy sẽ cho Thánh Thần hộ trì cho các con. (...)

Các con Ban Thường vụ, Vụ trưởng, chức sắc, chức việc, nhân viên Cơ Quan hãy đem những lễ phẩm hiến dâng cho Thầy cùng chư Phật Tiên trong đàn nay phân phát cho tất cả các con hiện diện hôm nay. Nếu cần, có con khiếm diện muốn được hưởng, các con cũng chia cho chúng. Sau khi các con đọc bài đưa tiễn chư Phật Tiên, sẽ họp lại phân phát. Các con ghi nhớ lời Thầy dạy.

*Rượu phàm tục hóa thành tiên tử,
Quả hồng trần hội đủ khí âm dương,
Nước thánh trong đã sẵn chất thanh hương,
Ban cho trẻ trên đường tu tiến đức.
Con hãy nhớ đạo lý thường nhật nhật,
Tình thương là phương thức tạo nhân hòa,
Có nhân hòa thiên hạ âu ca,
Thuận lẽ Đạo, Trời Già đâu có phụ.*

Các con ghi nhớ. Thầy ban ơn lành cho tất cả các con nam nữ. Thầy hồi cung. Thăng.

2. HƯỞNG XUÂN BẤT TẬN NƠI LÒNG ĐẠO

Minh Đức Tu viện
04-01 Bính Thìn (03-02-1976)

Minh Đức Đạo Nhơn

Chào chư Thiên ân nam nữ. Mừng các con. Tệ Huynh xin mời chư Thiên ân đồng an tọa để Tệ Huynh chúc xuân.

Tệ Huynh cùng các con rất hân hoan được đón tiếp chư Thiên ân đến dự giờ khai cơ Minh Đức Tu viện và chư Thiên ân cùng các con được may mắn để hầu tiếp nhận lời chỉ giáo của Đức Lão Tổ Đông Phương.

Sự may mắn đồng đều, vậy Tệ Huynh xin chúc mừng chư liệt vị. (...)

Chư hiền đệ, hiền muội ôi!

*Thế sự thăng trầm thôi chớ hỏi,
Mừng xuân ta nhấp một vài chung.
Mời chư Thiên ân nâng ly rượu ngọt,
Cho khuấy niềm trắc ẩn ở nơi lòng,
Cho khóa nổi ưu tư vì đạo nghiệp.
Ngắm biển cả trập trùng nước biếc,
Nhìn non cao mườn mượt mấy từng cây.
Bức tranh đời Tạo Hóa đã an bài,
Người chí sĩ, kẻ râu mày nên ý thức.
Xuân giao Thái có xuân tâm hòa xuân đức,
Cho Thiên ân vượt bực để thành công.
Chén trà xuân mời bạn tâm đồng.*

Mời trà đi con! Mời chư Thiên ân. Dầu hai cõi sắc không

vẫn một lòng vì sứ mạng.

Đức Đông Phương đã đến, chư Thiên ân cùng Tệ Huynh
nghinh tiếp. (...)

Tệ Huynh xin xuất ngoại ứng hầu. Thăng.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Xuân đến khai cơ dụng phép màu,
Cho người sứ mạng hưởng cung Đâu,
Cho xuân bất tận nơi lòng đạo,
Cho cõi thế gian thoát bể dâu.*

Đông Phương Chưởng Quản

Mừng chư hiền đệ hiền muội. Bản Đạo đến để khai cơ
Minh Đức Tu viện. Sắp đến, chư hiền đệ sẽ được tiếp
tục công phu hoàn tất pháp môn luyện ngũ hành. Mời
đồng an tọa.

Tam Giáo Đạo Tổ ban ân khai cơ Tịnh đường, Tu viện,
Thánh Hội, Vĩnh Nguyên để chư hiền khi hữu sự lấy đó làm
phương tiện mà tu học. Đức Đạo Tổ cũng vận huyền công
trợ duyên cho chư hiền đệ muội trên đường hoằng đạo giúp
đòi. Bản Đạo muốn chư hiền hãy ý thức mà hưởng lấy mùa
xuân này để chư hiền trọn vẹn thọ hưởng tiết xuân hòa dịu
nơi lòng đạo để vững bước trên đường thế Thiên hoằng giáo.

Nhân đây Bản Đạo cũng tặng chư hiền đệ muội:

CA RẰNG

*Xuân thị thiên địa chi giao Thái,
Xuân giả vạn vật chi sanh cơ,*

*Biết thương xuân lòng phẳng lặng như tờ,
Vui xuân với thiên nhiên nhiều thú lạ.
Nhấn người hành giả, khuyên bậc Thiên ân,
Nước loạn ly mới biết được trung thân,
Nhà cơ cảnh mới hay con thảo.
Muốn trung hiếu phải học rành lý đạo,
Chính mình làm gương báu để soi chung.
Tu một thân mà muôn kẻ hưởng nhờ cùng,
Rèn một chí mà trăm dân noi dấu thánh.
Đạo vô thượng phải ráng tu tâm luyện tánh,
Đức vô cùng muôn hạnh gắng dồi trau,
Muốn độ đời đừng phân biệt thấp cao,
Muốn giúp người chớ chấp ngã nhân ngu trí.*

Đến đây, Bản Đạo tạm dừng, sẽ tiếp tục vào một kỳ khác. Chư hiền đệ muội trở về Cơ Quan tiến hành phận sự.

Bản Đạo ban ơn chư hiền đệ muội. Thăng.

3. HỌC ĐẠO TU THÂN TIẾN LÊN KHÔNG NGỪNG

Vĩnh Nguyên Tự
Ngọ thời, 16-01 Bính Thìn (15-02-1976)

THI

*Thiện tâm là gốc của con người,
Phước đức lo bền chớ dễ người,
Đạo hạnh trau dồi không biết mỏi,
Nhơn hòa nghĩa hiệp vẹn mười mười.*

Thiện Phước Đạo Nhơn

Chào chư Thiên ân hướng đạo, chào chư liệt vị lương phái.

Tệ Đệ vâng lệnh đến trước báo đàn, nhân còn chút ít thời giờ để lời thăm hỏi sức khỏe và đạo nghiệp chư huynh tỷ đệ muội trong nội tình cố hữu thâm giao. Xin mời đồng an tọa.

Đến nay, tình hình nước nhà đã tạm ổn định, nhờ đó mà cảnh chùa cũng được ổn định hơn xưa, duy chỉ có một điều là nhơn tâm đạo hữu chưa được ổn định để thích nghi với màu áo nhà tu. Hồi tưởng lại khi xưa giặc giã, Tệ Đệ cũng đã chịu lao nhọc nguy hiểm rủi may chật vật lắm mới giữ được ngôi cổ tự này mà lòng không nghĩ gì hơn là mong ước được ổn định để lo việc tu hành, nhưng vẫn không như ý nguyện. Ngày nay, chư đạo hữu hãy cố gắng tu hành chơn thật, ngày đêm lo trau dồi nội tâm, trí huệ, chớ đừng mới có vịn vào cái vẻ hào nhoáng bên ngoài của Đạo mà cho là đủ, rồi thả lỏng con tâm xiêu bạt lạc loài ngoài vòng vật chất.

Cơ sàng sây ngày càng tiếp diễn, nếu thiếu phước đức, thiếu căn cơ thì khó mà thoát khỏi chớ đừng nói chi đắc thành quả vị. Chư đạo hữu mất phạm, tánh tục, chỉ biết ngày nay mà không biết ngày mai, chỉ biết bề mặt mà không biết bề trái của cuộc đời, chỉ biết được phải như vậy mà không biết được không phải như vậy.

Giờ đây, chư đạo hữu hãy nghĩ thiệt, nói thiệt, làm thiệt, đó là chơn thiện mỹ. Hễ chơn thiện mỹ thì giá trị vẫn muôn đời không ngăn ngại ở thời gian và không gian nào.

Những lời Tệ Đệ vừa phân với lòng yêu mến, mong chư đạo hữu ghi nhớ. Đó là món quà đầu xuân tái ngộ để thay cho lễ lộc tiệc tùng.

Thôi, Đức Như Ý đã đến, chư đạo hữu thành tâm thủ lễ tiếp nghinh, Tệ đệ xin xuất ngoại ứng hầu. Lui.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Như Ý đọa siêu cũng bởi mình,
Đạo Toàn vận tải khách phù sinh,
Chơn Nhơn tìm lại tâm vô niệm,
Giáng điển khai cơ mở lộ trình.*

Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn

Khánh hỷ, khánh hỷ chư Thiên ân, chư đạo tâm nam nữ, mừng các cháu lớn nhỏ.

Thừa lệnh Tam Giáo Đạo Tổ, Lão giáng đàn khai cơ Vĩnh Nguyên Tự để sau này làm phương tiện tu học cho hàng Thiên ân trong giai đoạn khó khăn. Lão miễn lễ, đồng an tọa.

Chư hiền đệ hiền muội đã bỏ công đến đây giúp đạo, giúp nhơn sanh, với lòng nhiệt thành đó sẽ được đáp ứng xứng đáng. Tuy chư hiền không thấy, không nghe, nhưng không có gì làm mất được nó cả.

Này chư hiền đệ hiền muội! Này các cháu! Ánh thiên quang mùa xuân của vũ trụ đang bao trùm vạn vật, ân tứ phước tải mầm sống cho muôn loài. Người biết Đạo, biết tu phải nương theo cái thuận thời thiên lý mà nâng niu tâm đức của mình cho càng ngày càng thêm mẫn tuệ, trau dồi đạo hạnh cho thuần thành thánh thiện, phước huệ song tu. Người tu chỉ có bấy nhiêu thôi. Thế mà các hàng Thánh Hiền Tiên Phật ngày xưa phải vượt qua nhiều đời nhiều kiếp để đạt đến. Ngày nay, chư hiền cũng đi theo con đường đó. Tuy nói con đường chớ thật ra không có con đường nào cả. Hễ tâm đức được thuần thành, cả một vũ trụ bao la mặc tình giung ruổi. Đời người tuy nói trăm năm, nhưng không mấy chốc. Trước cảnh sanh lão bệnh tử đã chiếm quá nhiều thì giờ, lại còn sự thịnh suy, đắc thất, buồn vui, sướng khổ cũng làm hao tâm lực không phải ít.

Người hiểu đạo biết tu phải vượt qua khỏi bận rộn trong vòng lẩn quẩn đó. Nếu không qua được, sanh tử luân hồi sẽ triền miên tiếp diễn. Sự hữu phước là chư hiền được làm người hội đủ điều kiện để lãnh hội ý Phật, lời Tiên, hơn các đẳng chúng sanh còn thấp kém đang trong trạng thái mê muội, ngu khờ, chậm chạp, ngây ngô.

Chư hiền đã có ưu thế để tạo Tiên tác Phật, lên hàng chánh đẳng, chánh giác. Chỉ còn một điều là có thiết hành chơn đạo hay không, có thắng được lòng tham sân si dục hay không, có khắc phục tánh giải đãi biếng lười hay không đó thôi. Sự hữu phước là chư hiền biết thức tỉnh, biết chề

ngự lòng ham muốn, biết tiết kiệm sự tiêu xài để làm việc phước đức. Tuy những việc đó, nói thì dễ, nhưng hành phải là có tu từ nhiều kiếp. Sẵn đà đó hãy cố gắng vượt lên, làm ngắn bớt con đường trở về ngôi xưa vị cũ nơi khởi nguyên vạn hạnh. Điều mà Lão vui mừng hôm nay là thấy các cháu và dân chúng địa phương biết dẫn nhau vào cửa Đạo tạo xã hội đạo đức để xã Long An này thoát con kiếp nạn.

Chư hiền đệ muội hãy hãnh diện hoan hỷ nội tâm rằng mình hiện giờ thuộc thành phần tỉnh thức, biết nghe lời khuyên răn, biết nhận chân phải trái, biết phân biệt lẽ đạo, lẽ đời, biết ham tu mộ đạo, biết bước ra khỏi vòng tối tăm tội lỗi, tìm nẻo xán lạn thiện từ, khác hơn là những thành phần còn mê tâm muội tánh.

Đầu năm mới mà cũng là cơ hội để chư hiền mỗi người tự kiểm điểm làm bảng kết toán trong khoảng đời dĩ vãng của mình để xem bước đường đạo đức khai mở thánh tâm và các phần công quả công trình công phu tu tập của mình đã được tiến hay thối so với những năm về trước. Mỗi người bình tâm thành thật với lòng sẽ tìm ra đáp số.

Chư hiền đệ muội! Khi bàn luận đến đạo lý thì phải tạm mượn những văn tự, ngôn từ để diễn tả, chớ thật tướng của chơn đạo là không hình không danh, không ngôn ngữ, văn tự nào mô tả được nó.

Những hiền nào dày công tu tập, thánh trí minh linh sẽ được trực giác Thiên tánh của mình để cảm nhận và chứng nghiệm. Nhưng hiềm vì chúng sanh căn trí không đều, chi nên các Đấng Thiêng Liêng đã phải tạm dùng đủ mọi ngôn từ, hình thức, phương tiện để dắt diu, dạy dỗ từng căn trí một từ kẻ giác đến người mê. Biết được cái nguyên lý đó

thì người hiểu Đạo giải thoát ngay từ bước đầu là phá chấp tất cả sắc tướng, hình danh, thị phi, ngôn ngữ văn tự. Nếu còn chấp là còn lấy dây tự trói buộc mình trong phạm vi hạn hẹp. Do đó mà Đạo Kinh thường dùng những ngôn từ úp úp, mở mở, như có, như không, như chẳng phải có mà cũng chẳng phải không, chẳng phải không có, mà cũng chẳng phải không không, v.v... Bởi vì đó là một phương tiện trong những phương tiện để làm ngón tay chỉ trăng, khiến kẻ tìm trăng phải hướng nhãn quan mình vào phía đó và vượt xa hơn nữa mới thấy trăng.

Sở dĩ dùng những ngôn từ không rõ rệt như vậy bởi vì không có ngôn từ nào chính xác để định nghĩa Đạo. Những ngôn từ mà thế nhân thường dùng là để diễn tả những gì thuộc cõi nhị nguyên đối đãi mà thôi. Biết như vậy để cõi lòng mình được mở rộng thênh thang, không có gì đóng khung ngăn cách, đó là mình đã giải thoát từng phần một trên cuộc hành trình tìm bến khởi nguyên rồi vậy.

Lão mừng thấy chư hiền đệ muội đã có ý thức tìm học để chập chững bước lần qua thế giới Đại Thừa. Hãy xem những lời Lão vừa phân đó là ánh nhiên đang rọi qua màn đêm tâm thức.

Về sự tu học, phần đông hay bị vướng phải cái chứng bệnh tự tức tự mãn, vì thế ngăn trở bước tiến không ít trên đường tu tập.

Mỗi hành giả, hằng ngày, hằng giờ, hằng phút, hằng giây phải luôn luôn xem mình còn thiếu, còn kém cõi về phương diện học Đạo tu thân để cố gắng tiến lên mãi mãi không ngừng. Rất đổi đến bậc Đại Giác Kim Tiên còn phải tự tu

tự tiên, đừng nói chi chư hiền đang bị chi phối nơi cõi hạ giới trước trần này.

Sau đây, Lão đề mấy dòng khích lệ chư Thiên ân hưởng đạo có trách nhiệm điều hành Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý.

Chư hiền đệ! Vai trò và sứ mạng của Cơ Quan càng ngày càng nặng nề phát triển và đồng thời ánh sáng cũng chói chang muôn nẻo đường đất nước. Đến đây, chư hiền mới thấy giá trị của lời nói trước đây rằng: “*Cơ Quan là guồng máy sau cùng...*” là hữu lý, v.v... Do đó, mỗi chức vụ trong Cơ Quan, mỗi một nhân viên trong Cơ Quan, chí đến một thanh thiếu niên trong Cơ Quan, mỗi mỗi người phải tự trọng và quan trọng hóa vai tuồng của mình từ đây sắp tới. Quan trọng hóa có nghĩa bảo trọng danh thể Cơ Quan theo đường hướng đã được chỉ dạy từ lâu, đừng xem thường. Hễ xem thường thì tự mình đem vai trò ấy đóng khung trong chỗ tầm thường.

Chư hiền đã vượt ra khỏi ngưỡng cửa tự tu tự tiên để mang lấy vai trò ổn định đạo tâm, ổn định nhân tâm, ổn định dân tâm để góp phần vào công cuộc ổn định đất nước dân tộc mình.

Đã ở nơi đây, đã sống nơi đây, nhứt là đã sanh trưởng nơi đây và ngày nào đó sẽ gởi năm xương tàn nơi đây vào lòng đất mẹ; tôn giáo này cũng phát nguyên nơi đất nước này là đất nước của dân tộc Việt, mỗi người có bổn phận xây dựng nó. Tuy đa diện mỗi người mỗi cách, nhưng con số cứu cánh là an vui hạnh phúc, đạo đức, tiến bộ cho tất cả mọi người trên mảnh đất này. Mỗi người mỗi vai tuồng, mỗi tổ chức, mỗi giai đoạn cần thiết của nó, nhưng chung quy phải là lấy đạo đức để san định tất cả làm nòng cốt cho

công cuộc xây dựng đời Thượng ngươn Thánh đức. Lúc này và tiếp diễn là cơ sàng sẩy chọn lọc không luận trong đạo hay ngoài đời. Ai sáng suốt hãy lãnh hội! Ai có tai hãy lóng nghe! Ai thương thân mình hãy khép mình trong đường lối chánh chơn! Ai thương gia đình mình hãy kêu gọi khuyến khích, giáo dục nhau cùng tu cùng tiến. Ai thương dân tộc đất nước mình hãy gây dựng tình thương yêu từ bản thân đến tập thể, thiết lập một “Thế Nhơn Hòa” để chinh an thiên hạ. Đó là con đường phải đi và sẽ đến. Vì vậy, sang niên trình này, Cơ Quan hãy chuẩn bị tinh thần và bắt tay vào việc tiếp nối và phát triển những tiếp nối thêm hơn, cụ thể cho xứng với danh Cao Đài là Quốc Đạo của dân tộc Việt Nam.

Tuy nói về chơn đạo thì “Cao Đài không phải là Cao Đài mới thiết là Cao Đài”, nhưng với quốc dân đồng bào chủng tộc Việt Nam trong một cục bộ giai đoạn, nó phải tạm mang cái danh để được chánh danh. Danh có chánh, ngôn mới thuận.

Thứ nữa là vai trò của Hội Đồng Nghiên Cứu Giáo Lý cũng mở màn cho giai đoạn xán lạn. (...)

Chư hiền đệ hiền muội đã biết hưởng một mùa xuân đạo đức, đã khép mình trong khung cảnh cỏ nội mây ngàn, hàng tre rặng lá để tìm nghe tiếng đạo lý của Phật của Tiên. Đó là duyên lành mà không phải mỗi người đều có được. Nên mừng đi và nhìn lại xót tủi thâm thương cho những người bạn chung quanh mình còn mang nặng nghiệp trần và ít oi căn trí, đến nỗi muốn ăn một ngày chay cũng chật vật bào bọt dạ dày, muốn nghe một lời kinh tiếng kệ thì phát ngáp dài ngủ gục. Tuy một ngày chay, một câu kinh chưa thấm vào đâu trong muôn ngàn phương tiện của đời

đạo đức nhưng căn bậc trí thiên, bốn nguyên tiến hóa còn thấp thì thấy những việc con con ấy lớn tợ núi Thái Sơn. Trái lại, với những tiếng thị phi thì thích tìm ra đôi chối. Một lời nói khích nhỏ mọn có thể đưa đến án mạng không chừng. Một cái liếc không ngay thường gây gấu ó. Chút lợi nho nhỏ chẳng bỏ lại để tâm. Đơn cử một vài nét nhỏ nhặt đó để so sánh biết được ai là có căn cơ đạo đức, ai là người còn đen tối mang nặng nghiệp tiền khiên. Biết như vậy rồi thì đáng thương hơn là đáng trách, đáng dặt dìu dạy dỗ hơn là gièm siểm chê bai, phê bình, chỉ trích.

Thôi, bấy nhiêu lời vừa phân làm món quà xuân Bính Thìn, Lão đãi ngộ chư hiền không luận căn cơ thấp cao, dày mỏng.

Lão ban ơn lành tất cả. Lão hồi cung. Thăng.

4. TÂM LÀ TÂM, CẢNH LÀ CẢNH

Vĩnh Nguyên Tự
Ngọ thời, 15-3 Bính Thìn (14-4-1976)

THI

*Như Ý vào ra cảnh thế trần,
Đạo Thoàn đưa rước khách nguyên nhân,
Chơn Nhơn nhớ gốc mau quay lại,
Giáng điển đem lời đạo giải phân.*

Lão chào chư Thiên mạng, chư Thiên ân hướng đạo và các cháu.

Hôm nay, Ban Cai Quản và các cháu địa phương cử hành lễ kỷ niệm trùng tu tái thiết Vĩnh Nguyên Tự, có Tam Trấn Oai Nghiêm giáng lâm và chư vị Tiên Khai Đại Đạo. Lão đến trước báo tin để chư hiền và các cháu thủ lễ nghinh tiếp. Mỗi vị đạo khách đến, khởi đọc bài mừng, xá một xá thì lễ thay vì lễ bái. Lão sẽ trở lại với chư hiền. Lão xuất ngoại tiếp nghinh. Lui.

THI

*Giáo hóa không nề kẻ dại khôn,
Tông truyền tu dưỡng lấy chơn hôn,
Thái hòa là lúc an thiên hạ,
Bạch vấn đáp từ khó tận ngôn.*

Hoan hỷ chứng lễ, nhường bút.

*Quan sát trong ngoài gắng chí tu,
Âm thầm lập đức chẳng mờ lu,*

Nam sơn đã có người chơn mạng,
Hải bắc oai linh sẽ hộ phù.

Hoan hỷ chứng lễ, nhường bút.

Hiệp đạo là giềng mối chiết trung,
Thiên nhơn tương dữ lý dung thông,
Đại đồng thiên hạ cơ an định,
Đế khuyết trần gian vạn phúc hồng.

Hoan hỷ chứng lễ, nhường bút.

Ngô đặng chơn tâm hết nặng lòng,
Mình tu thì tránh ảo huyền không,
Chiếu Minh từ thử vô thình sắc,
Ngoại giáo tinh đời cũng đại công.¹

(Ngô Minh Chiếu)

Chúc mừng khánh lễ, xin nhường bút.

Thương đời còn nặng mối oan khiên,
Trùng nước hỏi ai chẳng nào phiền,
Nhứt đức tu hành sao thất sắc,
Nặng đời nhẹ đạo biết sao yên.²

(Thượng Trung Nhứt)

Chúc mừng khánh lễ, xin nhường bút.

¹ Chữ NGÔ “hết nặng” thành chữ NGÔ. Chữ MÌNH không có dấu huyền (“huyền không”) thành chữ MINH. Chữ CHIẾU “vô thình sắc” (không có dấu sắc) thành chữ CHIÊU. Vậy là Đức NGÔ MINH CHIÊU.

² Chữ THƯƠNG “còn nặng” (thêm dấu nặng) thành chữ THƯỢNG. Chữ TRÙNG không có dấu hỏi (“hỏi” ai “chẳng”) thành chữ TRUNG. Chữ NHỨT “thất sắc” (mất dấu sắc) và thêm dấu nặng (“Nặng” đời...) thành chữ NHỰT. Vậy là Đức THƯỢNG TRUNG NHỰT.

*Ngũ thập ngũ hệ thể đạo yên,
Ngọc năng mài giữa sẽ nên viên,
Tư lương sợ chẳng còn lư đỉnh,
Ví bằng hành tròn việc thể thiên.³*

(Nguyễn Ngọc Tương)

Chúc mừng khánh lễ, xin nhường bút.

*Hội phụ nguyên nhân phổ đạo màu,
Còn hơn ương bá mộng trong đầu,
Phẫu tâm diện thị nhi phi bồi.
Mộc bản lưu giang thất hữu đao.⁴*

(Nguyễn Bửu Tài)

Chúc mừng khánh lễ, xin nhường bút.

Đồng viết:

***Đại** đồng nơn loại Thuấn Nghiêu thiên,
Đạo nghiệp tùy cơ giữ mỗi giềng.
Tiền nhiệm ra công xây nước thịnh,
Khai minh độ thể chỉnh đời yên.
Tôn ti mưa chó phạm hay thánh,
Linh tánh dầu ai cũng sĩ hiền.*

³ NGŨ thêm YÊN thành chữ NGUYỄN. TƯ LƯƠNG bỏ chữ LU (chẳng còn lư) thành chữ TƯƠNG. Vậy là Đức NGUYỄN NGỌC TƯƠNG.

⁴ BỘ PHỤ 冫 (阜) ghép với NGUYÊN 元 là chữ NGUYỄN 阮. Chữ ĐÀU (đúng ra là MIÊN) 冫 ghép chữ VƯƠNG 王, PHẪU 缶, BỒI 貝 là chữ BẢO (BỬU) 寶. MỘC 木 thất hữu đao (mộc mắt ĐAO 刀 ở bên phải, ở đây tượng trưng là nét móc, vì giống hình dáng con dao) tức là chữ TÀI 才. Vậy là Đức NGUYỄN BỬU TÀI 阮寶才.

*Liệt tướng huy hoàng hay tử đạo,
Vị ngôi nào hẳn có tư riêng.*

Khánh hỷ, khánh lễ, xin nhường bút.

THI

*Tiền đưa đạo khách đến thang mây,
Khánh chúc hồng quang đã đủ đầy,
Ấn điển bao trùm ven thánh địa,
Tiêu thiểu nhạc khúc vắng đầu đây.*

Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn

Lão đến cùng chư hiền đệ muội. Vừa rồi có Tam Trần đại diện Tam Giáo lâm đàn chứng lễ và chư Tiền Khai Đại Đạo trong lúc vui mừng có làm bài thơ ấn danh. Lão ban ân điển cho Huệ Chơn bình giảng chiết tự sau khi xả đàn. Lão miễn lễ, đồng an tọa.

Giờ đây trở về với nội bộ một vài đạo lý cần phân giải. Lão mừng thấy chư hiền đệ muội có tâm đạo, dù không gian hay thời thế nào cũng vượt qua tất cả để đến dự lễ hôm nay, đó là một khích lệ lớn lao cho địa phương và cũng là một bước tiến trên con đường tu học. Thật vậy, thế sự có đổi thay, lòng người có dao động, cảnh vật có rộn ràng, nhưng đất trời vẫn muôn thuở. Người tu hành tâm pháp đạt kết quả là ở chỗ này: Tâm là tâm, cảnh là cảnh mới thiết là Thiên địa chi tâm. Nếu tâm bị cảnh chi phối như dòng thác lũ cuốn lôi bao nhiêu căn bã cuộc đời trôi theo cuồn cuộn thì dầu tuổi đạo là bao, tuổi đời là mấy chẳng nữa, có chi gọi là chơn thường chi tánh của người hành giả đang tìm đường để tự giải thoát và giải thoát cho cuộc đời! Năm có xuân hạ thu đông, ngày có tứ thời giao cảm, người tu hành

biết ứng dụng đúng lúc mới đạt đạo của đất trời. Nếu mùa hạ mặc áo lông, mùa đông mang áo lụa thì sao dám bảo là khế cơ hợp lý? Mỗi vai tuồng lớp lang, mỗi biến chuyển thế sự cũng như sân khấu cuộc đời. Những kẻ thức thời thì các tư kỳ phận, đừng giẫm chân lên kẻ khác. Sân khấu có diễn viên khán thính giả, mỗi người mỗi việc. Trong nhơn thân có ngũ tạng lục phủ, mỗi tạng mỗi phủ đều có công dụng đặc biệt của nó, không thể đòi hỏi tạng này phải làm việc phủ kia hay trái lại cũng thế.

Thượng Đế đã đặt đẽ cho các hàng gọi là Thiên phong chức sắc, Thiên ân hướng đạo một vai trò thể Thiên hành hóa, hướng dân vi thiện, thì phải chú ý kiên tâm mà hoàn thành, đem đạo vào đời, hòa mình cùng cuộc đời, khế cơ hợp lý mới đem lại nguồn an vui cho nhơn sanh.

Hãy tìm và làm cái thể của cơ, của lý. Đừng nhìn cái tướng cái dụng của nó, vì chỉ có cái thể mới bất biến muôn đời, còn cái dụng của nó muôn hình vạn trạng làm sao mà lường! Thật vậy, Thượng Đế đã đặt đẽ cho con cái thân yêu của Ngài một con đường bằng phẳng yên vui, đó là hành đạo phục vụ nhơn sanh, đó là đem lại sự yên vui cho đời. Đã lo cho nhơn sanh là lo cho mình rồi đó. Phương pháp tu Tam công trong Đại Đạo có, chư hiền tìm đâu xa xôi cho rắc rối cõi lòng. Công phu, công quả, công trình, công nào cũng đứng đầu bằng chữ công. Phải tự lực cánh sinh, tự tu tự tiến. Thiên nan vạn nan mới đắc thành quả vị chớ nào phải nói sưng, ăn không ngồi rồi trong sự đau khổ của kẻ khác, hay ỷ lại vào tha nhân, vào hoàn cảnh, vào Phật Tiên mà đắc Đạo. Sứ mạng gieo giống là chọn giống lành đem gieo để cống hiến hoa quả, thảo mộc, mẽ cốc xinh tươi phục vụ cho đời. Gặp lúc thuận tiết thuận thời, tía tròng rần rộ; gặp khi

nắng hạn bão bùng, cát giống vào kho rồi tiếp tục chọn giống lành giống tốt chớ nào phải ngồi khoanh tay than dài nắng hạn, thở vắn bão bùng rồi chùn chân phé phận. Vì hạt giống tốt giúp ích cho đời đều có giá trị của nó. Giá trị ấy bất biến muôn đời. Hạt giống ấy là từ bi, bác ái, công bình, là tình thương, là phục vụ, là đạo đức vì nhơn sanh.

Chư hiền đệ muội! Dầu đạo hay đời cũng không thoát khỏi cảnh thanh suy bã thối, thành trụ hoại không. Người tu hành không vì lẽ bã thối mà bị chi phối. Trái lại, phải biết tận dụng lẽ ấy mà phát tiết hạ thủ công phu đúng lúc đúng chỗ thì mọi sự đều an lành. Những con thuyền dọc ngang trên bể cả, những tay thủy thủ lành nghề, dầu gió xuôi, gió ngược, gió ngang cũng lèo lái con thuyền về đến bến. Lão nhắc lại lời Thiêng Liêng dạy chư hiền rằng: có buổi tiệc nào mà không tàn, có màn hát nào không vãn, có đêm nào mà không sáng, có trận mưa nào không tạnh? Đó là lẽ biến thiên của vạn hữu. Nhưng một điều đáng nói: Những người trong tiệc vui có biết mình đang say hay đang tỉnh, những diễn viên sân khấu có gây được cảm tình sâu sắc với khán thính giả hay không và khán thính giả có biết là mình đang xem tích tuồng dã sử không hay tưởng là sự thật rồi buông những lời trách móc bất thường với kẻ bạo chúa để binh vực cho nạn nhân? Những kẻ dạ hành có biết được thời khắc điểm hay không và có biết mình đang độc hành hay có kẻ đồng hành? Những võ hành nhân có thám thía sâu xa những cơn giá buốt chưa, hay còn những nỗi ước mơ của ngày nắng hạ đợi chờ? Mà thôi! Đó là vạn hữu hãy trả về cho vạn hữu. Người tu hành phải trở lại nội tâm, trở về thế giới nội tại. Nơi đó Thượng Đế đã dành mọi sự an lành cho lũ hành trên thế lộ. Thượng Đế đã ban

cho mỗi môn đồ một bộ đạo phục để vượt qua mọi gian truân, dù mưa đông hay nắng hạ. Những hổ sấu vực thẳm gai chông trước mặt, bên chân, Thượng Đế không cần trái thẳm muôn dặm sơn xuyên, vì Ngài đã ban cho mỗi môn đệ một đôi đạo hài có khả năng trên khắp cùng nhân thế, đi khắp nơi với vai trò thể thiên hành hóa và miệng niệm:

Nam mô:

*Nhất nguyện Đại Đạo hồng khai,
Vì đời nào ngại chông gai dữ lành.
Nhì nguyện phổ độ chúng sanh,
Quyết đem hồng giáo đạo lành giáo dân.
Tam nguyện tha tội bản thân,
Khoan dung phá chấp cõi trần vô minh.
Tứ nguyện thiên hạ thái bình,
Tịnh tâm chế động muôn nghìn trái oan.
Ngũ nguyện Thánh thất bằng an,
Hai ngày sóc vọng đặng đàn thuyết minh.
Trấn an tâm đạo nhân sinh,
Vai trò un đức đức tin đạo đồng.*

(...)

Lão ban ơn chư hiền đệ muội Cơ Quan đến dự lễ và các con cháu cử hành cuộc lễ. Ban ơn Bộ Phận Hiệp Thiên Đài đã hành tròn thánh lệnh.

NGÂM

*Giữ từ đệ muội đàn trung,
Nương vàng mây bạc thung dung phản hồi.*

Thăng.

5. TÁC DỤNG THỰC TIỄN CỦA ĐẠO PHÁP

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 10-5 Bính Thìn (07-6-1976)

THI

*Ta muốn người đời học chí nhơn,
Cho đời an lạc khắp muôn phương,
Cho người thoát khỏi vòng vay trả,
Sống với thiên nhiên, với Đạo thường.*

Đông Phương Chương Quản

Chào mừng chư hiền đệ, hiền muội. Hôm nay, Bản Đạo đến để dạy về khóa tu dưỡng Hạ chí hằng năm. Miễn lễ, chư hiền đệ hiền muội an tọa.

Chư hiền đệ hiền muội! Vào tu học Đại thừa Thiên đạo là để biết sử dụng bộ máy tiêu tuần hoàn cho hòa nhịp với thiên nhiên để sống một đời sống an vui nội tại. Dầu cho hoàn cảnh bên ngoài có biến chuyển, có đổi thay, nhưng đối với người biết sống trong Đạo thường thì chẳng có chi làm cho dao động tinh thần tâm linh rồi phải vương mắc vào phiền não, thúc câu hệ lụy. Chư hiền đệ hiền muội là những người Thiên ân được ban trao quyền pháp phổ độ nhơn sanh, giúp cho đời được thái hòa an lạc. Với sứ mạng đó, còn được Tam Giáo Đạo Tổ ban ân để truyền trao Đạo pháp để tìm cơ bí nhiệm của trời đất, của nhơn sanh, của chính bản thân chư hiền đệ muội ngõ hầu đủ quang năng vượt trên đường mê đồ, giúp cho khách lữ hành thoát qua cơn tăm tối. Thế nên, Bản Đạo không vì chướng ngại nhơn tâm, vẫn luôn luôn giúp đỡ chư hiền đệ muội lần bước vào

trường Thiên đạo Đại thừa cho đến nơi đến chốn. Đành rằng pháp môn vô lượng, chúng sanh căn trí vô lượng, nhưng đối với chư hiền đệ hiền muội là những đứa con ngoan của Thượng Đế đang hiển dương tâm đạo chí thành phụng sự Thiên Liêng, giúp đời hoằng đạo, dầu có lỗi một lầm hai, trể biếng, Bản Đạo cũng tạm thứ tha trong giai đoạn khó khăn này. Tuy nhiên, Đại Đạo tối huyền, vô cầu nan đắc, những gì dễ dãi nuông chiều sớm muộn cũng khó nên, phải tự tu tự lập, phải đầy đủ nghị lực ý chí để tìm ra lẽ huyền nhiệm đã ban trao, có chứng ngộ được rồi thì tâm hết đảo điên vì cảnh hưởng. Được như vậy mới sống với Đạo thường, hòa mình cùng nhân thế để xây một Thiên đường cho thế nhân. (...)

Chư hiền đệ, hiền muội! Nhân tiện đây, Bản Đạo cũng khuyên chư hiền đệ muội nên ý thức thêm về đạo đức trong con người để tâm linh sáng suốt soi rọi cho màn đêm lục thức được sáng tỏ. Có sáng tỏ mới thấy các trò huyền hóa ẩn hiện trong lục thức, trong tâm tư. Khi thấy được rồi tức là thấy Đạo. Đạo sẽ giúp cho chư đệ muội thoát khỏi mọi phiền não bao vây trong tâm thức. Tâm thức sẽ lặng lẽ để phát hiện linh quang. Ánh linh quang đó chính là Thượng Đế nội tại. Chư đệ muội sẽ gần gũi với Thượng Đế và không còn sợ sệt tà ma, quỷ quái bên ngoài lăm le sát hại nữa. Có học được, có tu được như thế mới đủ điều kiện để đem Đạo giúp đời, cho đời thành cõi Thiên đường an lạc, đời đạo sẽ hợp nhất, nhân loại sẽ đại đồng, cảnh thương hải tang điền không bởi đâu mà diễn tiến nữa. Tất cả những người Thiên ân hướng đạo trong Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ đã ý thức chưa sứ mạng và mục đích cứu cánh của Thượng Đế Chí Tôn trong kỳ Đại ân xá này? Hiện hữu nơi đây, chư

hiền Thiên ân nam nữ có tâm đạo sáng suốt, không vọng cầu danh lợi vị ngôi nhưng cũng chưa nắm vững được căn bản quyền pháp đạo, nên chưa sắp xếp một chương trình vững chắc trong hiện tại mà Thiêng Liêng đã dạy từ khi mới thành lập Cơ Quan. Tuy nhiên, cũng nhờ tâm linh sáng suốt, ý chí vô cầu của chư hiền đệ hiền muội nên còn được hồng ân giao tiếp thông công cùng các Đấng, cùng Bản Đạo để tránh bớt những điều sai lầm lạc lối. Trong một ngày nào đây, nếu chư hiền đệ muội tiến thêm những bước tiến về tâm linh, về Pháp đạo, sẽ được ban trao huyền nhiệm cứu thế độ đời. (...)

Sự tạo thiên lập địa từ trong khí Hồng mộng hỗn mang rồi phân định âm dương. Hể dương mạnh nổi lên làm trời, còn phần âm trược lắng xuống thành đất. Trong vạn vật có con người là tối linh, mà người tu lại còn quý trọng hơn gấp muôn vạn. Mỗi phần tử trong vạn vật đó đều thọ bẩm khí âm dương. Thế nên hể tinh thần trong sạch thuộc về dương, tâm địa xấu xa như bản thuộc về âm. Vui thuộc dương, buồn thuộc âm. Lành thuộc dương, dữ thuộc âm. Tình thương cao thượng thuộc dương, tình thương thấp hèn thuộc âm. Tánh tình dễ thương thuộc dương, tánh tình khiến người ghét thuộc âm. Tinh thần thanh tịnh thuộc dương, tinh thần loạn động thuộc âm, v.v... và v.v... Thế nên các Đấng Thiêng Liêng hằng dạy nhơn sanh, môn đồ tín hữu trong đó có Thanh thiếu niên, phải giữ tâm địa chơn chánh, cao thượng, thanh tịnh, vui vẻ, bác ái, tình thương trong sạch để được nên trang hạnh đạo, nên hàng Hiền, Thánh, Tiên, Phật. Hiền, Thánh, Tiên, Phật thọ điển dương thuần khiết hơn và đủ cấp độ khác nhau, còn ma quỷ thuộc thuần âm. Thế nên các Đấng Thiêng Liêng đã tiên liệu mọi

sự sẽ diễn biến, chi nên đã ân ban các khóa tịnh để mọi tịnh viên sớm hấp thụ phần tiên thiên khí, đó là dương điển để hộ thân phòng mạng và che chở những hoạn nạn bất kỳ, chớ không phải truyền pháp cho tín hữu, chỉ thuần có một lý là thành Tiên tác Phật.

Chư hiền đệ, hiền muội vẫn còn nhớ rằng Đạo là phương pháp cứu đời thực tiễn, chớ không phải là ru ngủ và cho ăn bánh vẽ, thế nên chư hiền đệ muội phải cố gắng tánh mạng song tu để đạt Đạo thực tiễn ngay tại kiếp sống này để làm gương tốt cho cơ cứu thế sắp tới.

Nhớ rằng mỗi một đơn vị Nhơn sanh đều có Thượng Đế và phép nhiệm màu nơi nội tại. Ráng công phu tu dưỡng để sớm thị hiện sự nhiệm màu đó, trước tự cứu và cứu tha nhân.

Thứ nữa, Bản Đạo gợi ý sau đây để chư hiền đệ muội hãnh diện và giựt mình vì sự quan trọng đó:

Trong vạn hữu chúng sanh mà được sanh làm người là rất quý. Làm người sớm giác ngộ gặp Đạo là cái quý thứ hai.

Trong hàng đạo hữu, ý thức được Đạo là cơ cứu rồi tự cứu cứu tha, đó là cái quý thứ ba.

Trải qua mấy mươi năm tao loạn còn sống sót và giữ Đạo được đến ngày nay là cái quý thứ tư.

Học được Đạo pháp chơn tu để thoát thai thần hóa siêu sanh liễu tử là cái quý thứ năm.

Trong biển pháp mênh mông mà gặp Thầy gặp bạn dắt dìu, đó là cái quý thứ sáu.

Trong khi khắp nơi điên đảo, dao động, chẳng dám nói lời

Đạo công khai, những ngày sóc vọng không dám tới Thánh đường, trong bản tự khai lý lịch không dám ghi mình là tín hữu Cao Đài, trong lúc đó, chư hiền đệ muội đầy đủ các điều kiện để tu học hành đạo, đó là cái quý thứ bảy.

Giờ đây chỉ còn ý chí tâm tư can trường cố gắng chấp trì Đạo pháp đến ngày viên mãn là cái quý thứ tám mà cũng là cái quý chót vậy.

Chư hiền đệ muội! Bản Đạo nhắc lại về tác dụng của Đạo pháp:

- Trước nhất là điều hòa thần khí, an định thân tâm. Thần khí, thân tâm có được điều hòa ổn định thì con người luôn luôn tươi nhuận khỏe mạnh, không phải bận tâm những thời kỳ thuốc men khan hiếm.

- Thứ hai là cho tâm linh được miễn tuệ, minh linh sáng suốt, tự chọn đường đi lối về, néo tắt đường quanh của đời cũng như đạo và am hiểu được những sự rủi may tốt xấu sẽ xảy đến cho mình.

- Ba là hội tụ điển lành từ nội tâm, phát ra lời nói êm ái dịu dàng, dễ thương, dễ cảm, dễ chinh phục tha nhân vào đường chánh giáo.

Đó là ba điểm chánh yếu thực tiễn của Đạo pháp ngay khi còn tại thế. Còn việc thành Tiên tác Phật đó là thứ yếu mà thôi. Hễ công viên quả mãn, đương nhiên kết thành quả vị, nhưng đó là giai đoạn ở cõi siêu linh. Công quả hành đạo của Cơ Quan không vượt ngoài các điểm hữu ích thực tiễn đó. Bản Đạo chỉ nhắc sơ lại để chư hiền khỏi làm bài học ôn.

Hội trường Thuyết minh giáo lý hằng tuần có những tác

dụng sau đây:

- Một là đem yếng sáng Đạo rọi thẳng vào tâm hồn u tối của thể nhân.

- Hai là trấn an và đem lại niềm tin cho các hàng đạo hữu.

- Ba là môi trường đào tạo các thuyết trình viên xuất sắc trong tương lai cho Đạo.

Còn Hội đồng Nghiên cứu Giáo lý có tác dụng là san bằng lẫn hội những hố sâu ngăn cách giữa chánh kiến dị đồng về phương diện tôn giáo mà cũng là tấm gương tốt cho sự kỳ thị đối với thể nhân. Tác dụng thứ nữa là xây dựng một kho tàng về lý thuyết “Vạn giáo nhưt lý” cho mai hậu nói chung và cho mầm non Tu sĩ, Giáo sĩ Cơ Quan nói riêng.

Như vậy, các phần hành từ Hội trường Thuyết minh Giáo lý, Hội đồng Nghiên cứu Giáo lý đào tạo giáo dục mầm non đang lên cho Đạo đến sự học tu pháp môn Chơn đạo đều là những hữu ích thực tiễn đó vậy.

Chư hiền cố gắng tu chứng Đạo pháp thực tiễn tại tiền thêm hơn, càng sớm chừng nào càng làm sáng danh Đạo chừng ấy.

Thôi, bao nhiêu cũng tạm đủ cho chư đệ muội tu học. Dịp khác Bần Đạo sẽ đến dạy thêm.

Bần Đạo ban ơn chư hiền đệ muội đàn trung chấp trì tu tiến. Bần Đạo hồi cung. Thăng.

6. THIÊN ĐẠO LÀ ĐƯỜNG LỐI GIẢI THOÁT CỦA NGƯỜI TU

Vĩnh Nguyên Tự
Tuất thời, 10-6 Bính Thìn (06-7-1976)

Thiện Phước Đạo Nhơn

Chào chư Thiên ân, chư huynh tử đệ muội.

THI

*Hai ngày thiên định học vô vi,
Đã có Thiêng Liêng sức hộ trì,
Còn một ngày sau xin cố gắng,
Hoàn thành sứ mạng trước Từ Bi.*

Hôm nay có Đức Như Ý giáng lâm, chư huynh tử đệ muội thành tâm nghinh tiếp. Xin chào chung. Lui.

TIẾP ĐIỂN

Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn

Lão chào chư tịnh viên nam nữ. Lão rất hoan hỷ thấy chư tịnh viên giữ lòng thanh tịnh, dầu còn một ít phóng tán tâm tư, nhưng cũng đáng được ngợi khen vì biết chú tâm vào bản phận của tịnh viên theo thánh ý, nên đem lòng chơn thật cố gắng nhiếp thân để trọn lành trọn tốt. Vì vậy mà hôm nay Lão giáng đàn để đôi lời giải lý thêm về công phu thiên định. Lão miễn lễ, chư hiền đệ hiền muội đồng an tọa.

Chư hiền đệ hiền muội vừa bước vào trường Đại thừa để thực hiện Thiên đạo cứu cánh nhơn sanh, Lão xét thấy sự giác ngộ của mỗi người đều hướng về Thượng Đế Chí Tôn

để giải thoát bao nhiêu phiền não bao vây trong kiếp sống hiện tại ngõ hầu bước sang đường an nhiên thanh tịnh để sống với sức sống thiêng liêng và xây đắp một nền tảng đạo lý cho chính mình, cho chúng sanh bá tánh. Dầu rằng căn trí chưa đồng đều, lý tưởng chưa hòa hợp song cũng có thể gặp gỡ với nhau khi đi sâu vào đạo pháp.

Hiện diện các tịnh viên trong đợt tu dưỡng này đều ở vào bước Sơ Thiền. Tuy là Sơ Thiền nhưng tâm đạo sáng chói, nhờ vậy mà lặng lẽ chiếu soi cũng hiển lộ được tâm chơn thường trong khi tham thiền tịnh tọa. Không phải nhờ ở tha lực mà tự lực là chỗ tất yếu của thiền sinh.

Từ chỗ sơ phát của tâm lần lần đến bậc vô thượng chánh đẳng, chánh giác, không đòi hỏi người hành giả phải hy sinh mọi mặt như tự ngàn xưa đúng quy giới tu trì, chỉ cần hành giả có một tâm nhứt như tiến đạo đến chỗ thâm sâu cùng lý tận tánh, giải thoát hết mọi ràng buộc chung quanh, mới được quang minh khai phóng nhìn suốt sự vật để hòa mình tu kỹ luyện công, hòa mình cảm hóa như sanh, hoằng dương chánh pháp đúng theo thời kỳ nguơn hội ân xá của Đức Chí Tôn.

Chư hiền đệ hiền muội trong hai ngày thiền định, nếu tự hành giả chưa biết quyền năng sở hữu của chơn tâm nhưng tự nó đã hiển lộ trên từ bước đi, từ nét mặt. Cứ an nhiên lặng lẽ để tự nhiên phát tâm hành giả vô ngại vô tư, đó là kết quả của sự tham thiền tịnh định cho hành giả vậy.

Lão nhận thấy có nhiều hồng quang điển còn yếu ớt vì chưa hiểu sự ích lợi công phu tịnh tọa như thế nào và kết quả những gì khi xả thiền, cũng không nhận được những ấn chứng gì trong giờ tịnh tọa.

Chư hiền đệ hiền muội đặt niềm tin mà học đạo là lẽ thường, phải hiểu đạo, phải tin đạo bằng tâm thì hành đạo mới đạt kết quả. Kết quả đó cũng chưa đúng mức đại thừa. Phải hiểu đạo, hành đạo, học đạo bằng khí thì đạo mới thâm sâu. Tuy ở bậc sơ thiên cũng cần hiểu qua điều ấy.

Đốn hoặc tiệm, tùy nơi giác ngộ của người hành giả có quyết tâm giải thoát hay không. Khi đã quyết tâm giải thoát, dầu ở trong hoàn cảnh nào, ở thời kỳ nào, cũng có thể giải thoát được. Quyết tâm giải thoát là không để ngoại cảnh chi phối được tâm, không để tâm bị ràng buộc vào tứ tướng lục trần. Bởi tứ tướng, còn nhân, ngã, chúng sanh, thọ giả; lục trần là bụi cát bám lấy lục căn dấy động không giờ tịnh khiết. Lão dạy như thế không phải bảo chư hiền đệ hiền muội phải rũ bỏ tất cả thế sự, cất ái ly gia, đem thân vào khổ hạnh. Lão chỉ dạy chư hiền đệ hiền muội hãy sống theo Thiên đạo mới hành được chánh pháp đại thừa.

Kìa xem trời đất bao la che chở, không vì kẻ ác, không vì người thiện, không vì sự kính yêu của vạn loại, cũng không vì sự ghét bỏ của sự vật nào, vẫn xuân hạ thu đông, vẫn mưa hòa gió thuận cho cây cỏ xanh tươi, non sông đẹp đẽ, nhơn loại an vui hạnh phúc. Thiên đạo là như vậy.

Người hành giả quyết tâm học chánh pháp đại thừa là có sứ mạng cao cả để thực hành Thiên đạo trong xã hội. Nhân loại luôn luôn bị chi phối [bởi] những biến dịch tuần hoàn. Mỗi giống dân tùy theo địa phương, phong tục tập quán, để cấu nhiễm vào tâm chơn thường, lần lần tạp nhiễm ấy biến con người trở nên tham dục. Vì chỗ vật dục sở tế mới có ly loạn nhơn tâm, vì nhơn tâm ly loạn mới gây nên thiên tai địa ách, sự liên hợp giữa con người hữu hình cùng các giới vô hình đều được cảm ứng liên quan chặt chẽ. Vì vậy, các

hàng giáo chủ xưa kia muốn đánh thức giác ngộ triền miên say đắm của dân tộc, của nhân loại, phải tự mình thể nghiệm trước để tìm thấu hiểu nguồn cội hạnh phúc vĩnh cửu cho nhơn loại. Khi nhận thức được chân lý tuyệt đối mới lập thành tôn giáo trong một quốc gia để khai phóng con đường hồi sanh giác ngộ. Từ một tôn giáo đến một quốc gia, đến xã hội nhơn loài, cái chủ đích ấy không giáo chủ nào không thực hiện. Thế thì người tu hành học đạo mong được giải thoát là phải mang vào sứ mạng đại thừa. Chư hiền đệ có hiểu đại thừa là thế nào chăng? Sao gọi là sứ mạng đại thừa? (...)

Hiện tình thế sự ngày nay đã làm cho chư hiền đệ muội nói riêng, mọi người nói chung đều bỡ ngỡ và mù mịt ở tương lai, hay thấy đời sống trở ngại, đó là những thương tình thế sự. Người tu học đại thừa không phải như vậy. Người tu học đại thừa phải hành Thiên đạo. Thiên đạo tức là đường lối giải thoát của người tu. Giải thoát mà Lão muốn nói đây là giải thoát mọi ràng buộc, phá hết mọi sự chấp ngã, chấp nhơn, chấp đạo, chấp pháp, tất cả đều “Không” mới là giải thoát.

Đứng trước một xã hội tao loạn, người giải thoát phải tự giải thoát cái tao loạn ở tâm mình để biến hoàn cảnh hiện tại tao loạn trở thành an nhiên, đó là giải thoát.

Đứng trước vật chất vinh hoa phú quý, danh lợi dầy dày sáng chói, người tu học Thiên đạo Đại Thừa phải nhắm vào sự sáng chói của tâm, sự tịch tịnh của tâm, như núi Thái Sơn sừng sững trước gió loạn sấm chớp vẫn không lay chuyển, đó là giải thoát.

Ở vào cảnh vinh sang phú túc, nệm ấm chăn êm mà tâm vẫn an nhiên thanh tịnh như ngồi trên nệm cỏ bồ, như uống nước suối trong veo, như ăn những quả đào ngon ngọt, không thấy tâm động vì có đó mà phải tha thiết, vì mất đó mà phải rối loạn, đó là một giải thoát nữa.

Đứng trước nghịch cảnh trái ngang, nhưng tâm vẫn thấy như ngồi trên bàn thạch, hoặc ở chỗ thanh thoát bao la để biến hoàn cảnh ấy như gió thoảng, như mây bay tụ tan không ngừng nghỉ, đó cũng là một phương giải thoát.

Ở vào hoàn cảnh bị động vì các lý do sống còn nhưng tâm vẫn an nhiên thanh tịnh đề sáng suốt giải quyết mọi vấn đề như cá trong nước, như rồng trong mây, có thể hòa hợp tâm linh trong vũ trụ, cho tâm khỏi dao động mới hòa mình với nếp sống hiện tại, từ việc to tát đến việc nhỏ nhen vẫn là một con số không trong cái có, đó cũng là phương giải thoát.

Tất cả Lão vừa phân qua đó, sơ lược đó, còn các mối nghiệp lực như thế tử, như phận sự là người con, người dân, vào bên trong như lục đục thất tình, xưa nay ai biết tu hành đều có bàn đến, những thứ ấy lại phải giải thoát bằng một phương pháp khác hơn, là phải tự mình giải quyết mọi vấn đề bằng bốn phận, bằng nội tâm. Khi tâm sáng suốt thì bốn phận nào cũng là bốn phận phải hoàn tất. Nói như vậy, có lẽ chư đệ muội nghĩ rằng nếu phải hoàn tất thì giờ còn đâu học đạo tu trì. Đó là đạo, đó là tu trì.

Muốn song tu tánh mạng, không đợi thời gian tuổi tác, càng sớm bước càng hay, càng sớm bước càng đủ điều kiện để giải quyết bốn phận của chính mình trên con đường giải thoát. Nên Phật thường nói: “Lìa sanh tử không có niết bàn.” Phải chấp nhận như vậy, chấp nhận mà tâm không

chấp nhận, tâm không chấp nhận thì tâm an nhiên, tâm an nhiên, mọi việc cũng sẽ an nhiên. Bởi tâm động nên tình đòi mới động, nếu tâm lặng lẽ thì tình đòi do đâu mà dấy động? Muôn việc do tâm, vạn pháp cũng do tâm, tâm chánh thì pháp chánh, tâm không sanh thì pháp không trụ. Pháp không trụ, tâm không sanh sẽ phát hiện linh quang từ chỗ nguyên sơ sáng chói vậy. Đây chỉ là mới bước đầu tiên của những người muốn giải thoát, khi thâm sâu vào đạo lý sẽ có phương pháp giải thoát siêu việt hơn.

Chư tịnh viên được vào tịnh trong khóa Hạ Chí này vừa lập công, vừa tu tập. Công đức hiển dăng thần lực hồi hướng cho chúng sanh, dầu là một thần lực của một cá nhân còn thấp kém, song đối với tâm đạo thì Thiêng Liêng xem đó là cao cả tốt đẹp, nhờ vậy mới đổi được kiếp nạn của chúng sanh từ giờ từ phút. Còn một ngày quý báu nữa, chư hiền đệ hiền muội cố gắng hoàn tất. Nhất là khởi thi, nhì đến kết chung. Khởi thi không được đầy đủ, nhờ các đợt kế tiếp bổ khuyết vào, khóa tịnh này mới kết quả phần nào trong cơ cứu độ.

Nay Lão cũng nhưn hội công đồng Tam Giáo, khuyên chư đệ Sơ Thiền lần lên một bước nữa. Bước thứ hai này cần người hành giả phải trường trai tuyệt dục để hiển dăng cho Đạo pháp, cho nhưn sanh, mà cũng là giải thoát cho chính mình ra khỏi luân hồi lục đạo. Đó do sự tự nguyện của hành giả, Đông Phương Lão Tổ sẽ tùy theo căn trí tự nguyện ấy mà dìu dắt. Riêng về Thập Nhị Cẩm Đoạn là một pháp môn giúp ích cho thân thể, cho khí huyết, huyết đạo để chống ngăn tà khí xâm nhập. Pháp môn này có thể truyền dạy cho chư tịnh viên được học trong khóa này. Ngoài ra cầu tiến đạo phải chờ lịnh.

Chư hiền đệ muội lưu ý đến những sự khó khăn nào xảy ra trên cõi thế đều do nơi lòng người gây tạo cả. Muốn được sống một cuộc sống thanh bình nhàn hạ, mỗi người phải tự tu, tự giác, để tạo đời sống thanh bình nhàn hạ cho chính mình, từ tiêu dị đến đại đồng, cũng như từ nhơn thân đến gia đình, đến xã hội vậy. (...)

Chư hiền đệ muội là những chức sắc Thiên ân trong Đại Đạo tự lãnh hội được tôn chỉ, mục đích của Đại Đạo phần nào qua thánh ý nên bằng lòng hòa mình mọi giới, hòa mình trong chi phái, trong tôn giáo, không xem đó là chi phái, là tôn giáo nên mới được chọn vào Cơ Quan. (...)

Chư đệ muội không nghĩ gì về ta, về người, đó là ưu điểm. Lão ước mong ý thức ấy luôn luôn nhắc nhở, luôn luôn tiềm ẩn trong tâm người hành đạo, trong chư hiền đệ muội để đất nước được vinh quang an lạc, nhân loại được hưởng trọn ân phước của Thượng Đế Chí Tôn. Những điều trở ngại, những cảnh trái tai gai mắt, những nếp sống bở ngỡ khi bị chênh lệch bình thường của chư hiền đệ muội, của dân tộc này nào có bao nhiêu, vẫn còn được ơn Trời chan rưới mở Đạo cứu độ đất diu.

Nếu chư hiền đệ muội mục kích được cảnh trạng đau thương của kẻ khát nước mà chết, ao hồ sông rạch biến thành sa mạc, những kẻ bị sụp đất, bị biến thiên thì phải đau khổ là dường nào! Những người ấy, giống dân ấy có tin Thượng Đế hay không là điều không phải nói, chỉ nói là họ cũng như chư đệ muội, vì sống vào địa giới thiếu sinh lực thiên nhiên phải chịu biến cả hóa ruộng dâu. Trước luật tự nhiên, muốn cũng không đặng mà không muốn cũng không đặng. Xét như vậy để thấy hạnh phúc đã dành sẵn cho dân

tộc này, chỉ còn chờ những tay đạo đức dựng xây thành thánh đức đó thôi.

THI

*Giữ lòng thanh tịnh thấy cơ mầu,
Chẳng ở nơi Trời, chẳng ở đâu,
Chỉ một sát na tâm ngộ nhập,
Thái bình hơn loại có bao lâu.*

HỮU

*Bao lâu chờ đợi chờ trông chờ,
Càng đợi càng chờ hóa ngẩn ngơ,
Hãy học hãy tu rồi sẽ hiểu,
Bao nhiêu ngoại cảnh cứ làm ngơ.*

HỮU

*Ngơ tai ngơ mắt lại ngơ lòng,
Tất cả đem về một tánh không,
Có đó thì làm, làm chẳng có,
Ba ngàn thế giới mới tinh thông.*

HỮU

*Thông suốt hành tàng đạo lý thâm,
Đều do chuyên nhứt của linh tâm,
Tâm linh thì tánh linh quang hiện,
Một khiếu thông rồi sống vạn năm.*

HỮU

*Năm tháng tu trì có một thôi,
Một này biến hóa biết bao ngôi,
Ngôi Tiên ngôi Phật ngôi Thần Thánh,
Cũng ở trần gian, cũng ở người.*

HỮU

*Người muốn tu hành Lão chỉ cho,
Sang sông phải tạm mượn con đò,
Qua bờ vạn pháp nên rời bỏ,
Một túi càn khôn chường vạn cơ.*

HỮU

*Cơ duyên đệ muội đến nơi này,
Chẳng phải tiêu sầu hay giải khuây,
Mà muốn tìm vào cung Bạch Ngọc,
Sẵn thuyền đưa rước đến ngàn mây.*

HỮU

*Mây trắng lầu lầu rước khách tu,
Vượt qua vạn nẻo cõi diêm phù,
Đưa về chánh đấng vô vi đó,
Không tháng ngày nào không hạ thu.*

HỮU

*Thu nhiếp càn khôn một túi đầy,
Thanh nhàn tự tại khắp đông tây,
Vui cùng Thiên đạo hòa sanh chúng,
Tiên phật là đây, Đạo cũng đây.*

Chư hiền đệ hiền muội nếu lãnh hội được lời Lão dạy hôm nay, dầu có những gì biến chuyển cũng được an tâm mà tiến đạo, đừng để tâm vọng động ắt phải bị ngoại cảnh giày vò, bao nhiêu công phu tu dưỡng đều thiêu hủy. Mọi việc khó khăn đều có Thần minh hộ trợ, nếu không lửa đỏ chẳng biết sức vàng mười. Lão dạy bao nhiêu chư đệ muội ý thức rồi có dịp sẽ dạy thêm. (...)

Ngoài việc ôn dưỡng tịnh tọa, Lão không dạy gì thêm nữa. Lão ban ơn tất cả chư hiền đệ hiền muội.

NGÂM

*Công phu tịnh tọa tham thiền,
Hoàn thành sứ mạng số Tiên ghi đề.*

Thăng.

7. TRUNG HÒA LÀ ĐẠO VỮNG YÊN MỌI BỀ

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 15-6 Bính Thìn (11-7-1976)

Chào chư Thiên ân, chư huynh tử đệ muội. Nhân đàn kết quả khóa tịnh, Tệ Huynh cùng với quý Sư Huynh Bảo Pháp Chơn Quân, Ngọc Lịch và Đức Bác Nhã Thiên Sư đến trước để chúc mừng chư tịnh viên đã hoàn tất công phu, công đức và để lưu niệm đôi lời trong khóa tịnh Hạ chí này. Miễn lễ, đồng an tọa.

Minh Đức Đạo Nhơn

KỆ

*Lặn hụp thương người chốn biển mê,
Đồng đem bát nhã rước quay về.
Hỡi ai muốn thoát vòng trầm lụy,
Vượt khỏi phù ba đến cận kê.*

Xin nhường bút.

Bồn Huynh chào chư Thiên ân, chư đạo hữu nam nữ.

*Cận kê bát nhã rước đưa cho,
Bến cũ nguồn xưa lạc nẻo dò,
Chí dốc quy căn thì phục mạng,
Báu trời vô tận chứa đầy kho.*

Xin nhường bút.

Bần Đạo chào chư hiền đệ, hiền muội.

*Đầy kho báu lạ phép trường sanh,
Chẳng có tượng hình cũng chẳng danh,
Chỉ một tánh không bèn ngộ nhập,
Ba ngàn thế giới mặc khinh thanh.*

Xin nhường bút.

Bản Tăng chào chư hiền đệ hiền muội, chư môn sanh nam nữ.

Bác Nhã Thiên Sư

KÊ

*Khinh thanh một khí thiết thuần toàn,
Khí ấy gây nên lý tạo đoan,
Trong chỗ trống không mà chứa đựng,
Vô cùng vô tận máy hành tàng.*

Đồng viết:

*Hành tàng chuyển hóa vô vi,
Làm nên đạo cả thiết thi pháp quyền.
Nơi người là lý tự nhiên,
Nơi Trời một khí huyền huyền hư không.
Tịnh lòng cho khí suốt thông,
Thiên nhơn dụng chỗ huyền đồng hóa sanh.
Bao nhiêu tâm đạo chí thành,
Hiệp thành khối điển từ lành rưới chan.
Tình thương rải khắp mười phương,
Giúp đời cuộc sống trên đàng pháp luân.
Cực dương âm khí lẫn lờn,
Dè tâm giữ ý cho thân an bài.
Chùng nào dương khí phục lai,*

*Trước sau như một hoát khai tâm truyền.
Đôi lời lưu niệm tịnh viên,
Trung hòa là đạo vững yên mọi bề.
Là đường giải thoát bến mê.*

Đức Lão Tổ giảng lâm, chư hiền đệ, hiền muội thành tâm nghinh tiếp. Đồng ban ơn. Thăng.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Đông chí thì dương mới có sanh,
Phương tu dụng đó luyện công hành,
Lão Đam rao địch bằng không lỗ,
Tổ khiêu thông thì lóng tiếng thanh.*

Chào chư hiền đệ, hiền muội. Hôm nay, Lão giảng lâm để kiểm điểm lại chỗ diệu dụng của chư tịnh viên trong khóa tịnh hạ chí. Miễn lễ, đồng an tọa.

Bản Đạo và các Đấng Thiêng Liêng thường bảo với chư hiền đệ muội: Người tu học vào hàng Thiên đạo Đại thừa là đã lập tâm giải thoát, mà chỉ những con người biết giải thoát mới thấu hiểu Thiên đạo để chấp nhận sứ mạng đại thừa.

Trong chư hiền đệ muội, có những hàng Thiên ân đang thực hiện công trình tu tập ấy. Năm tháng lân qua như bóng câu qua cửa sổ, sự tu tập của người hành giả như khách đặng sơn, lần dò từng bước, bỏ lại sau lưng những tháng ngày không hề biết.

Người hành giả với mục đích giải thoát mà chấp nhận tri hành không giải thoát, không giải thoát mà giải thoát mới đúng là Thiên đạo, Thiên tâm hay Phật tánh. Trên bước

đường đặng sơn cũng có những kẻ tiến mau, người tiến chậm, cũng có người bị rơi rớt trở lại. Tiến mau, tiến chậm, rơi rớt đều do lý riêng tư của mỗi hành giả.

Đạo là hư vô chi khí, tâm không thật tướng chi linh, khí hư vô không tiếng không hình mà hóa sanh vạn hữu. Cái linh của tâm không ngăn không ngại mà hiện bày các tướng. Các hàng Giáo chủ, Thánh nhơn gượng nói là Đạo, là Nhứt. Một rồi có vạn hữu, có vạn hữu hiện bày được Đạo, được Đạo rồi mới được tâm, nên Thánh nhơn xưa dụng chỗ Một của tâm mà trị thế an dân. Các hàng Giáo chủ cũng do tâm đặc nhứt mà thành Tiên tác Phật.

Nhứt là cực của Vô Cực, là đại bản thể, là chơn như. Người học đạo chỗ tâm truyền là đó. Ngàn kinh muôn điển đạo thơ cũng nhắm vào đó. Nay chư hiền đệ, hiền muội trên đường học đạo tu trì nào có khác chi đâu. Tôn giáo có nhiều mà chỗ chứng quả vô thượng của con người giải thoát là Phật, Thánh, Tiên, tuy Tam Tông cũng do chơn tông Vô Cực mà có.

Xét biết như vậy để người tu hành thoát khỏi nhân duyên, dẹp bỏ tam tâm tứ tướng, đồng đi vào chỗ nhứt nguyên trung đạo. Có như vậy, Đạo mới thể hiện được sự cứu cánh thực sự cho chúng sanh. Chư hiền đệ hiền muội là hàng Thiên ân chấp trì quyền pháp, là những người tín đồ trung kiên đang gồng gánh sứ mạng đại thừa, hằng được sự chỉ giáo của Thiên Liêng, há lại không nhìn vào đó, làm theo đó, giải thoát cho mình và giải thoát cho người sao?

Khóa tu hạ chí đã hoàn tất, chư hiền đệ, hiền muội trong nhiều cấp bậc mà chỗ diệu dụng chỉ do một tâm chí thành nhứt tề tuân thánh ý, dầu bị sự khảo thí cũng cố gắng vượt

qua. Vượt qua rồi phải giữ tâm thanh tịnh. Tâm thanh tịnh thì trời đất mới quy về. Trời đất quy về thì chur tà tự bất cảm phạm. Chur tà bất cảm phạm thì lý do chướng ngại đấng son của người hành giả tất không có. Chỗ diệu dụng của khóa tu hạ chí này kết quả cũng do đó.

THI

*Trong xét tâm mình không có tâm,
Lực thần diệu dụng mới tinh thâm,
Ví bằng một niệm còn sanh mỏng
Niệm ấy diệt trừ lý đạo thâm.*

Bản Đạo dạy chur hiền đệ tịnh viên Minh Lý Thánh Hội:

*Minh tâm kiến tánh **Hạnh**, **Cường** không,
Khai Ngộ đặng rồi **Tánh** cũng không,
Tường lăm bao nhiêu tuồng huyễn hóa,
Vườn Tiên đất Phật ráng vun trồng.*

Chur hiền muội **Huyền Như** Minh Lý Thánh Hội nghe dạy:

***Huyền** linh diệu dụng cũng do tâm,
Như thị đừng nên nhọc sức tâm,
Định, **Tịnh**, **Phong**, **Vân**, **Minh**, **Tịch**, **Cảnh**,
Sơn, **Thanh**, **Thủy**, **Tú** ráng hành thâm.*

Chur hiền đệ Cơ Quan và Vĩnh Nguyên Tự nghe dạy:

*Bước vững bước rồi Lão đỡ nâng,
Gìn tâm chuyên nhứt đợi Thiên ân,
Trau dồi đạo hạnh sau như trước,
Luyện kỹ hành công thu sẽ phân.*

Chư hiền muội Cơ Quan và Vĩnh Nguyên Tự nghe dạy:

*Tâm quyết rồi thì đạo chẳng xa,
Tu trì thoát khỏi kiếp quân thoa,
Chị em lớn nhỏ tay diu dắt,
Về với Từ Tôn yết bửu tòa.*

Sau cùng, Bản Đạo khuyên chư hiền đệ, hiền muội trên đường tu học phải giữ tâm chuyên nhứt cho bước đạo được vững vàng, khắc kỷ phục lễ để quyền pháp nghiêm minh, hòa quang hõn tục để thực hiện sứ mạng đại thừa thì Thiên đạo không xa vậy.

Hãy nhớ câu:

*Nội quán kỳ tâm, tâm vô kỳ tâm,
Ngoại quán kỳ thân, thân vô kỳ thân,
Viễn quán kỳ vật, vật vô kỳ vật,
Không vô sở không, vô vô diệc vô.*

Chỗ tri cơ lập mạng, cùng lý tận tánh đó vậy.

Thiện Bảo đem bạch thủy đến cho Bản Đạo.

[*Thiện Bảo dâng bạch thủy*]

*Nước trong là nước cam lồ,
Lòng trong như kiếng chói lòà sáng soi.
Bao nhiêu hình bóng qua rồi,
Lòng trong nước trắng sáng soi liên tòa.*

Bản Đạo sẽ dạy chư hiền đệ muội về tâm pháp sau.

Bản Đạo ban ơn toàn thể chư tịnh viên Minh Lý, Cơ Quan. Bản Đạo già từ chư hiền đệ muội. Thăng.

8. ĐẠO TÂM ĐỪNG ĐỂ BÔN XU NHIỄM TRẦN

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 14-8 Bính Thìn (07-9-1976)

Kim Quang Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên mạng. Chào chư huynh tỷ, chư đạo tâm nam nữ.

Tiểu Thánh đến chuyển sắc lệnh Đức Tôn Sư. Chư liệt vị thành tâm tiếp sắc lệnh. Tiểu Thánh xin tuyên đọc:

*Đông Phương Chưởng Quản sắc truyền,
Xả đàn mùi phút lập liên ban cơ.
Song đồng Mai, Thủy trẻ thơ,
Phò loan tiếp điển từ từ châu rơi.
Mẫu Nghi giá ngự truyền lời,
Phật Tiên Thần Thánh độ người thoát mê.*

Tiểu Thánh xin chào chư liệt vị phản hồi phục lệnh. Thăng.

TÁI CẦU

THI

*Trùng trùng ân điển phủ không gian,
Thánh nữ Tiên nương đức bủa tràn,
Đưa bước Mẫu Nghi vào hạ giới,
Nương mây lướt gió giáng cơ đàn.*

Vân Hương Thánh Mẫu

Chị chào mừng các em nam nữ. Chị đến trước sắp xếp

vài nghi tiết cho các em hành sự. Các em hãy chuẩn bị một vài bầu bạch thủy đủ dùng trong hai lần: một nửa cho lần đầu sau khi xá đàn, một nửa dành cho lần Hội Yến ngày mai. Nếu đến giờ Hội Yến các em có thêm thức rượu ngọt ngào cũng sẽ được ban ơn.

Này các em! Các em thật sự có công tu học hành đạo, lẽ dĩ nhiên có những thân nhân được đặc vị Tiên Nương, Thánh Nữ, Thần Nữ, đều được ân ban. Từ Mẫu đến dự Yên Bàn Đào đêm Trung Thu, do đó, trong phần nghi lễ, ngoài bàn lễ Cửu Vị Tiên Nương, cách đó một mét, các em sắp tiếp một bàn Đại Yến ngay giữa chánh điện trên nền một tấm thảm xanh thay cho bàn ghế.

Nghi lễ này được dọn sau khi cúng đại đàn. Chư Thiên ân thiện tín bình thân lưỡng ban gần bên tường để nhường chỗ cho việc sắp đặt. Sau đó sẽ được mời ngồi lại ngay hàng quay mặt vào giữa điện, lưng xoay ra tường.

Ban nghi lễ hành lễ ngâm thi đối ẩm xong sẽ mời tất cả vào dự Yến. Sau khi dùng Yến xong, đọc kinh tiễn đưa là dứt lễ. Chư Thiên ân và các em có lễ vật chi, có thể được đem dự phần vào Đại Yến này.

Ban nghi lễ cần chuẩn bị nhân sự chấp hành chu đáo trang nghiêm.

Kìa hào quang chiếu diệu, loan giá cận kề, chư Thiên ân cùng các em nghiêm chỉnh đàn tràng thành tâm tiếp giá Mẫu Nghi. Chị sẽ trở lại với các em sau khi Từ Mẫu hồi cung. Chị xuất ngoại nghinh tiếp.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Vô vi bàng bạc khắp nơi nơi,
Cực lạc nhờ con biết dựng đời.
Từ tốn lo tu đừng yếm thế,
Tôn ti lập đức phải tri thời.
Diêu đình bốn thỉ tâm thường trụ,
Trì ngọc nguyên lai chí chẳng dời.
Kim khuyết hóa thân thời mạt kiếp,
Mẫu nghi nhắc nhở biết bao lời.*

Mẹ linh hồn các con. Mẹ mừng các con nam nữ. Giờ này Mẹ đến trần gian để các con lớn nhỏ được vui mừng. Mẹ miễn lễ, tất cả các con đồng an tọa.

Trung thu này Mẹ vui mừng nhìn thấy các con lớn nhỏ quây quần bên Mẹ đều là những niềm tin đạo tâm phụng Thiên sự dân. Những ngày qua Mẹ không đến với các con là để xem các con lập chí rèn tâm như thế nào trước sự biến chuyển của cuộc đời. Mẹ và các Đấng Thiêng Liêng từng dạy dỗ các con rất nhiều đạo lý, cung ứng hành trang cho các con không ít, hễ đến lúc, hãy lấy ra mà dùng tùy thời hóa độ. Tuy Mẹ không đến nhưng vẫn có bên con, vẫn hằng sẵn sóc cho các con những khi nhọc mệt, hằng nâng đỡ dìu dắt các con trên dặm đường thiên lý vượt núi sang sông với những chiếc cầu lắt léo không tay vịn. Mẹ ngự ở đức tin sáng ngời của các con.

Kỳ hạ nguơn cộng nghiệp, các con phải thấy ân phước mà đừng để kẻ khác nhắc nhở. Tình Vô Cực rất bao la, nhưng Thiên luật công bình không mảy lơ. Mẹ mong

muốn các con nam nữ đã được nhận lấy sứ mạng Thiên ân quyền pháp đem lại nguồn an lạc vĩnh cửu cho nhơn sanh, các con hãy khai nguồn an lạc riêng con cho thông suốt, đừng để vướng bận hoàn cảnh đa diện bên ngoài mới chóng thành công.

Hôm nay, Mẹ ban huấn từ cho các con lớn nhỏ ghi nhớ mà tu học hành đạo.

Hỡi các con!

*Trăng kia tròn khuyết đôi đời,
Huống chi con sống trong đời nhị nguyên.
Nếu con học đạo Phật Tiên,
Lạ gì những lúc biến thiên nhân tình.
Quý hồ một mảnh tâm linh,
Bản lai diện mục biết nhìn cho thông.
Nước kia còn có lớn ròng,
Đời con sao khỏi trong vòng quân quanh.
Lòng con nếu thật chí thành,
Thủy chung như nhứt tu hành mới ngoan.
Khi con vào chốn trần gian,
Là con đem đạo vào đàng thiên luân.
Biết rằng nghiệp quả do nhân,
Sao còn phiền não giận mừng đau thương.
Con ôi, học đạo hằng thường,
Là tâm thanh tịnh dứt đường quả nhân.
Lạ gì điên đảo giả chơn,
Mà con vọng động cho sòn đạo tâm.
Cái cơ biến dịch thăng trầm,
Người tu dụng đó mà cầm máy linh.*

Quý là con trọn niềm tin,
Là tu tứ trí là gìn tam công.
 Tâm cùng trời đất huyền đồng,
Thân hòa vạn hữu ngoài vòng biển mê.
 Là con làm đạo bồ đề,
Đất trời vạn vật quay về một tâm.
 Lòng con sẵn có vui thâm,
Dị đồng sai khác cũng tầm nguồn vui.
 Con ơi, bước đạo chớ lùi,
Đạo là hồn nước sục sùi sao nên.
 Lạ gì vật chất đảo điên,
Nay còn mai mất biến thiên không chừng.
 Ai tường cuộc thế đầy lưng,
Rủi may sanh tử hơn thân thể nào.
 Ai tường nắng hạn mưa rào,
Thiên tai chiến họa ra sao bao giờ.
 Quý là con tỉnh giấc mơ,
Là tâm giác ngộ, là cơ diệu huyền.
 Là đường giải thoát nghiệp duyên,
Là tu tự độ, là giếng độ tha.
 Hồng ân Từ Mẫu chan hòa,
Cho con hạnh hưởng làm quà trung thu.
 Đèn lòng đừng để mờ lu,
Đạo tâm đừng để bôn xu nhiễm trần.
 Bao giờ tan áng huyền vân,
Trời trong mưa tạnh lộ vàng trắng thanh.
 Tình trăng muôn thuở trong lành,
Như tình Từ Mẫu tài thành thuận nhu.
 Thương thân con ráng lo tu.

Mẹ đã ban hồng ân vào bạch thủy cho các con đồng thọ hưởng. Các con nhớ lời Vân Hương Thánh Mẫu đã dạy. Các con nên nhớ vào giờ công phu thiền định khai mở cõi lòng tịnh khiết để tiếp nhận luồng hồng quang thiên điển. Nhiếp thu được nhiều hay ít là do ở lòng của con. Hồng quang thiên điển luôn luôn bủa trùm để cứu độ sanh linh. Các con hãy giác ngộ, hãy ý thức với nhau để cùng tu hành hạnh hưởng.

Mẹ cùng Phật Tiên, Thánh Thần sẽ đến dự lễ Hội Yên Bàn Đào đêm mai. Các con nhớ trật tự thanh tịnh. Cần được tôn nghiêm là cực lạc đó con. Nhất là các con không nên bỏ sót một con nào dù là lớn hay nhỏ. Vân Hương sẽ đến với các con. Tất cả các con nam cũng như nữ về dự lễ hôm nay cần ghi nhớ lời Mẹ dạy. Mẹ ban ơn lành tất cả các con.

*Mây lành phủ khắp mười phương,
Điển linh lớp lớp hàng hàng phi thăng.*

TIẾP ĐIỂN

Vân Hương Thánh Mẫu

Chị miễn lễ tất cả các em đồng an tọa. Chị xin phép Mẹ ở lại để có vài dòng đạo lý cùng với các em gọi là qua Trung Thu.

Này các em! Đời con người có hai cuộc sống, một là tâm linh, hai là nhân sinh. Về tâm linh, các em đã từng thực hành và hiểu tâm linh là chủ sử thần minh của tứ chi ngũ quan. Nếu tâm linh mờ tối không được luyện trau thì đời sống của con người chỉ là công cụ cho vật chất, thì thật là uổng phí. Thế nên các tôn giáo từ xưa chú trọng về phần

tâm linh trước nhất. Về nhân sinh, cuộc sống gắn liền với thiên chức, gia đình, xã hội, nước non. Phải làm mới có mà ăn, phải dệt mới có mà mặc, phải hoạt động mới có mà sống, mà ở. Là nhân sinh, không ai chối bỏ được những điều này. Tuy nhiên, nếu tâm linh mờ đục, thì cuộc sống nhân sinh thường hay lằm lạc, xáo trộn trật tự kỷ cương để gây nên những trái oan hận thù vì sống, ăn, mặc, ở. Thế nên, con người phải biết giữ được mức độ quân bình cho chính bản thân là tâm linh phải lo trau luyện cho thanh thoát, đừng để thất tình lục dục bao vây. Có thể mới hòa vào xã hội nhân sinh để sống một cuộc sống có ý nghĩa siêu nhiên hơn. Khi con người tự thấy lòng bác ái vị tha nảy nở là biết sống đời sống Tề Vật của Trang Chu hay Bình Đẳng Quan của Thích giáo. Tâm linh và nhân sinh không thể tách rời mà phải luôn luôn gắn liền với nhau nhịp nhàng sinh động, vô kỷ, vô công, vô cầu, vô danh, tự khắc các em sẽ hòa mình vào đại thể mà hưởng thú thiên nhiên, mà dự yến Bàn Đào.

Các em Thiên ân hướng đạo nam nữ ghi nhớ lời Chị vừa phân. Các em nên nhớ trần gian vạn bệnh nan y, thì những lương y, bác sĩ cần phải đối chứng lập phương chớ không thể dùng một toa thuốc gia truyền mà chữa bệnh được.

Đạo là năng phương, năng viên, ủy khúc tùy hình để giúp người nên Đạo đấy em ạ. (...)

Trung Thu này Đức Mẹ hài lòng các em nên đã ban ơn cho chư Phật Tiên Thánh Thần đến dự Hội Yến đêm mai. Sự hài lòng này không phải là do những lễ vật hiến dâng của các em trong Hội Yến mà là ở sự đồng tâm hiệp lực của các em cùng nhau ưu tư lo lắng trong những ngày qua. Tâm tư các em gắn liền với ước vọng làm sáng danh Đạo,

biểu lộ tình thương, thể hiện đức tin và làm gương cho tất cả các em khác.

Đêm đã khuya, để các em còn dùng bạch thủy để lấy sức ngày mai đảm đương nhiều việc, Chị vâng lệnh Từ Mẫu ban ân điển một lần nữa cho các em.

Các em hãy đem những lời Thánh giáo hôm nay cho các em ở địa phương xa xôi hẻo lánh đồng hưởng hồng ân Từ Mẫu Trung Thu Bính Thìn.

Chị chào già từ tất cả các em.

*Mây lành noi dấu Mẫu Nghi,
Nương làn huệ điển Diêu Trì hồi cung.*

Thăng.

9. VÔ TÂM MỚI TRỰC NHẬN ĐƯỢC CHƠN TÂM

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Tuất thời, 14-10 Bính Thìn (04-12-1976)

Thanh Minh Đồng Tử

Tiểu Thánh chào chư Thiên ân sứ mạng. Xin thành tâm tiếp Đức Giáo Tông Đại Đạo. Tiểu Thánh chào chung, xin xuất ngoại ứng hầu. Lui.

TIẾP ĐIỂN

Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh

Bản Đạo chào mừng chư hiền đệ hiền muội.

Trước khi kiểm điểm phúc trình hành đạo chư phận sự trong mấy tháng qua, Bản Đạo để lời ngợi khen tinh thần tiến đạo vượt bao khó khăn thử thách ràng buộc quanh mình để hướng về mục đích tối cao mà chư đệ muội đã chọn.

Chư hiền đệ muội đồng an tọa.

Chư hiền đệ hiền muội! Bản Đạo vừa mới nói đến hướng về mục đích tối cao, chư đệ muội nghe qua có thấy lòng thích thú khi trở bước dặm dài thiên lý có âm vang hòa nhịp đồng hành, hay thấy lòng phân vân ngẫn ngại? Mục đích cao thượng ấy xa hay gần, thực thể hay trừu tượng mộng lung, cái thể an bài vĩnh cửu hay thể tựa tạm thời trước sự vật quá đổi thay. Có nghe được tiếng nói của lòng mới thấy mình có thực hay không có. Nếu đã thật có, mình biết mình, thì sứ mạng Thiên ân trong Tam Kỳ Phổ Độ này mới có thật ở chính mình. (...)

THI CA LIÊN HÀNH

*Chư Thiên ân thừa hành sứ mạng,
Bản Đạo phê xứng đáng công trình,
Được khen, sai sửa, phân minh,
Hành trang đạo lý trong tình thiêng liêng.*

THI

*Thiên Liêng sẵn có một tình thương,
Bền vững xông pha giữa thế trường,
Gieo giống đạo lành ra khắp chốn,
Cho người biết sống cảnh an khương.*

CA

*An khương bởi tinh thần dân tộc,
Văn hóa cùng đạo học phát minh,
Cùng trong cái thế quân bình,
Nhơn sanh hòa nhịp tâm linh hiện hành.*

(...) Về 38 vị ghi tên học đạo giải thoát mà Thiên Sư Bác Nhã đã dạy và lớp học Tâm Pháp giữa Cơ Quan và Minh Lý Thánh Hội.

Này chư đệ muội! Đạo pháp đều có ở mỗi con người. Có con người là có đạo pháp, bởi vô minh che lấp mới không nhận thấy đó thôi. Nay mượn đạo lý bên ngoài chỉ đạo lý bên trong, mượn cái pháp hữu hình để chuyên luân cái pháp vô tướng cũng là điều gượng mà làm vậy.

Mấy lúc qua rồi, chư đệ muội hiệp nhau tu học tâm pháp, học để chi? Sao không tự học mà lại hiệp nhau hai bên để cùng học? Có phải học để tìm thấy chơn tâm không? Học tức là dụng tâm để học để tu, mà dụng tâm để cầu tâm

thì không thấy tâm, bằng dụng ý cầu tâm lại còn nhiều sai biệt. Tìm trong kinh điển đạo thơ, ẩn mình nơi cô tịch để tìm chơn tâm, có thấy được chơn tâm không hay là chỉ thấy chơn tâm trong lý trí, trong tưởng tượng mà thôi. Chư đệ muội, trong chỗ động mới thấy tịnh, chỗ vô tâm mới trực nhận được chơn tâm. Chơn tâm bất biến mà dịch sử vô cùng. Do chỗ bất biến mà chủ sử cả muôn loài. Tinh thức ứng biến linh động, ánh sáng có phản chiếu mới thấy sử dụng của thái dương cho nên nói “Học sư bất như học hữu” là vậy. Nơi đây, Bàn Đạo chưa giải đến Thiên ý, nếu chư đệ muội thấy tâm thanh tịnh thì tiến đạo có bao lâu, chỉ sợ tâm chưa thanh tịnh mà gấp đi thì hành động bằng vọng tưởng, đi cũng bằng vọng tưởng rồi tới nơi cũng bằng vọng tưởng thì hoài công biết mấy!

THI

*Hành đạo biết rằng Đạo ở trong,
Biến nên vạn pháp cũng do lòng,
Tam thiên thế giới trong tay nắm,
Chính thị tâm này đạt lý không.*

CA

*Không tận lực lễ Trời sao thấu,
Có thủy chung mai hậu huy hoàng,
Dầu cho trái máy thương tang,
Vẫn còn một mảnh tâm đan chói lò.
Chói lò ánh đạo bủa trần gian,
Mát mẻ lòng người thế mới an,
Thế mới an rồi thành Đại Đạo,
Thiên ân dành sẵn cõi Thiên đàng.*

*Đàn anh tiến, đàn em cũng tiến,
Đủ pháp quyền vượt biển đặng sơn,
Chỉ cần một mảnh tâm đơn,
Vào đời tạo thế nghĩa nhơn hiệp hòa.*

*Hòa hiệp hướng về chỗ tối cao,
Đất, Trời, Ta, vốn có xa nào,
Cùng sanh, cùng trưởng, cùng thâu liễm,
Hòa hiệp hướng về chỗ tối cao.*

Chư đệ muội cần cố gắng công phu tinh dưỡng. Sự sống cũng cần nhưng tâm linh cần sáng chói trong lúc này.

CA

*Chỗ tối cao Cao Đài ngự trị,
Chường pháp quyền trong lý vận hành,
Biết nhìn nhận chốn khởi sanh,
Mời nên được đạo tài thành Hóa Công.*

(...)

Về ngày lễ Khai Minh Đại Đạo ngày mai, Bản Đạo nhắc nhở chư hiền đệ hiền muội ngày mai sẽ có Tam Giáo Đạo Tổ thừa lệnh Chí Tôn cùng Tam Trấn Oai Nghiêm và Chư Thiên Vương sẽ đến chứng lễ. Chư đệ muội giữ lòng chí thành chí kính để thọ ân ban vô vi, trong đó các vị Đại Tiên Tiên Khai Đại Đạo cùng Thánh Nữ sẽ đến chứng lễ tuyên hứa của các mầm non đang vươn lên trong khu vườn Đại Đạo.

CA

*Cang nhu đúng đạo Trời phân định,
Thế quân bình quyền chính vững an,*

*Hồi chư đệ muội trung đàn,
Tìm ra lẽ đạo vĩnh vàng mà tu.*

Sau cùng, Bản Đạo nhắc lại chư đệ muội hãy dọn mình chờ ân ban Đông chí. Bản Đạo lưu ý nhưt là các trò tự nguyện cầu học đạo pháp. Bản Đạo rất hoan hỷ cho tiền đồ Đại Đạo đó. (...)

Các lễ phẩm trên Thiên Bàn đã được ân ban trước, chư đệ muội cùng hưởng sau đồng đều.

Bản Đạo ban ơn lành chung tất cả chư đệ muội. Thăng.

10. TU LÀ THOÁT NGOÀI ĐỘNG TỊNH ÂM DƯƠNG

Minh Lý Thánh Hội
02-11 Bính Thìn (22-12-1976)

Hưng Đạo Đại Vương

Bản Thánh chào chư liệt vị Thiên ân nam nữ.

Ở trong người cũng như ngoài trời đất, cũng có âm dương tiêu trưởng. Lúc âm cực thì dương sanh. Dương sanh trong người là nhứt tức sanh cơ. Phục là gì? Là phục sinh, phục hồi, phục quyền, phục hưng, phục hoàn bản vị. Phục nghĩa là trở lại cái gốc nguyên đầu, là cái Vô Cực vừa máy động, động mà chưa động, chưa động mà động. Khi máy ấy động trong động thì hiện hình thành Thái Cực, động sanh dương, tịnh sanh âm, động tịnh này là nguyên khí lưu hành của Thái Cực thì âm dương là nguồn đầu của muôn vật, là cơ biến hóa vạn vật, chịu sự tiêu tức dinh hư.

Tu là thoát ngoài cái động tịnh ấy, âm dương ấy, hai đối cực này ngày nào còn làm chủ mạng sống của người, của vật thì không thể nói là tự do. Cái lý tánh tự tánh gọi là vô cực, là chủ tể của âm dương, nên nói đầu làm thiện hay làm ác, tuy có sự tốt xấu, hay dở, khác nhau, nhưng cũng còn kẹt trong vòng nhân quả. Cổ công tu ngộ chứng chỗ nguyên lai tự tánh chủ được âm dương, chủ được âm dương thì tất nhiên chủ được tất cả, bất cứ vật gì, thứ gì. Mà thứ gì, vật gì, cõi trời, cõi người cũng đều chịu tuân nghe, nhứt thiết không một thứ nào dám xâm phạm. Ví như con sư tử chúa sơn lâm, một tiếng hét, là muông thú muông chim nằm rạp cả, hay như loại chim phụng hoàng ở đâu đi đâu, đầu đậu đầu thì các loài chim đều theo châu chực.

Vậy nên tu là nhận cho được cái nguyên lý ban đầu, cái tự tánh. Cái tự tánh ấy là độc lập, tự do, vượt ngoài, không một quyền lực nào ràng buộc câu thúc, cái mà Bác Nhã Thiên Sư gọi là cái thung dung tự do tự tại. Nhưng cũng nhớ rằng con người có ba phần báu trọng là Tinh, Khí, Thần. Tinh, Khí, Thần cũng một khí mà chia ra. Người vì mê mà để tiêu hao nên bệnh hoạn ngu khờ làm lỗi. Thần là con mắt, Khí là lỗ mũi, Tinh là miệng để tượng trưng ba phần quan trọng.

Phần tu lấy nước miếng là tân dịch để bồi dưỡng cho châu thân, mà các hiền tu ít biết nên coi thường. Như con sò, con nghêu ở ao hồ sông biển. Nó biết há miệng để hứng ánh sáng mặt trời bữa bữa ngày ngày mà kết tinh thành ngọc trai. Ngọc trai là của quý của nó. Người ta muốn có ngọc trai cho nhiều để thủ lợi nên người ta dùng những đá, bắt con sò bỏ vô miệng, để đá ấy thấm nước miếng sò và ánh sáng mặt trời thành ngọc trai giả. Đã biết sự quan trọng của nước miếng sò, thì nước miếng người còn quan trọng gấp ngàn lần, kết nên Mâu Ni Bửu Châu. Tại sao các hiền tu không vận dụng lấy tân dịch? Con trâu nhìn mặt trời mà có ngưi hoàn là vật báu. Con mèo nhìn mặt trăng mà thành linh miêu thì sự quán tâm của chư hiền là một môn quan hệ.

Còn sự hô hấp là một việc rất cần để chế ngự vọng tâm, biến âm ra dương, hóa tình thức làm tứ trí. Nếu không xoay ngược máy hà xa thì làm sao Nhâm Đốc tương giao. Nên khi thiền cần hơi thở điều hòa nhịp nhàng thư sướng, thì tâm thức tự nhiên an tịnh vì hơi thở là khí. Khí là động, động là tình, là thức, là gây sự trở ngại nhứt cho tâm thanh tịnh. Nếu hơi thở điều hòa thì vọng lự hết sanh, mà hơi thở

điều hòa cân xứng nhẹ nhàng vào ra thông thì sẽ khí hậu thiên tiếp được khí tiên thiên. Tiên hậu tiếp thông, thì chùng đó không cần dùng ngoại tức mà chỉ tự nhiên nội tức lưu hành thì sự định thiên kết quả lớn. Ba phần Tinh Khí Thần hôm nay chỉ mượn một vài việc ngoài để gây ý thức cho tịnh viên, có dịp Bản Thánh sẽ nói sự lợi ích làm trợ duyên lớn cho công phu thiên định đặc đơn, chứng đạo.

Đông chí năm nay các hiền vào tu kể cũng có phần cố gắng nhiều, phần công phu ấy cũng đáng khen, nhưng khen cho những người sơ cơ thọ pháp, còn kẻ Thiên ân nếu đã để tâm cố gắng phải làm cho kỳ được, thì chưa đúng đạo pháp. Đáng ra các hiền không cần nghĩ có một chương trình cố định thời biểu, mà lúc nào cũng giữ cho lòng mình như nhiên không đợi vào phòng tịnh mới tu, mà luôn luôn nuôi dưỡng cái lòng tự nhiên, vui buồn vô ngại, khen không lấy làm sướng, chê không lấy làm hổ. Nước tràn lửa cháy một bên cũng chẳng lo sợ, trời nghiêng đất lở cũng chẳng động tâm.

Vào thiên quên thời gian, dẫu một giờ, một ngày, một tuần, muốn ngồi lâu hay xả tùy ý. Xưa có người ngồi thiên sáu, bảy ngày mà tưởng chừng một đôi giờ, đến đổi bắt com lên để đó, vào thiên, khi xuất thiên ra, com coi mốc lên hàng tấc mà không thấy đói, thấy lâu. Bản Thánh ước sao quý hiền say sưa với Đạo, thú thích với thiên, ham mê như gà ấp trứng thì sẽ thấy Đạo là đệ nhất thần tiên, trong đời không gì sánh kịp.

11. NGŨ QUAN THANH TỊNH, CHƠN Ý SÁNG SOI

Minh Lý Thánh Hội
06-11 Bính Thìn (26-12-1976)

Hưng Đạo Đại Vương

Chào chư Thiên ân, chư đạo tâm nam nữ. Chư Thiên ân an tọa.

Sinh trưởng thâm tàng, lần lượt trải qua bốn mùa xuân hạ thu đông, mùa nào cũng có một công năng sứ mạng của thời lệnh, nhưng lẽ chung của thiên hạ thì ai cũng thích xuân đầm ấm tươi vui, vạn vật sinh sôi, ngàn hoa đua nở. Mùa này dương khí trung bình, không rét mướt như đông, không nóng bức như hạ. Thực chất mà nói, mọi người chỉ thấy cái hiện ra mà không thấy cái mầm tiềm năng tiềm phát của nó. Trời đất không ngoài lẽ âm dương, khi phát khi thu, khi tàng khi hiện. Tàng là sự giấu kín cái văn vẻ của nó, nên tiết Đông chí là mầm sống khởi nguyên, vạn sự vạn vật manh nha ở đó, nên mỗi năm vào mùa tu Đông chí có một ý nghĩa sâu xa, người hành giả nên suy gẫm cho tường tận nguyên lý.

Chúng ta nên căn cứ vào quẻ Phục mà hạ công lập địa hàm dưỡng chơn nguyên. Phục có nhiều nghĩa, nghĩa nguyên thủy của nó là “không kiếp chi tiền, âm hàm dương dã”, hư linh tịch chiếu, nên ta thấy tượng quẻ: một dương nằm dưới năm âm, có thể suy luận cái lý nhưt dương này là một điểm sinh cơ tiềm phục là chơn ý, là tịnh cơ gồm có năm âm là mắt, tai, mũi, miệng, thân. Ngũ quan thanh tịnh, chơn ý sáng soi. Chư hành giả gẫm đó làm công án tu trì.

Sơ hào bất viển phục. Bất viển là chẳng xa. Phục là trở lại, nghĩa là khi ta tịnh nên tung dung tự tại, quên cả trong ngoài. Bất giác tâm niệm khởi lên chạy rong ra ngoài giới theo thói quen, thì khi đó liền tỉnh giác, đừng để cho nó rong xa, chuyền leo đủ chuyện mà không hay không biết. Xa đây là ra ngoài cảnh vật, là hào thượng lục, là hào mê phục. Mê phục là để tâm đông dài rong chơi không biết tỉnh ngộ mà quay về. Nếu niệm vừa khởi, tâm vừa biết là bất viển phục.

Chư hành giả ngồi thiền nên lưu ý một dương và năm âm. Dương là chiếu, âm là tịch. Dương là động, âm là tịnh. Tịnh động cho quân bình, không tính tảo như người thức, không mê man như kẻ ngủ, không lấy âm làm tê lạnh chết nguội, không lấy dương làm trợ trường hữu tư. Nếu trường hợp chưa chứng đến chỗ như như hàm nhứt, thì giữ theo hào hư phục lỗ lâm nhứt thứ nên thôi. Đó là đợt tịnh mùa Đông chí.

Năm nay đợt tu này rất quan trọng để chư hiền đóng góp một phần thanh tịnh cao quý vào công cuộc phục sinh, để ngày mai xuân khí hiện hình cùng thiên hạ đùa vui giữa cảnh tung bừng của muôn sắc muôn hương trăm hoa đua nở. Cái mà tung bừng vui đẹp của xuân là do một điểm nhứt dương trường bên trong mà hiện bên ngoài. Các hiền vui vẻ làm cái bổn phận, coi đó là danh dự, là hạnh phúc, không làm bằng cái làm bắt buộc. Nếu làm bằng cái làm bắt buộc thì khi các hiền vào tịnh có khác chi vào nhà giam, đủ thứ bức bối. Tư tưởng vẽ lên bức tranh đạo pháp lem lấm quèo quò, hư hỏng cho thân mà hư hỏng luôn đạo sự. Các hiền nhớ kỹ là “vô tâm để thấy tâm, vô tướng để thấy tướng”.

Mùa tu rất quan trọng, quan trọng hơn lúc nào. Nếu ý thức được, nếu linh cảm một chút thì dầu tịnh một năm cũng không ngại, lựa là mấy hôm. Bản Thánh không tiện nói ra, chư hiền tự biết.

12. TÂM THANH TỊNH KHỞI MẠCH SỐNG KHÍ TIÊN THIÊN

Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam
Hội thời, 07-11 Bính Thìn (27-12-1976)

Bản Đạo chào mừng chư hiền đệ hiền muội.

THI

*Đông chí tu trì phục nhứt dương,
Phương châm tu luyện bất lao thương,
Chưởng trung thống lãnh cơ vi diệu,
Quản xuất kiên khôn độ thập phương.*

Bản Đạo rất hoan hỷ đến với chư hiền trước giờ xuất tịnh để bổ khuyết một vài ý đạo trong đợt tu tập thể này và dạy thêm cho đợt tu kế tiếp. Bản Đạo miễn lễ đông an tọa.

Chư hiền đệ hiền muội! Trong ba năm qua rồi, thường có những khóa tịnh đặc biệt cho Minh Lý Thánh Hội và Cơ Quan tập thể luyện thần hòa hợp thiên điển để cứu vãn ách nạn chung cho đời, thật là hành động vô vi mà hữu ích. Chỉ có những hàng Thiên ân thuận chơn vô ngã mới dự được, thực hiện được, và thông suốt được. Cái biến của thế cuộc là động lực thúc đẩy con người phải thức tỉnh, phải tiến bộ.

Nhơn đây, chư hiền đệ muội mới thấy được chỗ diệu dụng của thần khí, cái linh ứng của đạo vô vi, nên mỗi lần có nhập tịnh thường nhắc nhở tịnh viên cần nhứt tâm thanh tịnh. Thanh tịnh tự nhiên mới hòa đồng Thiên lý. Có hòa đồng cùng Thiên lý mới làm nên Đạo và sứ mạng thiêng liêng.

Khóa Đông chí Bính Thìn này rất cần trong tiết Đông Xuân, cần ở chỗ thanh tịnh làm sống lại chánh khí Tiên Thiên tự hữu để chế ngự tặc tà ác khí của hậu thiên trong giai đoạn này.

Đức Khổng Tử có lời rằng: “Tiên thiên nhi Thiên phát vi, thiên thả phát vi, huống ư nhơn hồ, ư quỷ thần hồ”, nên dụng tâm thanh tịnh khởi mạch sống khí Tiên Thiên là quan trọng đối với tịnh viên là vậy.

Đợt tu này chỉ còn một thời nữa sẽ xuất tịnh, Bản Đạo cũng cần kiểm điểm ưu khuyết cho chư hiền đệ muội biết để tu học thêm.

Chư hiền đệ muội chưa thâm nhập lý thiền nên khó tịnh tọa trước đối cảnh thiếu trợ duyên thanh thoát và những bận rộn nho nhỏ cũng làm cho tịnh viên phóng tâm giây phút. Tuy vậy, nhờ đức tin và tâm đạo đã giúp chư hiền đệ muội chiến thắng một phần đáng khen. (...)

Một phóng tâm cũng làm liên hệ đến khối điển chung.
(...)

THI

*Một giờ thanh tịnh một giờ linh,
Nên Đạo hay không cũng bởi mình,
Chẳng phải mấy ngày, năm, tháng cũng,
Trì hành nhứt nhứt biết cơ sinh.*

Chư hiền đệ muội! Thế cuộc vẫn xoay, thịnh suy dĩ thời, nên người tu hành phải tự giác ngộ, vui lúc thịnh mà không buồn lúc suy, có dĩ rồi sẽ có thời. Như vậy, dầu bao nhiêu khó khăn trở ngại cũng không làm tâm hành giả thối chuyển được.

Các Đấng Thiêng Liêng đã an bài cho chư hiền đệ hiền muội, chỉ cần chư hiền có một sự thành tâm thật ý tu trì thì ngày chúng quả sẽ không xa. (...)

THI

*Đạo có xa đâu, Đạo ở trò,
Sẵn sàng khuôn thước khá lòng đo,
Tha cầu biệt sự cho nên nổi,
Quày bước về nguồn Lão rước cho.*

Thôi đêm đã khuya, chư hiền đệ hiền muội cần an nghỉ.

Chư hiền đệ hiền muội cố gắng trong thời tịnh sau này.
Bản Đạo ban ơn cho chư hiền. Bản Đạo hồi cung. Thăng.

13. THỌ THIÊN ÂN CHỚ HOẠI LÒNG TU

Minh Lý Thánh Hội
10-11 Bính Thìn (30-12-1976)

Đông Phương Lão Tổ

Bản Đạo chào chư hiền đồ nam nữ đạo tâm. Thanh tịnh an vị nghe dạy.

Về ý nghĩa, Định Pháp Bác Nhã Thiên Sư muốn trao cho chư hiền đồ một pháp môn đốn nhập, nên lấy số đầu là chín nam chín nữ để ám chỉ: sự mất thăng bằng mới gây nên xáo trộn đảo điên não phiền chướng ngại, làm tự tánh che mờ, nên cần được âm dương thăng bằng. Về y lý, vật lý, sự lý, nếu bên trong bên ngoài mà mất quân bình thì sinh ra bệnh tật và biến sanh đủ thứ kinh dị, nên cần sự quân bình để làm cho an thái nội tâm, an hòa vũ trụ.

Theo y lý thì âm dương trong người và âm dương ngoài trời đất, hai bên tương trợ lẫn nhau. Mỗi khi trong người chánh khí suy yếu thì tà khí ngoài trời đất xâm nhập mà gây nên bệnh hoạn. Chủ khí mạnh thì khách khí không làm hại được, hoặc chủ khách giao hỗ tương thân thì tinh thần khỏe mạnh. Đạo pháp cũng thế. Đó là bước đầu của kẻ hành giả làm cho hô hấp điều hòa, tâm thần thơ sướng, thì chánh khí phát vượng nên mới bày phép khai thông bát mạch, làm cho kinh lạc đình vệ, tạng phủ không chỗ nào còn ngưng trệ bế ngẫn. Ngồi tịnh an hòa thông sướng, đã thông hòa thì huệ tâm hiển lộ, ngồi một giờ muốn ngồi hai ba giờ, vào tịnh cũng như thưởng cảnh xuân quang.

Còn đợt hai, Người muốn cho hành giả một phép tu tắt để trực nhập ngay vào trung cung tâm địa, nhiếp cả tinh thần hồn phách, quy cả khảm ly, mở cửa mờ kỹ chi môn, để lưỡng thổ thành khuê, hoàn nguyên bản thể. Nhưng tâm đức cạn cợt, chur hiên đồ không hiểu thâm ý của Người, bỏ một dịp hay ít có.

(...) Tâm không có mà tánh cũng không. Tâm tánh mỗi người có khác chi ngồi đây mà tâm tánh đi đâu, hoặc rong xa, hoặc kẹt mắc, chưa gom về để an trụ, nhưng tâm là bản thể, tánh là căn đề: thành Phật Tiên cũng do nó, làm ma quỷ cũng bởi nó. Do nó hay bởi nó là chỗ hiện sinh các giống thánh phàm, nên cổ thánh có câu: “Tâm sinh chủng chủng pháp sinh, tâm diệt chủng chủng pháp diệt.”

Cái tâm sinh diệt là tâm phàm. Có nó mà nó làm chủ chỉ huy thì thà không, còn cứu được phần hồn. Nếu biết điều thân dẫn khí thì phàm tâm trở lại thánh tâm, sáu nẻo luân hồi hóa sáu thông Ba-la-mật. Nếu có tâm mà tâm phàm thì thà đừng có. Nếu có tánh mà tánh khí chất thì cũng nên trừ. Tâm tánh trở về “không”, “không tâm” thì không còn gì đáng lo ngại lửa nã phiền thiêu đốt. Nếu đã bị lửa dữ ấy thì cần có nước trong lửa ấy mới tưới được mà thôi. Nếu bị thiêu đốt thì mau mau lấy lửa trong nước để đốt cháy tiền khiên oan trái.

Đây Bản Đạo cho một bài điểm danh dạy Đạo:

THI

Đã Ký thác pháp quyền gắng giữ,

Hứa một lời danh dự đừng quên,

Lợi danh gạt bỏ một bên,

Diệp (dịp) may muôn thuở lòng bền tiến tu.

Thời đã đến cho phu sứ mạng,
Luôn luôn từng giai đoạn y hành,
Trừng tâm chí kính chí thành,
Thi đua chớ bỏ dịp lành từ đây.

Châu ngọc quý sao tà đạo đức,
Tấn thối lòng nghị lực mòn hao,
Nuôi lòng quyền pháp cho cao,
Ngà son thánh thiện dôi trau sớm chiều.

Hóa công vì thương yêu hơn loại,
Thọ Thiên ân chớ hoại lòng tu,
Nguyệt Tâm chiếu diệu ngang đầu,
Trinh (Lý) trung vẹn giữ đạo mẫu Trời ban.

Nhãn quan thấy bên ngàn cảnh lạ,
Tình yêu đương hơn ngã một màu,
Hoa hồng hương sắc biết bao,
Ba phen vì đạo công lao đáp đền.

Xạ hữu xạ mùi thêm ngào ngọt,
Quời tiệm cùng đạm bạc có nhau,
Ngọc lành hôm sớm dôi trau,
Mai kia một nọ được vào cảnh thanh.

Huệ trái hết lòng thành cầu học,
Giỏi siêng lo săn sóc đạo huỳnh,
Ngọc còn trong đá chưa hình,
Vàng nơi đáy biển lặn tìm cho ra.

Tài đức phải kiểm tra bữa bữa,
Sắt son lòng gội rửa thường xuyên,

Tuông đời tỉnh ngộ là tiên,
Chơi vui biển khổ gặp thuyền thoát nguy.

Chí trai phải làm gì cho phải,
Ca khúc lòng hồ hải bốn phương,
Nguyên lai trực chỉ một đường,
Từ đây đi đến khoa trường còn xa.

Cảnh bông lai quê nhà trở bước,
Xinh xinh xinh nhẹ lướt đến gần,
Kim Lan gắng bước chuyên cần,
Đoan nghề lộ dạng tinh thần gắng ghi.

Dư mấy độ tu trì công quả,
Tuân Thánh điều, nhân ngã sạch không,
Tuyết Mai minh triết khai thông,
Ngà châu phải giữ trắng trong ở mình.

14. GIỮ LÒNG THANH TỊNH HƯ VÔ ĐỂ PHỤC HỒI SINH KHÍ

Vĩnh Nguyên Tự
Tuất thời, 11-11 Bính Thìn (31-12-1976)

THI

*Thiện căn phước đức ngộ Cao Đài,
Phước đức do người tạo chớ ai,
Đạo hạnh cho tròn quy giới giữ,
Ngon luân mục thước ấy ngon tài.*

Chào chư Thiên ân, chư tịnh viên nam nữ. Tệ Sĩ rất vui mừng được dự vào hộ tịnh vô vi trong ba hôm nay với Phục Đức Tôn Thánh nên Tệ Sĩ có đôi lời chúc mừng chư tịnh viên đã trọn lòng hưởng ân Thiêng liêng trong khóa tu này. Phục Đức Tôn Thánh muốn có đôi lời chúc mừng quý vị, xin tiếp điện. Xin lui gót hộ đàn. Lui.

TIẾP ĐIỆN

THI

*Phục phát sinh cơ đúng lẽ Trời,
Đức lành bủa khắp cõi trần vui,
Tôn cao sứ mạng người tâm đạo,
Thánh đức ngày sau dựng cõi đời.*

Bản Thánh chào chư Thiên ân, chư tịnh viên nam nữ. Bản Thánh rất hoan hỷ hộ tịnh trong tam nhật và nhận thấy quý vị tịnh viên đem lại một kết quả cho bản thân và cho tha nhân rất nhiều do tâm đạo chí thành chí kính của quý liệt vị. Mặc dầu tịnh đường thiếu sự Khang trang, muỗi

mòng cần phá, nhưng quý liệt vị vẫn trì tâm chiến thắng không lui làm cho Bản Thánh rất thâm khen mến phục nên Bản Thánh có mấy lời chúc tụng thành quả, quý liệt vị hoan hỷ chấp nhận. Xin mời đồng an tọa. (...)

Hãy kiểm điểm lễ phẩm trên Thiên bàn, trật tự trong ngoài. Chư Thiên ân và chư tịnh viên thành tâm để tiếp Đức Mẹ cùng chư Tiên Nương Thánh Nữ giáng lâm. Chư Thiên ân, quý liệt vị giữ tâm thanh tịnh tiếp giá Từ Tôn. Lui.

TIẾP ĐIỂN

THI

*Bảo trợ người lành đạt chí tu,
Hòa cùng Thiên lý đắc công phu,
Thánh tâm mới cứu an thiên hạ,
Nữ giới nam trang thoát ngục tù.*

Bảo Hòa Thánh Nữ

Chào chư Thiên ân hướng đạo, tịnh viên lưỡng phái. Hôm nay, Tệ Nữ cùng chư Tiên Nương hộ giá Từ Tôn Kim Mẫu lâm đàn. Vậy Tệ Nữ xin nhường bút. Chư Tiên Nương có lời chào chư Thiên ân cùng quý tịnh viên lưỡng phái. Tệ Nữ xin nhường bút.

THI

*Bảo trọng tình thương khắp mọi người,
Linh quang sáng chói cõi trần vơi,
Thánh ân đã được, nên gìn giữ,
Nương nịu cùng nhau sửa dựng đời.*

Bảo Linh Thánh Nương

Chào chư Thiên ân hướng đạo, chào chư tịnh viên nam nữ. Tệ Tỷ xin chúc mừng chư Thiên ân, chư tịnh viên đã làm tròn lời dạy của Thiêng Liêng đem lại kết quả ít nhiều trong tiết Đông Xuân này. Tệ Tỷ xin nhường bút.

THI

*Hồng quang chiếu diệu khắp muôn phương,
Cúc trở mai đơm cánh lạ thường,
Tiên tục tuy rằng hai cõi khác,
Nương nhau chỉ có một tình thương.*

Hồng Cúc Tiên Nương

Chào mừng chư Thiên ân hướng đạo, và xin để lời chúc mừng chư tịnh viên toàn thể trong khóa tu Đông chí được kết quả trên phương diện chí thành tâm đạo. Loan giá sắp cận kê, Tệ Tỷ xin nhường bút.

THI

*Diệu Hạnh Tiên Nương hộ giá loan,
Cùng chư Nương Tỷ nhập lai đàn,
Chúc mừng toàn thể trong huynh tỷ,
Tịnh tọa đem về một ánh quang.*

Diệu Hạnh Tiên Nương

Chào chư Thiên ân hướng đạo, chào chư tịnh viên nam nữ. Tệ Tỷ xin để lời chúc mừng chư tịnh viên trong tịnh trường này được nhiều ân phước tiến trên nấc thang Đại thừa Thiên đạo. Ngày nay đã tạo được ít nhiều công phu công đức, chắc rằng ngày mai cũng sẽ thăng tiến thêm hơn mà không bao giờ thoái chuyển. Tệ Tỷ rất hoan hỷ thấy các cháu có mặt nơi đây cũng nhờ sự dìu dắt của chư Thiên ân

mà các cháu noi theo chơn đạo để tự cứu và giúp đời. Tệ Tỹ xin phép dùng bút nhường Tiên Cô giáng lâm. Xin lui.

TIẾP ĐIỀN

*Diệu Hạnh Tiên Cô giáng chúc mừng,
Tịnh viên nam nữ đấng Thiên ân,
Công phu công đức tô nền đạo,
Độ dẫn nhơn sanh khắp cõi trần.*

Tệ Tỹ rất hoan hỷ được tiếp đón các hàng Thiên ân tâm đạo ở nơi tịnh trường cô tự này. Mong rằng công đức hồi hướng của chư tịnh viên được tràn đầy khắp cõi pháp giới chúng sanh cho mọi người đều thức giấc mộng trần quay chơn về nẻo thánh thì sứ mạng Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ mới được phổ hóa khắp năm châu. Tuy công đức xem như mây bay gió thổi nhưng kỳ thật không bao giờ dứt, nhờ vậy mà chư Thiên ân, chư tịnh viên càng để tâm tu dưỡng, để tâm thanh tịnh, càng thấy tiến đạo vô cùng. Tệ Tỹ cũng mừng cho tiền đồ Đại Đạo đã có một số tuổi trẻ đầu xanh biết giác ngộ tu hành, biết trách nhiệm vi nhơn quên mình độ thế. Đó là điểm đặc biệt trong hàng tiếp nối ở tương lai. Tệ Tỹ xin được ngợi khen.

Từ Tôn Kim Mẫu giá lâm, chư Thiên ân tịnh viên nam nữ thành tâm nghinh tiếp. Tệ Tỹ xin xuất ngoại tiếp giá hộ đàn. Lui.

TIẾP ĐIỀN

THI

*Dung chứa muôn loài một Mẫu Nghi,
Bảo tồn trường dưỡng khắp cơ vi,
Chắt chiu mong trẻ cho nên Đạo,
Cứu rỗi quần sanh buổi mạt kỳ.*

Vô Cực Từ Tôn Diêu Trì Kim Mẫu

Mẹ mừng các con nam nữ. Mẹ đến với các con trong giờ này để các con mừng vì được Mẹ ban ơn cho phần tu dưỡng của các con. Trước hết, Mẹ miễn lễ, các con đồng an tọa.

Trong mấy ngày tu tịnh, Mẹ rất thương cho các con mới bước Sơ Thiên mà đã chí tâm tu học vượt mọi hoàn cảnh khó khăn cùng nhau anh dất chị diu để tròn lời giáo huấn của Thiên Liêng công phu tu kỹ. Các con dầu chưa đạt đến mức thành công vì diệu nhưng cũng đem lại khối điển lành tốt đẹp bủa xung mọi hướng, hòa hợp Thiên cơ. Như vậy các con sẽ được sự hộ trì và được ân phước Tam Giáo Tổ Sư ban cho các con lần lần phát huệ minh tâm kiến tánh để thoát nẻo luân hồi trở về nguyên sơ căn bản. Mẹ thương là thương cho mấy đứa nữ phái sở tại mộc mạc quê mùa ham tu ham học mà từ lâu mảng chen chúc thế sự, không dứt được niệm lự chuyền leo, ham vào tịnh trường cố công hành đạo nhưng vẫn chưa quên được thói quen còn ơ thờ lo lắng việc ngoài, việc nhà, việc cửa. Tuy vậy, nhưng các con đó được một tâm chơn thật nên Mẹ thương. Mẹ đã thương thì các con cũng phải thương, cũng phải gắng diu dất nhủ khuyên chỉ vẽ cho chúng nó được thâm nhập đạo lý. Đó là công đức vô lượng các con sẽ hưởng lấy kết quả chung trong một ngày gần đây.

Về các con nam phái, Mẹ mừng cho các con chí thành chí kính trong những thời công phu tu dưỡng đã cố hết sức cảm ý mã tâm viên dầu nó mãi chuyền leo vọng động, nhưng các con cũng chiến thắng được, vượt qua mọi khó khăn từ phương tiện đến nội tâm nên Mẹ khen. Mẹ giáng trước nơi đây để ban ơn cho các con và sau sẽ

ban ơn cho toàn khóa trong một đàn kế tiếp. Các con có vui mừng chăng?

THI

*Con hỡi con ôi cố gắng tu,
Tự con giải thoát khỏi trần tù,
Thế Thiên hành đạo cho nên phận,
Nên phận là nhờ chí sĩ phu.*

Này các con! Đạo không có ở ngoài thân con mà pháp là phương tiện. Con hiểu được đạo, hành được đạo là thị hiện được pháp. Khi pháp hiển dương tất nhiên con đủ quyền năng giúp đời độ chúng. Con ôi! Tu học mà không thoát được vòng mê chấp thì sớm muộn gì cũng sa vào chốn mê đồ. Các con muốn hoàn toàn giác ngộ để thâm nhập nghĩa lý siêu mầu của đạo pháp thì đừng bao giờ quên những món báu là: Từ hòa, khiêm tốn, bác ái, khoan dung, nhẫn nại, trì thủ và hy sinh mọi cái tư hữu của chính con. Bao nhiêu đó, con hòa được với cảnh, hòa được với nhân tâm, tự khắc sẽ hòa cùng Thiên lý. Bao nhiêu đó, con sẽ thấy con không còn non, còn ngã, còn kỹ, còn cầu. Nếu không non ngã, vô kỹ, vô cầu là con thực hiện đúng đạo lý, đúng chánh pháp Đại Đạo vậy.

Trong đợt tu chót của khóa Đông chí, các con có thâm lắng tìm hiểu ý nghĩa của đợt tu này như thế nào không?

(...)

Mẹ biết phần đông các con được lệnh nhập tịnh trường lòng vui mừng mong cầu Đạo và nghe dạy là tịnh tập thể hợp thiên nhiên, tạo khối điển lành rưới chan khắp chốn. Các con cũng sẵn sàng kèm tâm giữ ý theo lời hướng dẫn,

nhưng thật sự lòng con cũng chưa biết kết quả đi đến đâu và như thế nào.

Con ôi! Đạo pháp vi diệu ở chỗ đó, không biết mà biết, không thấy mà linh ứng, không hình tượng mà bủa khắp muôn phương, chỉ vẫn vôi có ba hoặc bảy ngày hoặc chín ngày. Ngoài việc thân tâm ổn định, thể xác nghi ngơi để bù lại những tháng năm nhọc nhằn lao khổ vì nghiệp lực, vì sinh kế, trong đôi ba ngày cũng là quý báu đối với các con được sống lại cuộc đời hải nhi trong vòng tay của Mẹ. Thêm vào đó, phần hàm dưỡng chơn khí phục phát sinh cơ, dầu cho con chưa thâm sâu đạo pháp, nhưng giữ lòng thanh tịnh hư vô cũng giúp cho các con phục hồi sinh khí. Phần này các con phải gìn giữ sau khi trở về. Cố gắng gìn giữ được càng lâu bền càng tiến đạo. Đừng quá phí tổn thân xác tinh thần để thất tán những gì con lượm lặt chắt mót từng giờ từng phút trong tịnh trường. Đến một ngày nào đây các con cũng sẽ tự thấp đuốc mà đi, chừng đó vốn liếng ngày nay có giữ thì ngày sau mới có mà xài nghe các con!

Mẹ cũng ban ơn cho các con dày công tâm đạo trong đợt tu này được đạo danh. Đạo danh mà Mẹ sắp ban hay đạo danh mà các con đã được ban là quý báu vô cùng. Chẳng những đó là tấm gương phản chiếu cho tự tánh của con mà cũng là ghi vào Tiên tịch khi con bước trên nấc thang Đại thừa Thiên đạo. Nên mỗi khi các con có làm lỗi hãy nhớ đến đạo danh Thiên Liêng đã ban cho con mà mau mau hành học cho đúng ý nghĩa của đạo danh ấy tức là Tiên tịch đã ghi rồi vậy.

[Đức Mẹ ban đạo danh cho một số vị.]

Mẹ mừng thấy các hàng ái nữ,
Hộ tịnh trường gìn giữ quả công,
Hôm nay Mẹ bố ân hồng,
Cho con nam nữ chung đồng hưởng an.

Phần nam phái đạo tràng vừa mãn,
Giữ tâm lành chánh đáng người tu,
Thế gian bao ngút sương mù,
Sáng soi đèn huệ chớ lu con à!

Mẹ mừng thấy gần xa ảnh hưởng,
Chuyển họa sâu sang hướng đường lành,
Đỡ đần cho mấy chúng sanh,
Con ôi! cố gắng phước lành tạo thêm.

[Đạo Trưởng Chơn Tâm bạch: Xin Đức Mẹ giải nghĩa câu “Tiên thiên nhi thiên phát vi...” trong Thánh giáo đàn cơ mừng 7 tháng 11 vừa qua tại Cơ Quan.]

Con hiểu nghĩa hai chữ Tiên Thiên không?

[Đạo Trưởng Chơn Tâm bạch: ...]

Chơn Như Tự Tánh ở đâu mà có?

[Đạo Trưởng Chơn Tâm bạch: ...]

Hiện giờ con đã nhận thấy tự tánh của con chăng?

[Đạo Trưởng Chơn Tâm bạch: ...]

Này con, tự tánh vốn là Thiên mạng chi tánh mà con phải nhận được tự tánh mới đúng Đạo. Con biết Đạo thì con không thể biết được Tiên Thiên, bằng con không biết Đạo lại càng không biết Tiên Thiên nữa con à. Hãy lấy nghĩa giản dị mà hiểu đi con. Ý Đông Phương Lão Tổ bảo

các con đọc lại lời Khổng Tử là các con chưa thanh tịnh, chưa phục được Tiên Thiên chánh khí, nên tất cả những gì ngoại cảnh đều chi phối lòng con, hoặc nội tâm thiên mà tự tánh chưa thiên làm sao chế ngự mọi sóng gió biến động bên ngoài. Bằng các con biết làm sống lại Tiên Thiên chánh khí chính là chỗ vô vi thanh tịnh, con mới nhận thấy được nhứt chơn pháp giới để chế ngự tất cả tinh thức quấy nhiễu bên con. Con chế ngự được con thì mọi người đều trông vào con để tu học, nhìn vào con để tiến bước. Người đã kính phục con thì quỷ thần nào dám trái lại. Phương chi đức trọng quỷ thần còn kính sợ huống hồ gì Tiên Thiên chánh khí là khí tạo nên thái nhất chi sơ. Người tu hành không đạt được chánh khí đó thì còn luân hồi sanh tử dầu là Đại Tiên, Kim Tiên nhưng chỉ ở vào một thế giới nào đó để hưởng thọ đến mãn căn cũng trở lại mà tu luyện nữa, con hiểu chăng?

Bình lại xem còn gì chưa hiểu.

Các con còn một thời tịnh giờ Tý sẽ xuất tịnh. Mẹ ban ơn lành cho tất cả nam nữ tịnh viên và các con hộ tịnh vừa cực nhọc vừa vui vẻ. Mấy đứa nhỏ làm chư Thiên Hộ Pháp cũng cảm động trước sự siêng năng tâm thành của chúng nó. (...)

Dầu việc đời có bận rộn, dầu thế cuộc có đổi thay, nhưng đạo đức các con ráng dồi mài trau luyện. Các Đấng Giáo tổ hằng mong cho các con được đạt lý đạo để hóa hồng chánh pháp cứu khổ nhơn sanh. Con ôi! Từ ngàn xưa, các bậc Giáo tổ thành đạo trên phương pháp thời trung, tùy thời để quy phục nhơn tâm giáo dân vi thiện, không thái quá, không bất cập, chỉ nhắm vào trung đạo tạo thế quân bình cho xã hội nhơn loài. Chánh pháp mà các bậc Giáo tổ thành chánh quả do đó nên các con đừng lầm tưởng chánh pháp Đại thừa như

món đồ bỏ túi làm cho chánh pháp hóa ra mặt pháp. Đạo từ thuở vẫn là Đạo. Chánh pháp vẫn là chánh pháp, không biến đổi sai biệt. Các con tu hành cũng cần hiểu lý đó, học lý đó mà tu sẽ chứng quả không sai.

(...) Từ đây sắp đến các con lưu ý sẽ được những lời giáo huấn bất thường hoặc lâu hoặc mau, các con phải cố gắng học tu và tự mình tiến bước. Mẹ những mong, chất chiu mong được con nên Đạo đầu bao nhiêu biến thiên trở ngại là những ngọn lửa hồng trui nén vàng mười cho đúng giá đó con.

Từ xưa, Mẹ đã dạy bảo các con phải thương nhau, diu dắt nâng đỡ nhau, không cứ người thân kẻ sơ, người đồng đạo, kẻ ngoại đạo, nói chung một tiếng là các con của Mẹ. Những đứa tiền kiếp khéo tu, hiện kiếp vinh sang phú quý nên chia sót từng manh áo chén cơm, nâng đỡ kẻ xấu số vô phúc được hưởng nhờ. Cái chinh phục nhơn tâm trị bình thiên hạ không phải là uy quyền thế lực mà là tình thương.

Một vùng, một nước, con ban rải tình thương, dầu kẻ kia là thú mới tiến hóa nên người, bản tánh hung hăng thô bạo nhưng không thô bạo trước sự võ về ban bố tinh thần vật chất, ban bố sự sống cho nó. Bởi những đứa hưởng phúc không biết tạo thêm cảnh thiên đường cực lạc cho chính xã hội quốc gia mình nên mới có cảnh khổ ngày nay đó các con.

Giờ đây sứ mạng nhơn hòa, sứ mạng thế Thiên hành đạo Thượng Đế ban trao, các con phải dốc tâm gánh vác, dầu một hạt cát nhỏ cũng cố hợp lại thành cồn để đón ngăn sóng to gió lớn. Khi thuyền vượt khỏi trùng dương, các con sẽ hoàn thành sứ mạng. (...)

Đêm đã khuya, giờ sắp đến, các con cần tịnh dưỡng. (...)

NGÂM

*Ban ơn các trẻ đạo tâm thành,
Mãn khóa công phu được trọn lành,
Phước cả tạo nên gìn điển huệ,
Ơn lành bủa khắp đến quần sanh.*

Huệ Chơn! Hãy đem cho Mẹ một chung âm dương thủy. Con hãy nâng lên trán, Mẹ bố điển quang vào... Con trao cho Bạch Lương Ngọc.

Này Bạch Lương Ngọc! Âm cảnh dương gian đồng nhứt lý. Biết bao nhiêu âm nhơn đang sợ sệt khi Mẹ giáng, phải nép vào trong khóm lá cành cây chờ đợi sự ban bố để chúng nó được hưởng ân lành quy y chánh giáo. Sau đàn, trước khi nhập thiền định, con dùng chung nước này với một cành hoa đem rải bốn phương và niệm danh hiệu Đức Chí Tôn trong khi rải nước xong cho âm nhơn được nghe hồi tâm hoán cải tiền phi tội nghiệp thoát hóa quy chơn nghe.

Mẹ ban ơn toàn thể các con nam nữ, các con sẽ được dành ơn huệ, phải ráng tu học siêng năng và Mẹ sẽ ban ơn cho tất cả các con trong khóa tu Đông chí này vào một đàn khác. Mẹ hồi cung. Thăng.

MỤC LỤC

LỜI GIỚI THIỆU	5
Đạo trưởng Thiện Chí, <i>Tham Lý Minh Đạo CQPTGLĐĐ</i>	
NĂM ẤT MÃO (1975)	
1. THẤY MỞ CƠ TẬN ĐỘ KỶ BA	7
NHƯ MÙA XUÂN ĐẾN VỚI VẠN VẬT	
Đức Huyền Khung Cao Thượng Đế Ngọc Hoàng Đại Thiên Tôn. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 30-12 Giáp Dần (10-02-1975)</i>	
2. MỘT ĐỜI ĐẠO ĐỨC LÀ ĐỜI LÝ TƯỞNG	13
Đức Lê Duyệt Đại Tiên. <i>Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 01-01 Ất Mão (11-02-1975)</i>	
3. VUI NGUỒN XUÂN ĐẠO XUÂN VÔ TẬN	20
Đức Hưng Đạo Đại Vương. Đức Thái Thượng Đạo Tổ. <i>Minh Lý Thánh Hội, 04-01 Ất Mão (14-02-1975)</i>	
4. HỘI ĐỒNG TIỀN BỒI CHÚC XUÂN	26
Chư Tiên Khai Đại Đạo. Chư nữ Thiên Ân Tiên Bồi. <i>Vĩnh Nguyên Tự, 06-01 Ất Mão (16-02-1975)</i>	
5. ĐẸP LÒNG VONG KỶ TRẢ RA ĐẠI ĐỒNG	35
Đức Bác Nhã Thiên Sư Tam Tông Pháp Chủ. <i>Bác Nhã Tịnh Đường, 12-01 Ất Mão (22-02-1975)</i>	
6. ĐẠO CHÍNH LÀ LỄ SỐNG CỦA CON NGƯỜI	39
Đức Nam Hải Quan Âm Như Lai. <i>Minh Đức Tu Viện, 13-01 Ất Mão (23-02-1975)</i>	
7. ĐỒNG TÂM NHẤT TRÍ THÌ VIỆC GÌ CŨNG LÀM NÊN	46
Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-01 Ất Mão (25-02-1975)</i>	
8. GIÁ TRỊ DUY NHẤT CỦA CON NGƯỜI LÀ TÂM ĐẠO	52
Đức Bảo Hòa Thánh Nữ. Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh. <i>Vĩnh Nguyên Tự, 27-01 Ất Mão (09-3-1975)</i>	
9. MÀU XANH CỦA ĐỨC TIN	57
PHẢI LÀ MÀU XANH CỦA CẨM THẠCH BẤT BIẾN	
Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 14-02 Ất Mão (26-3-1975)</i>	

10. NHỨT TÂM NHỨT ĐỨC MỘT TIẾN KHÔNG NGỪNG	63
Đức Đông Phương Chương Quán. Đức Thái Thượng Đạo Tổ. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-02 Ất Mão (27-3-1975)</i>	
11. THỰC HÀNH CỨU ĐỘ VÔ VI	71
Đức Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn. <i>Vĩnh Nguyên Tự, 15-3 Ất Mão (26-4-1975)</i>	
12. TRỌN VẸN HIẾN DÂNG CHO ĐẠO PHÁP SẼ ĐƯỢC AN BÀI CỦA ĐỨC THƯỢNG ĐẾ	75
Đức Lý Đại Tiên Trưởng Thái Bạch Kim Tinh. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-3 Ất Mão (26-4-1975)</i>	
13. TÂM LÀ NGUỒN GỐC NHỨT NHƯ VIÊN THÀNH	81
Đức Bảo Pháp Chơn Quân Huỳnh Chơn. Đức Đông Phương Lão Tổ. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 14-6 Ất Mão (22-7-1975)</i>	
14. THAM THIỀN TÂM SẼ HÒA MUÔN VẬT	85
Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-7 Ất Mão (21-8-1975)</i>	
15. CHÍ TÂM SẼ CHÍ ĐẠO	88
Đức Giáo Tông Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ. Đức Điều Trì Kim Mẫu. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-10 Ất Mão (17-11-1975)</i>	
NĂM BÍNH THÌN (1976)	
1. TÌNH THƯƠNG LÀ PHƯƠNG THỨC TẠO NHÂN HÒA	95
Đức Bảo Pháp Chơn Quân Huỳnh Chơn. Đức Huyền Khung Cao Thượng Đế Ngọc Hoàng Đại Thiên Tôn. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 01-01 Bính Thìn (31-01-1976)</i>	
2. HƯỞNG XUÂN BẤT TẬN NƠI LÒNG ĐẠO	100
Đức Minh Đức Đạo Nhơn. Đức Đông Phương Chương Quán. <i>Minh Đức Tu Viện, 04-01 Bính Thìn (03-02-1976)</i>	
3. HỌC ĐẠO TU THÂN TIẾN LÊN KHÔNG NGỪNG	103
Đức Thiện Phước Đạo Nhơn. Đức Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn. <i>Vĩnh Nguyên Tự, 16-01 Bính Thìn (15-02-1976)</i>	

4. TÂM LÀ TÂM, CẢNH LÀ CẢNH	111
Đức Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn. Các Đấng Tam Trần Oai Nghiêm. Chư Tiên Khai Đại Đạo. <i>Vĩnh Nguyên Tự, 15-3 Bính Thìn (14-4-1976)</i>	
5. TÁC DỤNG THỰC TIỄN CỦA ĐẠO PHÁP	118
Đức Đông Phương Chưởng Quản. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 10-5 Bính Thìn (07-6-1976)</i>	
6. THIÊN ĐẠO LÀ ĐƯỜNG LỐI GIẢI THOÁT CỦA NGƯỜI TU	124
Đức Như Ý Đạo Toàn Chơn Nhơn. <i>Vĩnh Nguyên Tự, 10-6 Bính Thìn (06-7-1976)</i>	
7. TRUNG HÒA LÀ ĐẠO VỮNG YÊN MỌI BỀ	134
Đức Đông Phương Lão Tổ. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 15-6 Bính Thìn (11-7-1976)</i>	
8. ĐẠO TÂM ĐỪNG ĐỂ BÔN XU NHIỄM TRẦN	140
Đức Vân Hương Thánh Mẫu. Đức Diêu Trì Kim Mẫu. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 14-8 Bính Thìn (07-9-1976)</i>	
9. VÔ TÂM MỚI TRỰC NHẬN ĐƯỢC CHƠN TÂM	148
Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 14-10 Bính Thìn (04-12-1976)</i>	
10. TU LÀ THOÁT NGOÀI ĐỘNG TỊNH ÂM DƯƠNG	153
Đức Hưng Đạo Đại Vương. <i>Minh Lý Thánh Hội, 02-11 Bính Thìn (22-12-1976)</i>	
11. NGŨ QUAN THANH TỊNH, CHƠN Ý SÁNG SOI	156
Đức Hưng Đạo Đại Vương. <i>Minh Lý Thánh Hội, 06-11 Bính Thìn (26-12-1976)</i>	
12. TÂM THANH TỊNH KHỞI MẠCH SỐNG KHÍ TIÊN THIÊN	159
Đức Đông Phương Chưởng Quản. <i>Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý, 07-11 Bính Thìn (27-12-1976)</i>	
13. THỌ THIÊN ÂN CHỖ HOẠI LÒNG TU	162
Đức Đông Phương Lão Tổ. <i>Minh Lý Thánh Hội, 10-11 Bính Thìn (30-12-1976)</i>	
14. GIỮ LÒNG THANH TỊNH HƯ VÔ ĐỂ PHỤC HỒI SINH KHÍ	166
Đức Vô Cực Từ Tôn Diêu Trì Kim Mẫu. <i>Vĩnh Nguyên Tự, 11-11 Bính Thìn (31-12-1976)</i>	

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
CƠ QUAN PHỔ THÔNG GIÁO LÝ ĐẠI ĐẠO

THÁNH GIÁO SƯ TẬP
ẤT MÃO – BÍNH THÌN (1975–1976)

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

53 Tràng Thi, quận Hoàn Kiếm, Hà Nội
☎ (024) 37 822 845 – Fax: (024) 37 822 841
Email: nhaxuatbantongiao@gmail.com

Chịu trách nhiệm xuất bản

Giám đốc

ThS. NGUYỄN HỮU CỐ

Biên tập: VŨ VĂN HIẾU

Nhập liệu: HÀNH CHÁNH VỤ CQPTGLĐĐ

Trình bày & Kỹ thuật: DIỆU NGUYỄN

Sửa bản in: KIM DUNG

Vẽ bìa: LÊ ANH THƯ

Đơn vị liên kết: Ông Trần Quang Dũng (Thiện Hạnh)

Địa chỉ: Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo,

171B Cống Quỳnh, phường Nguyễn Cư Trinh,

quận 1, Tp. Hồ Chí Minh

Số lượng in: 500 bản, khổ 14,5 x 20,5cm

Tại Công ty TNHH Một thành viên In SP, 59/9K12 Phạm Văn Chiêu,
phường 14, quận Gò Vấp, Tp. Hồ Chí Minh

☎ 0918116825

Số ĐKXB: 50-2021/CXBIPH/41-01/TG

Mã ISBN: 978-604-61-7434-9

QĐXB: 55/QĐ-NXBTG ngày 25 tháng 02 năm 2021

In xong và nộp lưu chiểu quý II năm 2021